

னானச்சுடர்

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

2022

292, 293 ஆவது மலர்

சித்திரை
வைகாசி

ஸ்ரீ
முகா

வெளியீடு:

சந்நிதியான் ஆச்சிரம கலை கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

பொருள் :

குறள் வகு

அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு.

ஐம்புலன்களையும் அடக்கி வெல்லுதல் வேண்டும்; ஐம்புல நுகர்ச்சிக்கு வேண்டியவற்றை எல்லாம் ஒருமிக்க விட்டுவிடல் வேண்டும். (343)

இயல்பாகும் நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகும் மற்றும் பெயர்த்து.

பொருள் :

ஒரு பொருளுமில்லாதிருக்கையே தவஞ் செய்வார்க்கு வேண்டப்படுவது; பொருள் உடைமை தவத்தைப் போக்குதலால் மீண்டும் மயங்குதற்கு ஏதுவாகும். (344)

நஞ்சிந்தனை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை

திங்கள் வணக்கம்

கவினிருத்தம்

வேறு

ஐயம்வை யாதேநெஞ்சே யரனடி தினம்பணி
தெய்வமா லோனல்லால் வேறொரு தெய்வமில்லை
செய்வன திருந்தச்செய் சேரிடம் அறிந்து சேர்
உய்யவ முயிதிவே உனக்குண்மை யாய்நட.

குருதரிசனம்

வெண்பா

கருத்தில் நினைந்துருகிக் கைகூப்புந் தொண்டர்
வருத்தமெலாந் தீர்க்கும் வடிவேல் - திருத்தலத்தில்
தேரடியிற் றேசிகனைக் கண்டு தெரிசித்தேன்
ஆரடாநீ யென்றான் அவன்

01

தன்னை யறியத் தவமுஞ்ஞறும் மாதவரை
அன்னையைப்போ லாதரிக்கு மாறுமுகன் - சந்நிதியில்
தேரடியிற் றேசிகனைக் கண்டு தெரிசித்தேன்
தேரடாவுள் ளென்றான் சிரித்து

02

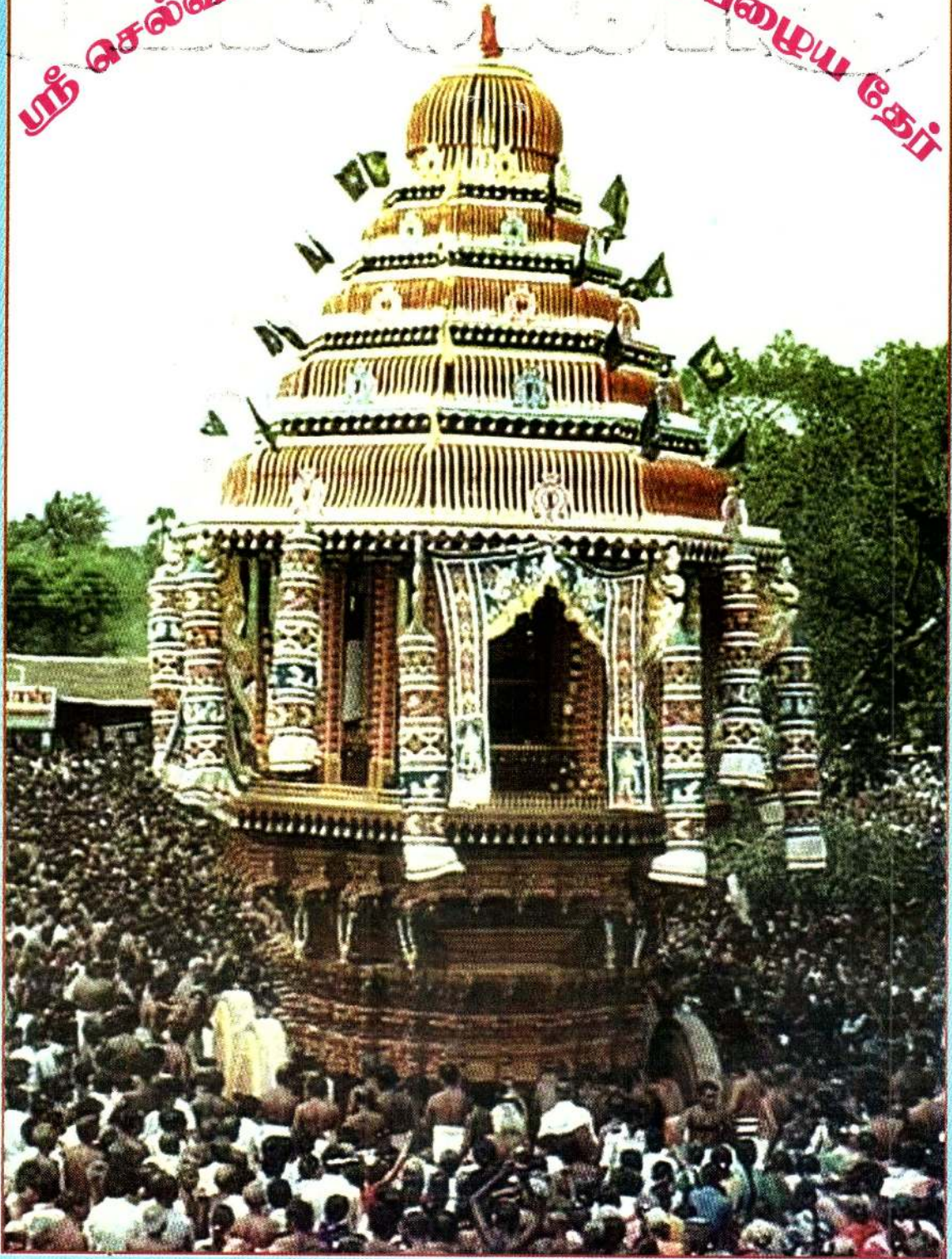
னானச்சுடர்

வெளியீடு

சந்நிதியான் ஆச்சிரம கைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதி ஆலயத்தின் பழைய தேர்

நானாச்சுடம்

வெளியீடு - 3

சுடர் - 292

2022

பொருளடக்கம்

சித்திரை

வந்த வேலையைப் பார்	கு. சோமசுந்தரம்	01 - 04
திருவாசகம்	சு. அருளம்பலவனார்	05 - 08
இறைவன் விரும்புவது சேவை	திருமதி பொ. திலகவதி	09 - 10
ஆயத்தொண்டாற்றி...	மூ. சிவலிங்கம்	11 - 13
திருவிளக்கு	ந. இராசரத்தினம்	14 - 15
வழித்துணை	ஆசுகவி செ. சிவசுப்பிரமணியம்	16 - 17
வினையோட விடுங் கதிர்வேல்	செ. வசந்தாதேவி	18 - 24
பகவத்கீதையின் தத்துவம்	பூ. சோதிநாதன்	25 - 27
பூலோக கைலாசம்...	காரை எம்.பி. அருளானந்தன்	28 - 29
திருமூலர் தவமொழி	ஆ.தா.இ. ஜெயபாலன்	30 - 33
சிக்கனப் பிடித்தேன்	திருமதி ஜெ. இராஜேஸ்வரி	34 - 35
ஜாதிகள் இல்லையடி பாப்பா	மு. செல்வத்தம்பி	36 - 37
நித்திய அன்னப்பணி	சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்	38 - 40
மூன்றெழுத்தின் மகிமை	திருமதி ந. பரமேஸ்வரி	41 - 42
கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன்...	ஆ. இரகுபதிபால ஸ்ரீதரன்	43 - 44

சுடர் - 293

பொருளடக்கம்

வைகாசி

இறைவனைக் காட்டிக் ...	மு. வாமதேவன்	45 - 48
திருவாசகம்	சு. அருளம்பலவனார்	49 - 52
நற்சிந்தனைப் பாமழையால்...	கே.எஸ். சிவஞானராஜா	53 - 54
ஆயத் தொண்டாற்றி...	மூ. சிவலிங்கம்	55 - 56
சதாவதானி விட்டுச்சென்ற...	ச. சஜிலன்	57 - 62
வழித்துணை	ஆசுகவி செ. சிவசுப்பிரமணியம்	63 - 64
பண்சுமந்த பாடல்	முருகவே பரமநாதன்	65 - 67
பகவத்கீதையின் தத்துவம்	பூ. சோதிநாதன்	68 - 71
பொய் சொல்லுதல்...	சி. நற்குணலிங்கம்	72 - 75
திருமூலர் தவமொழி	ஆ.தா.இ. ஜெயபாலன்	76 - 78
முன்னைப் பழம் பொருள்	திருமதி ஜெ. இராஜேஸ்வரி	79 - 80
நித்திய அன்னப்பணி	சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்	81 - 82
ஆனந்த சாகரம்	திருமதி பா. சிவனேஸ்வரி	83 - 85
பரந்தாமனின் பாசமிகு நண்பன்	ஆர்.வீ. கந்தசுவாமி	86 - 88

365 நாளும் அறம் புரியும் ஆச்சிரமம்

தேவை யறிந்தும் தேடிக் கொண்டு போயதன்
சேவை புரியும் ஆச்சிரமம் அற்புதம் - கோவை
கொண்டதாம் விபரமதை வெளிப்படை செய்கின்ற
தொண்டதாம் சுடரே வாழி.

ஒன்பது மாகாண மக்களை நன்கறிந்து
அன்பர் பணியில் அறமாகியே ஐயா - இன்பநிலை
இலங்கையில் பேறாகத் தானதர்ம ஞானமாற்றும்
நிலம்புகழ் ஐயனே வாழி.

முந்நூற்றறுபத்தைந்து நாட்களும் அறம்பெருக்கும்
சந்நிதியான் ஆச்சிரம(ம்) சுவாமியே - மன்னிய
ஏழை மனதோடு நாளும் வரம் சுமக்கும்
தோளே மோகன சுவாமி.

கலகலப்போ, பரபரப்போ, விளம்பரமோ எதுவுமின்றி
உலகமதில் சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் - புலம்பெயர்
நாடுகளும் எம்மவரும் போற்றிடும் சந்நிதியான்
வீடுறையும் அதிசயமே பார்!

கொரோனாவால் உலகம் கலங்கிய நிலையில்
பரோபகாரமானது ஆச்சிரமம் - சராசரி
நலிவடைந்த நம்மவரைப் பொலிவடையச் செய்ததே
கலியுகப் புண்ணிய பீடம்.

-கே.எஸ்.-

சுடர் தரும் தகவல்

சந்நிதியான் ஆச்சிரம பரிணாம வளர்ச்சி பற்றிய கருத்துக்களை ஆச்சிரமத்தோடு நீண்டகாலத் தொடர்பில் உள்ள அன்பர்களதும், ஆச்சிரமத்திற்கு வந்து போகும் அடியார்களின் உள்ளத்தில் எழுந்த உணர்வலைகளையும் இணைத்து சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் பற்றிய ஒரு ஆவண நூலை வெளியிட திருவருள் கைகூடியுள்ளது.

அதாவது சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் ஆரம்பித்த காலம் முதல் இன்று வரை ஆச்சிரமத்தால் செயற்படுத்தப்பட்டு வரும் நித்திய அன்னப்பணி, பேரவை செயற்பாடு, சமூக நலம் சார்ந்த அறப்பணிகள், ஞானசுடர் மலர் பற்றிய கருத்து, கல்விப்பணிகள், ஆலயம் சார்ந்த பணிகள், மலையகத்தில் ஆச்சிரமத்தால் ஆற்றப்படும் பணிகளோடு முக்கியமாக ஆச்சிரம சுவாமி அவர்களின் அனுபவப் பகிர்வுடன் கூடிய செயல்களை வருங்கால சந்ததியினரும் அறியக்கூடிய வகையில் எல்லாவற்றையும் தொகுத்து ஒரு பெறுமதிமிக்க நூலாக வெளியிட உள்ளோம்.

இவ்வகையில் சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்திற்கு வருகை தந்தோர், தொடர்புகொண்டோர் பலருக்கு உள்ளுணர்வு ரீதியாகவும், ஆத்மீக ரீதியாகவும் பலவிதமான உணர்வலைகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

பேரவையினால் வெளியிடப்பட உத்தேசித்திருக்கும் இந்நூலில் அடியார்களது இவ்வகையான எண்ணங்களை உள்வாங்கி ஒரு காத்திரமான ஆச்சிரம வரலாறு பற்றிய ஒரு ஆவண நூலாகவும் வெளியிட உத்தேசித்துள்ளோம்.

பேரவையினராகிய நாம் தங்களிடம் எதிர்பார்ப்பது, உங்கள் எண்ணத்தில் எழுந்த அதிர்வுகளை சுருக்கமாக எழுதி தங்கள் பெயர், முகவரி, தொலைபேசி இலக்கம் குறிப்பிட்டு 31.08.2022க்கு முன்பாக நேரடியாகவோ, கடிதம் மூலமாகவோ அல்லது மின்னஞ்சல் ஊடாகவோ கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்யுமாறு வேண்டுகின்றோம்.

இவ்வண்ணம்

சந்நிதியான் ஆச்சிரம

சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்.

கிளிக் கண்ணி

செல்வச்சந் நிதியானை

சேயோனை முருகன் தனை

நல்லசெந் தமிழாற் பாடவே - கிளியே

நாடி நீயே கேட்க ஓடிவா - கிளியே

நம்பினோரைக் காப்பா னெடி.

செந்தமிழாம் தேன் கலந்து

திருப்புகழாம் பாட்டிசைத்து

வந்தனைகள் செய் வோமெடி - கிளியே

வரங்கள் கேட்க தருவானெடி - அன்பரது

வல்வினைகள் நீக்குவா னெடி.

மோனை எதுகை மலராக

முட்டித் தமிழ் மாலை கட்டி

ஞானாலங் காரமும் யூட்டியே - சூட்டி

நம்மையனைப் பணிந்தேத்துவோம் - கிளியே

நல்லவராய் வாழ்வும் பெறுவோம்.

ஐம்புல வேடரைத் துறந்து

அகன்றே தினைப்புனஞ் சென்ற

மங்கை வள்ளி மானை வேட்டவன் - கிளியே

வளமா யவனை மணந்து கொண்டவன்

ஆண்கள்பாற் காவடி யாட

அடுத்துப் பெண்கள் கரக மாட

தானும் மகிழ்ந்து வீதி வருவான் - சந்நிதி

தாண்டவஞ்செய் முருகனெடி - கிளியே

தக்கவர் நெஞ் சிலு மாடுவான்

உலகனைத்தும் வாறு மன்பர்

உத்தமன் சந்நிதி யானை

நலமுடனே சிந்திக்கும் வரங்களை - சந்நிதியான்

நன்றாக அள்ளிக் கொடுப்பான் - கிளியே

நாடியுணர்ந்து தேடிப் பாரெடி.

-அமரர்: முதுபெரும்புலவர் வை.க. சிற்றம்பலம் அவர்கள்-

சித்திரைமாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரம்

திருமதி எழில்மதி ஜெயநாதன்	(பிரதி முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி வெள்ளவத்தை)
திருமதி S. லோஜினி	(உதவி முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, வெள்ளவத்தை)
அப்பர்சாமி கோபாலகிருஷ்ணன்	(இளை. முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, யாழ்ப்பாணம்)
நா. உமாசங்கர்	(கயூரி வீடியோ விஷன், அச்சவேலி)
நா. குகன்	(குகன் ஸ்ரூடியோ, பருத்தித்துறை)
பொ. பாலசிங்கம்	(பத்தமேனி, அச்சவேலி)
இராசையா சற்குணதாஸ்	(ஊரெழு கிழக்கு, சுண்ணாகம்)
திருமதி ஸ்ரீனிவாசன்	(பழம்நோட், கந்தர்மடம்)
Dr R. பாக்கியநாதன்	(பொன்னையா வைத்தியசாலை, திருநெல்வேலி)
திருமதி T. ராமச்சந்திரன்	(யாழ்ப்பாணம்)
திருமதி சிவராஜா	(நல்நடத்தை உத்தியோகத்தர், கொழும்பு)
செல்வி சாவித்திரி செல்வரெத்தினம்	(யாழ்ப்பாணம்)
வீ. கிருஷ்ணராஜா	(ஆசிரியர், மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி)
சி. கனகசபாபதி	(சிவன் கோயிலடி, ஆவரங்கால்)
மா. குலநாதன்	(நாதன் கராஜ், அச்சவேலி)
ச. மனோகரி	(சுண்ணாகம்)
ஐயாத்துரை முருகதாசன்	(யாழ். போதனா வைத்தியசாலை பரிசாரகர்)
செ. மகேஸ்வரன்	(கோப்பாய் வடக்கு)
செ. சிவராசா	(வாசிகசாலையடி, உடுப்பிட்டி)
S. தர்மபாலகிருஷ்ணன்	(தும்பளை பருத்தித்துறை)
த. நடேசன்	(உரும்பராய் தெற்கு, உரும்பராய்)
க. கிரிதரன்	(திரு இல்லம், கரவெட்டி)
வீரையா சிவஞானம்	(நவக்கிரிமேற்கு, புத்தூர்)
க.கு. கிருபாகரராசா	(பிரதானவீதி, ஆவரங்கால்)
இ. மனோகரன்	(மனோ லைற், கோப்பாய்)
சி. நந்தகுமார்	(வங்கி ஊழியர், உரும்பராய்)
ச. கனகராசா	(யாழ்ப்பாணம்)
சின்னத்தம்பி கிருஷ்ணானந்தன்	(உமாபதி தொலைத்தொடர்பகம், உரும்பராய்)
வ.க. சாம்பசிவம்	(வில்லூன்றி, யாழ்ப்பாணம்)
சி. அமிர்தசாகரன்	(அம்பாள் மோட்டோர்ஸ், ஆவரங்கால்)
தி. பாலசிங்கம்	(அச்சவேலி தெற்கு, அச்சவேலி)
சி. சுகிர்தலிங்கம்	(புலோலி கிழக்கு, பருத்தித்துறை)
T. இரவீந்திரதாஸ்	(சாமியன் அரசடி, கரவெட்டி)

சி. குமாரவேல்	(தலைவர், சுண்ணாகம் ப.நோ.கூ. சங்கம்)
உ.ரிமையாளர்	(ஏகாம்பரம் ரெக்ஸ், யாழ்ப்பாணம்)
க. ஞானச்சந்திரன்	(நாகலிங்கம்வீதி, கொக்குவில்)
ஐ. நற்குணநாதன்	(உடுவில், சுண்ணாகம்)
இ. ஸ்ரீஸ்கந்தராம்	(உப தபாலதிபர், உரும்பராய்)
வே. சந்திரசேகரம்பிள்ளை	(சிறுப்பிட்டி, நீர்வேலி)
K. இராமச்சந்திரன்	(சங்கானை)
த. இராஜசிங்கம்	(நீர்வேலி)
ம. புலேந்திரன்	(கரணவாய், கரவெட்டி)
கி. தவராசா	(காந்தியூர், புலோலி)
ஐ. சத்தியபாலன்	(பலாலி வீதி, உரும்பராய்)
க. இராஜேஸ்வரி	(சுண்ணாகம்)
செ. ஸ்ரீனிவாசன்	(அல்வாய்)
செல்வி சந்திரலிங்கம் மாதுமை	(இன்பர்சிட்டி, பருத்தித்துறை)
சுப்பிரமணியம் சுரேஸ்குமார்	(மயிலணி வீதி, சுண்ணாகம்)
க. கணேசதேவா	(மாதகல்)
அதிபர்	(தமிழ்க் கந்தையா வித்தியாலயம், கந்தரோடை)
வி. செல்வரெத்தினம் J.P	(அராலிமத்தி, வட்டுக்கோட்டை)
ஐ. குகேந்திரராணி	(ஐயனார் கோயிலடி, சுண்ணாகம்)
N. பாலசுப்பிரமணியம்	(நீர்வேலி வடக்கு)
ம. கந்தையா	(சிவன்கோவிலடி, சாவகச்சேரி)
க. மகேந்திரன்	(சங்கத்தானை, சாவகச்சேரி)
தங்கராசா கலாஜோதி	(புன்னாலைக்கட்டுவன் தெற்கு)
செல்வி பாலாம்பிகை கந்தசாமி	(கட்டைவேலி, கரவெட்டி)
S. தங்கேஸ்வரா	(காட்டுப்புலம்)
ம. சிவானந்தம்	(நாவலர் றோட், யாழ்ப்பாணம்)
எஸ்.ரி. குமரன்	(மல்லாகம்)
பொ. காசிலிங்கம்	(கொக்குவில்)
கா. செல்லத்துரை	(உடுவில், சுண்ணாகம்)
வீ. புஸ்பநாதன்	(உரும்பராய் வடக்கு)
சந்திரசேகரம் மகிந்தன்	(சிறுப்பிட்டி மேற்கு)
தர்சினி பகீரதன்	(உப தபாலதிபர், நீர்வேலி)
கு. குணரூபன்	(மீசாலை கிழக்கு)
வ. ஆறுமுகம்	(இளை. அதிபர், ஆவரங்கால்)
கி. வரதராசன்	(அச்சவேலி தெற்கு)
அ. சந்திரகுமாரன்	(சந்திரகோட்டம், சுழிபுரம்)
வி. நாகம்மா	(பண்ணாகம் தெற்கு, சுழிபுரம்)
சர்மிளா இராசலிங்கம்	(கோப்பாய்)

வைகாசிமாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரம்

Dr T. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா	(லண்டன்)
பொ. கஜேந்திரகுமார்	(யாழ்ப்பாணம்)
ச. கந்தசாமி	(தேவன் ஸ்ரோர்ஸ், ஆவரங்கால்)
மா. நாகலிங்கம்	(லக்ஷ்மி வெதுப்பகம், பத்தமேனி, அச்சுவேலி)
க. அரியரத்தினம்	(கதிர் தொலைத்தொடர்பு நிலையம், வல்வெட்டி)
கா. அருந்தவராசா	(பிரதானவீதி, தொண்டைமானாறு)
சி. தங்கவேல்	(கேம்பிரிட்ஜ் கல்வி நிறுவனம், நவிண்டில்)
க. கிருபாகரன்	(சந்தைவீதி, உடுப்பிட்டி)
நா. சுந்தரம்	(இளைப்பாறிய பிராந்திய நிர்வாக அலுவலர், உரும்பராய்)
ந. நற்குணராசா	(தாதி உத்தியோகத்தர், யாழ். போதனா வைத்தியசாலை)
P. சாந்தருபன் G.S	(சாருகாந் தொலைத்தொடர்பு நிலையம், கெருடாவில்)
திருமதி இ. லோகநாதன்	(இளை. பொது முகாமையாளர், மானிப்பாய்)
Dr V. பாலகிருஷ்ணன்	(கரவெட்டி)
இ. கணேசலிங்கம்	(கிராம உத்தியோகத்தர், ஆவரங்கால்)
வீ. நடராசா	(சாவகச்சேரி)
சி. கஜன்	(சண்டிலிப்பாய்)
S. இராசரத்தினம்	(இளை. பிரதேச அத்தியட்சகர், நல்லூர்)
த. விக்னேஸ்வரன்	(தங்கராசா நகை மாளிகை, யாழ்ப்பாணம்)
அ. தனேஸ்வரன்	(இரசாயனவியல்துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம்)
உரிமையாளர்	(சுந்தரம் பிறதேர்ஸ் மருந்துக்கடை, திருநெல்வேலி)
K. அருள்வேல்	(விரிவுரையாளர், யாழ் பல்கலைக்கழகம்)
ஆ. குலேந்திரநாயகம்	(கிராம உத்தியோகத்தர், ஆவரங்கால்)
செ. கஜேந்திரன்	(கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்)
ஐ.கோ. சந்திரசேகரம்	(மார்ஷல், யாழ் பல்கலைக்கழகம்)
செல்வி T. பெரியதம்பி	(முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர், பருத்தித்துறை)
செல்வி ரதிவதனி	(மாயக்கை, தம்பசெட்டி)
Dr P. சிவபாலன்	(உரும்பராய்)
மாணிக்கம் குட்டித்தம்பி	(வல்லியாவத்தை, கரணவாய்)
திருமதி சீ. ஆதவன்	(வல்லிபுரக்கோவில் வீதி, புலோலி)
சாவித்திரி அருணாசலம்	(தும்பளை, பருத்தித்துறை)
பேரின்பபாலசுப்பிரமணியராசா கபிலேஷன்	(அரசவீதி, உரும்பராய் கிழக்கு)
ஐ. புவனேஸ்வரன்	(அச்சுவேலி)

நி. ஜெயந்தன்	(மங்கை ஸ்ரோர்ஸ், நீர்வேலி)
சு. சந்திரலிங்கம்	(ஆனைக்கோட்டை)
பாலகுரு விமலேந்திரன்	(குரு பிறிண்டேஸ், ஆடியபாதம் வீதி, திருநெல்வேலி)
பொ. கந்தையா	(புருடிலேன், அரியாலை)
செ. கிருஷ்ணராஜா	(கலட்டி வீதி, கோண்டாவில்)
வை. சிற்றம்பலம்	(தேவி வாசம், கொக்குவில்)
மா. தங்கவேல்	(சுண்ணாகம்)
வரதலிங்கம் செல்வமோகன்	(மோகன்கடை, ஆவரங்கால்)
திருமதி கண்மணி கணபதிப்பிள்ளை	(பத்தமேனி, அச்சுவேலி)
தா. தர்மலிங்கம்	(கொக்குவில்)
த. கணேசலிங்கம் (தில்லையம்பலம் கந்தையா ஸ்ரோர்ஸ், ஆனைக்கோட்டை)	
ம.செ. சபாநாயகம்	(மாலிசந்தி, கரவெட்டி)
K. வேணுகோபாலு	(வேணி இல்லம், புலோலி)
S. மிகிந்தலா	(கரவெட்டி)
திருமதி S. உமாரதி	(மங்கை இல்லம், உடுப்பிட்டி)
செ. ஸ்ரீதரன்	(விமலவாசா, உச்சில் ஒழுங்கை, கரவெட்டி)
சி. மதியழகன்	(திக்கம், அல்வாய்)
ஜெகநாதன் ஜனனி	(யாழ்ப்பாணம்)
சிவரஞ்சன் கலைவாணி	(போதராட்டம், துன்னாலை)
ஐ. சிவஞானம்	(கமலவதி, கரவெட்டி)
அ. சின்னத்தம்பி	(மாயக்கிராயன், துன்னாலை)
கதிரவேலு சதாசிவம்	(அந்திரான், கரவெட்டி)
ச. ஜெகசோதிராசா	(ஆனைக்கோட்டை மேற்கு)
ம. பிரசாந்தன்	(யாழ்ப்பாணம்)
த. முருகானந்தா	(பிரம்படிலேன், கொக்குவில்)
A.T. கதிரவேல்	(திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்)
த. யாழினி	(கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்)
ஆறுமுகம் மயில்வாகனம்	(இணுவில் கிழக்கு)
சின்னத்தம்பி அன்னம்மா	(இளை. ஆசிரியர், நீர்வேலி)
வே. பாண்டியர்	(கைதடி தெற்கு)
வ. இராசையா	(இருபாலைவீதி, கோப்பாய்)
சோ. இராசலிங்கம்	(ஆவரங்கால் கிழக்கு)
சி.க. இராசரெத்தினம்	(பத்தமேனி, அச்சுவேலி)
K. குலரெட்டம்	(நவாலி வடக்கு, மானிப்பாய்)
சி. பாலபாரதி	(கற்கோவளம், பருத்தித்துறை)
சு. பானுஜா	(துன்னாலை, கரவெட்டி)
ச. தெட்சணாமுர்த்தி	(கோண்டாவில்)
ஜெயசந்திரபோஸ் இந்திராணி	(அச்சுவேலி)

வந்த வேலையைப் பார்

— திரு குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள் —

இவ்வுலகில் காலந்தோறும் அநுபூதி மாண்கள், சித்தர்கள், நாயன்மார்கள், அரு ளாளர்கள், ஆன்மீகவாதிகள் ஆகியோர் தோன்றி; அறியாமை இருளில் மூழ்கி, மீட்சி பெற முடியாமல் அல்லல்படும் மனிதர் களுக்கு நல்வழிகாட்டி அவர்களை ஈடேற்றும் பொருட்டு நேர்முகமாகவும் மறைமுகமாகவும் பல மகா வாக்கியங்கள், மகுட வாசகங்கள், மறைமொழிகள் என்பனவற்றை வழங்கி உள்ளார்கள்.

“நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளர்ந்த மறைமொழிகள், மந்திரங்கள்” எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவற்றைத் தம் அறிவுத் திறத்தினால் நன்குணர்ந்து வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து வருபவர்கள் எண்ணிய வற்றை எண்ணியபடி எய்துவர் என்பது உறுதி. பிறப்பின் நோக்கத்தை அறிந்து, அதனை இப்பிறவியில் எய்தப் பெறுவர். இதனை மனித ஈடேற்றம் என்பர்.

“மனிதர்கள் ஒவ்வொருத்தரும் தெய்வீகத் தன்மையுடையவர்கள்” என்கிறது இந்து மதம். ஆயினும், மனிதர்கள் தங்களுடைய பலத்தையும் பலவீனத்தையும் அறிந்துகொள்வதில்லை.

“ஒவ்வோர் ஆன்மாவும், அஞ்ஞான இருளினால் மூடப்பட்ட ஞானசூரியன் ஆகும்”. அஞ்ஞான இருள் நீங்கப்பெற்றால் மனிதத் தன்மைகள், மனிதாபிமானம், தெய்வீகம், மனிதம் என்பன, மனிதனில் வெளிப்பாடு ஆகி விடும். அப்பொழுது மனம் அதன் இயல்பு நிலையை எய்திவிடுகிறது.

மனிதன் என்ற சொல் மன்+இதன் மனிதன்; எனப் பிரித்தும் புணர்த்தியும் நோக்

கும்போது, அதன் சரியான பொருள் வெளிப் பாடு ஆகின்றது. யார் மனிதன். எவன் ஒருவன் தனது மனத்தை இதமாகவும் பதப்படுத்தியும் வைத்துக்கொள்கிறானோ அவன்தான் மனிதன் என்னும் பொருளில் மனிதன் என்ற சொல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மனம் உள்ளவன் மனிதன். “மன்” என்ற வேர்ச்சொல்லின் அடியாகப் பிறந்தது, மனிதன் என்னும் சொல்.

மன் என்பதன் கருத்து நிலையானது என்பதாகும். இதம் செய்பவன் என்றால் இனிமையானவன், எல்லோரும் இன்புற்று வாழ வேண்டும் என்று நினைப்பதைத்தவிர, வேறு தீய எண்ணங்கள் இல்லாதவன். சகலருக்கும் சுகம் செய்பவன். அன்பு, கருணை, நீதி செய்பவன். மனம், மொழி, மெய்த்தாய்மை யுடன் எண்ணங்கள், வார்த்தைகள், செயல்களில் இனிமை, செழுமை, நன்மை, நீதி, நடுவுநிலைமை, உண்மை தோன்ற வாழ்பவன். மனித விழுமியங்களைப் போற்றி, கடைப்பிடித்து வாழ்பவன் மனிதநேயம், ஆன்மநேயம் ஆகிய இரண்டு பண்புகளையும் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து ஒழுகுபவன் மாமனிதன் ஆவான்.

“மனிதநேயம்” என்பது எல்லா மனிதர்களிடமும் வேண்டுபவர்கள், வேண்டாதவர்கள் தமர், பிறர் என்ற பாகுபாடுகளின்றி; அன்பும் கருணையும் செலுத்துதல் ஆகும். ஆன்மநேயம் என்பது இவ்வுலகில் வாழ்கின்ற ஓரறிவு முதல் ஐயறிவு வரை, கொண்ட எல்லா உயிரினங்கள் மீதும் அன்பும் கருணையும் செலுத்துதல் ஆகும்.

மனிதப்பிறவி கிடைக்கப்பெற்றதன் உயர் நோக்கத்தை அடைவதற்கு மனித

தன் துன்பத்திலும் பிறர் நலனை நினைப்பவரே நல்லோர்.

நேயம், ஆன்மநேயம் இரண்டையும் தவறாது வாழ்வில் கடைப்பிடித்தல், முன் நிபந்தனையாகும். தவறினால், “குளிக்கப்போய், சேறு பூசிக்கொண்டவன்” நிலையை ஒத்ததாகிவிடும். உடல் முழுவதும் சேறு பூசிக்கொண்டவன் மீண்டும் மீண்டும் குளிக்கச் செல்வது போன்று; மனிதனும் பிறவியெடுத்து வந்த நோக்கத்தை நிறைவு செய்யாது அலட்சியம் செய்து; மனம் போன போக்கிலே புலன்கள் வயப்பட்டு கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கோலம் என மாயை வலையில், சிக்கி, வாழும்போது மனிதன் அடிக்கடி அறிவு மயங்கி உணர்ச்சி வயப்படுகிறான். ஆசாபாசங்களில் சிக்கி; மனிதம், மனித விழுமியங்கள், மனிதத்துவம் என்பவற்றை மறந்துவிடுகிறான்.

அந்நிலையில்; மனிதன் விலங்கு வாழ்க்கை வாழத் தலைப்படுகிறான். சுருங்கக் கூறின் பகுத்தறிவு எனும் மனித அடையாளத்தை இழந்த நிலையில் உணர்ச்சிவயப்படுகிறான். அதன் விளைவாக; பேராசை, சினம், கடும்பற்று, முறையற்ற பால்கவர்ச்சி, உயர்வு- தாழ்வு மனப்பான்மை, வஞ்சம் என்பன மனிதனைப் பற்றிக்கொள்கின்றன. மீளா அடிமையாகிவிட்ட நிலையில் மனிதன் பிறப்பெடுத்து வந்த நோக்கத்தை மறந்து பழிச்செயல்களில் ஈடுபட்டுத், துன்பத்தைப் பெருக்கிக்கொள்கிறான். பிறப்பு - இறப்புத் தொடர் நீடிக்கிறது.

மனிதன், பிறவியெடுத்து, வந்த நோக்கத்தை அதாவது வந்த வேலையைச் சரியாக உணர்ந்து, அதில் மாத்திரம் திரிகரண சுத்தியோடு ஈடுபட்டால், “மனிதத்தப்பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே” என்ற நிலைமை ஏற்படும். மனிதத்தப் பிறவி வெறுப்பதற்கோ, துறப்பதற்கோ உரியது அன்று. பிறவியின் நோக்கத்தைச் சரியாக அறிந்து அதனை அடைய முயற்சி செய்தால்

“இன்பமே எந்நாளும் துன்பம் இல்லை” என்ற உயர் விழுமியம் தெரியவரும். அதற்குச் செய்யவேண்டியவை: மனிதனிடமுள்ள ஆறுதீய குணங்களையும் பின்வருமாறு சீரமைக்க வேண்டும். ஆறு தீய குணங்களையும், தான் கற்ற கல்வியினால் பெற்ற நல்ல, தாய் அறிவின் துணையுடன் சிறந்த நூல்களைக் கசுறக் கற்றுப் பெற்ற அறிவையும் இணைத்து, ஆறாவது அறிவு ஆகிய பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி; நல்லது கெட்டது பிரித்தறிந்து நேர்மையாகவும் நிதானத்துடனும் மனத்தைப் பிடித்துள்ள மனமாசுக்களை நீக்கி; மனத்தை இதமாக வைத்திருப்பவன், மனிதன் என்ற கூற்றுக் கிணங்க மனிதன் தன் வாழ்க்கையை அமைக்க விரும்பினால் குறித்த ஆறு தீய குணங்களையும் நலம் தரும் உயர்குணங்களாக நன்மாற்றம் பெறச் செய்யலாம்.

அப்போது; காமம் அல்லது பேராசை ஆனது; நிறைமனம் ஆகவும்; சினம் அல்லது கோபம் என்பது சகிப்புத்தன்மை ஆகவும்; கடும்பற்று என்பது ஈகையாகவும்; எதிர்ப்பால் கவர்ச்சி என்பது கற்பு ஆகவும்; உயர்வு - தாழ்வு மனப்பான்மை என்பது சமரசம், சமத்துவம் ஆகவும், வஞ்சம் என்பது மன்னிப்பு ஆகவும் தன்மாற்றம் அடையும். மனிதன் திரிகரண சுத்தியோடு இவற்றில் ஈடுபட்டால் அதில் வெற்றிகண்டால் தாம் மனிதப்பிறவி எடுத்ததன் நோக்கம் என்ன என்பதையும்; அதாவது வந்த வேலை என்ன என்பதையும் சரிவர அறிந்து “பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்திக் கடந்து, இறைவனடி சேர்ந்து, பேரின்பம் துய்க்க வழியேற்படும். “மனிதத்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இம்மாநிலத்தே” என்ற கூற்று, அர்த்தமுள்ளதாக விளங்கும். “மனிதத்தப்பிறவி; அழுக்குமல்ல, இழுக்குமல்ல” என்ற மகாவாக்கியம்; மதிப்புமிக்கதாக அமையும். “எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்”

உனது ஒவ்வொரு தவறும் உன் எதிரியை உத்தமனாக்கிவிடும்.

என்று மனமுருகிப் பாடுகிறார்; திருவாசகம் என்னும் தேன் வழங்கிய மாணிக்கவாசகப் பெருமான். நாலுபேர் சென்ற வழியில் நாமும் பயணித்தால், நாம் வந்த வேலையைப் பார்த்து, ஆன்ம ஈடேற்றம் பெற, வாய்ப்பாக இருக்கும். மாறாக எம் மனம் போன போக்கிலே, ஐம் புலன்களின் வழியிற் பயணித்தால், “வந்த வேலையை” கைவிட்டு வேறு காரியங்களில் ஈடுபட்டு பிறவிப் பிணியை நீடிக்கும் நிலை ஏற்பட்டுவிடும்.

“நீ உன் நண்பர்கள் யாவர்? என்பதைச் சொல்லிவிடு. நீ எப்படிப்பட்டவன் என்பதைச் சொல்லிவிடுகிறேன்” என்கிறார் ஓர் அறிஞர். “இனம், இனத்தை நாம் என்பது பொருள் நிறைந்த கூற்று. “பன்றிக்குட்டி களுடன் சேர்ந்த பசுக் கன்றும் மலம் தின்னும்” என்பது அதற்குச் சான்று. அந்த வகையில் மனிதர்கள் பிறவி எடுத்து இப் பூவுலகிற்கு வந்த காரியம், எய்தப்பட வேண்டுமென்றால் “கெட்டவர்கள்” ஆகிய மும்மலங்களுடனான உறவைத் துண்டிக்க வேண்டும். ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பவையே அம் மும்மலங்கள். அவை உடன்பிறப்புக்கள் ஆகும்.

மனிதரின் எல்லாவகைத் துன்பங்கள் துயர்களுக்கும்; பிறப்பு- இறப்புத் தொடர் நீடிப்பதற்கும் அதன் தீய விளைவுகளுக்கும்; இன்னும் கூறுவதானால் மனிதப் பிறவி எடுத்து “வந்தவேலை” என்ன என்பதை உணர்ந்து, அதில் சிரத்தை கொள்ளாமல் அலட்சியப்படுத்தி; மும்மலங்களுடனான உறவைப் பலப்படுத்தி அது தொடர்பான உலக காரியங்களில் தீவிரமாக ஈடுபாடு கொள்வதற்கும்; கெட்ட நண்பர்களின் கோரப் பிடியில் சிக்கிக்கொண்டமையே காரணம்.

நாம் பிறவிகள் தோறும் ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகியவற்றுடனான நட்பு

உறவுகளைப் பலப்படுத்தியும் புதுப்பித்தும் வருகின்றோமே தவிர; அவற்றுடன் துறவு பூண்டு, உறவை முறித்துக்கொள்ளும் முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதாகப் பெரும்பாலும் இல்லை. அதனால் பிறவிகள் தொடர்கின்றன; துன்பங்கள் பெருகுகின்றன. அல்லற்பட்டு ஆற்றாது, கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டே, அதில் வாழ்க்கைப் படகைச் செலுத்துகின்றனர். கெட்டவர்களின் உறவு, “நாம் வந்த வேலையில்” கருத்துச் செலுத்தி, பயனைப்பெறவிடாமல் தடுக்கின்றது.

“தீயாரைக் காண்பதுவும் தீதே, திருஅற்ற தீயார்சொல் கேட்பதுவும் தீதே- தீயார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் தீதே, அவரோடு இணங்கி இருப்பதுவும் தீது”

-ஒளவையார் - முதுரை-

கெட்ட குணமுள்ளவரைக் காண்பது; அவர்களின் பயனற்ற பேச்சுக்களைக் கேட்பது “உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவோருடன்” நட்புறவுகொள்வது, அவருடைய கெட்ட குணங்களைப் பேசுவது; அவரோடு சேர்ந்து நட்பு கொண்டிருப்பது யாவுமே தீமையை உண்டாக்கும்.

மும்மலங்களும் உடன்பிறந்தவை “உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி” என்பது முதுமொழி; பொய்யாமொழி. அவற்றுள், ஆணவம்; தற்பற்று பொருட்பற்று என இரண்டு பற்றுக்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒன்று, “நான்” என்ற அகந்தை; மற்றையது “எனது” என்ற “மமதை” ஆணவம் எம்மை “அறியாமை” என்னும் இருளில் மாட்டிவிட, கண்ணைக் கட்டிக் காட்டில் விடப்பட்டவர்களபோல; நாம் இப்பூவுலகில், திக்குத் திசை தெரியாமல் நின்று உழலும்படியாக நேரிடுகிறது.

அடுத்து, அறியாமையால், நாம் செய்கின்ற வினைகள் மீண்டும் பிறப்பதற்கு வித்துக்கள்- காரணங்கள் ஆகின்றன. நல்வினை,

முதல் தவறு, இரண்டாவது தவறுக்கு இருக்கையைத் தயார் செய்கிறது.

தீவினை ஆகிய இரண்டையும் அநுபவித்தே தீர்க்கவேண்டும். “தினை விதைத்தவன் தினை அறுப்பான்; வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான்” என்பது முதுமொழி.

வினை என்பது செயல். செயலுக் கேற்ற விளைவு நிச்சயம் உண்டு. நல்லதோ, கெட்டதோ அவற்றை அநுபவித்தே தீர வேண்டும். அதற்காகவே பிறவிகள் தொடர் கின்றன. “வந்த வேலையை” முடிவிற்குக் கொண்டுவந்து; பிறப்பு-இறப்புத் தொடரை முடிவுக்குக் கொண்டுவரமுடியாத நிலையில், மேலும் மேலும் “வினைகளை விதைத்துக் கொண்டே இருக்கின்றனர். அறுவடையையும் நிகழ்த்திக்கொண்டே தொடர்கின்றனர். “பிறப் பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின்றார்கள்” என் கிறார் ஓர் அநுபூதிமான்.

அறியாமையால் மனிதர்கள் செய் கின்ற வினைகள் (செயல்கள்) மீண்டும் பிறவி எடுப்பதற்கு ஏதுவாகின்றன. பிரார்ப்த கன்மம் என்றும்; வினை அல்லது ஊழ் என்றும்; விதி என்றும் இச்செயல்கள்; சைவ சித்தாந்த பரிபாஷையில் அழைக்கப்படுகின்றன. “தொல் லையிரும் பிறவிச் சூழுந் தளை நீக்கி; அல்லல் அறுத்து; ஆனந்தமாக்கும் திறன்” கொண்டது மணிவாசகப் பெருமான். இறை அருள் பெற்று, மனிதகுலத்திற்கு உவந்து வழங்கிய திருவாசகம் என்னும் தேன்.

“பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்” “மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன்”; “வேகம் கெடுத்

தாண்ட வேந்தன்”; “ஆராத இன்பம் அருளும் மலை”, “நேயத்தே நின்ற நிமலன்”; “மெய்ஞ் ஞானம் ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடர்”, “அஞ் ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவு”, “பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்”, “மாற்றும் மனம் கழிய நின்ற மறையோன்”; “தாயிற் சிறந்த தயா ஆன தத்துவன்”; “மாசுற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடர்”; “பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியன்”; “போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியன்”; “அல்லற் பிறவியறுப்பவன்” இவ்வாறு முழுமுதற் கடவு ளாகிய சிவபெருமானின் மேலாந் தன்மைகள் பற்றி; மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய, சிவபுராணம் என்னும் பகுதி யில், கூறியுள்ளமை நோக்கற்பாலது. மனி தரின் பிறப்பு-இறப்புத் தொடரை, நிறுத்தி; மீண்டும் பிறவாமையை வழங்கி; ஆன்மக் களுக்கு அருள்புரிபவர், சிவபெருமான் ஒரு வரேயாவர். மனிதப் பிறவியெடுத்ததன் முதன்மை நோக்கமும் அதுவே. “வந்த வேலையைப் பார்”, என்ற திருவாசகம் சபாரத் தினம் சுவாமியின் மணிவாக்கு. ஆழ்ந்து, அகன்ற, நுண்ணிய பொருள் உடைய திரு வாக்கு ஆகும் மனமுவந்து கேட்டு ஒழுகினால் மனிதப் பிறவியெடுத்ததன் நோக்கம் எய்தப் பெறுவது, உறுதியாகும். அதற்கு இறை உணர்வு பெறுதல்; அறநெறி விழுமிய வாழ்வு, வாழ்தல் இன்றியமையாத நிபந்தனைகள் ஆகும்.

“வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேதம் முதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்தும் இல்லை - நினைப்பது எனக்
கண்ணுறுவது அல்லால் கவலைப்படேல் நெஞ்சே, மெய்
விண்ணுறு வோர்க்கு இல்லை விதி”

—ஒளவையார்.

அறிவும் ஒழுக்கமும் வண்டியின் இரு சக்கரங்கள் மாதிரி.

திருவாசகம்
நீத்தல் விண்ணப்பம்
பிரபஞ்ச வைராக்கியம்

(தொடர்ச்சி...)

(உத்தரகோச மங்கையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது)

மறைந்த

-சங்கநூற் செல்வர் பண்டிதர் ச. அருளம்பலவனார் அவர்கள் -
(யாழ்ப்பாணம் - காரைநகர்)

151. பழிப்பினின் பாதப் பழந்தொழும் பெய்தி விழப்பழித்து
விழித்திருந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண் மணிப்பணிலங்
கொழித்துமந் தாராமந் தாகினி நுந்தும்பந் தப்பெருமை
தழிச்சிறை நீரிற் பிறைக்கலஞ் சேர்தரு தாரவனே.

ப-ரை:

பந்தம் பெருமை தழி- சடைமுடியாகிய அணையின் பெருமையைச் சார்ந்து; வெண்மணி பணிலம் கொழித்து- வெண்மணியாகிய முத்துக்களுடைய சங்குகளைக் கொழித்து, மந்தாரம் நுந்தும்- மந்தார மலர்களைத் தள்ளும் மந்தாகினி சிறை நீரில்- கங்கையாகிய வரம்புக்குட்பட்ட நீர் நிலையில், பிறை கலம் சேர் தரு தாரவன- பிறைமதியாகிய தோணி பொருந்தப் பெற்ற கொன்றை மாலையையுடையவனே, பழிப்பு இல் நிற்பாதம் பழம் தொழும்பு எய்தி விழ- இகழ்ச்சியில்லாத நின் திருவடிகளின் பழமையாகிய தொண்டினை நின்னருளாற் பெற்று அது என் விதியின்மையால் நழுவிப்போக, பழித்து விழித்திருந்தேனை விடுதி கண்டாய்- நின்னைப் பழித்துக்கொண்டு செய்வதறியாது திகைத்து விழித்துக்கொண்டிருந்த என்னைக் கைவிடுகின்றனையோ? கைவிடாதொழிதல் வேண்டும்.

சடைமுடியாகிய அணையின் பெருமையைச் சார்ந்து வெண்மணிப் பணிலம் கொழித்து மந்தாரம் நுந்தும் கங்கை நீரில் பிறைமதியாகிய தோணி பொருந்தப்பெற்ற கொன்றை மாலையையுடையவனே, நின் திருவடிகளின் பழமையாகிய தொண்டினை நின்னருளாற் பெற்று அது என் விதியின்மையால் நழுவிப்போக நின்னைப் பழித்துக்கொண்டு விழித்திருந் தேனைக் கைவிடுகின்றனையோ? கைவிடாதொழிதல் வேண்டும் என்பதாம்.

பழிப்பு- இகழ்ச்சி; குற்றம். இறைவனுடைய திருவடிகள் எத்தகைய குற்றமும் அற்றன.

“சிந்திப் பரியன சிந்திப்பவர்க்குச் சிறந்து செய்தேன்
முந்திப் பொழிவன முத்தி கொடுப்பன மொய்த்திருண்டு
பந்தித்து நின்ற பழவினை தீர்ப்பன பாம்பு சுற்றி
அந்திப் பிறை யணிந் தாடுமையாற னடித்தலமே”

நாவு 92:1.

“எழுவா யிறுவா யிலாதன வெங்கள் பிணிதவிர்த்து
வழுவா மருத்துவ மாவன மாநகரக் குழிவாய்
விழுவா ரவர்தம்மை வீழ்ப்பன மீட்பன மிக்கவன்போ
டழுவார்க் கமுதங்கள் காண்க வையாற னடித்தலமே”

நாவு 92:5.

நம் எதிர்காலத்தை நாமே உருவாக்குகிறோம். அதை விதி என்கிறோம்.

“ஓதிய ஞானமு ஞானப்பொருளு மொலிசிறந்த
வேதியர் வேதமும் வேள்வியுமாவன விண்ணும் மண்ணும்
சோதியுஞ் செஞ்சுடர் ஞாயிறு மொப்பன தூமதியோ
டாதியு மந்தமுமானவையாற னடித்தலமே”

நாவு 93:17.

“திருந்தலார் புரந் தீயெழச் செறுவன விறலின் கண்டியாரைப்
பரிந்து காப்பன பத்தியில் வருவன மத்தமாம் பிணிநோய்க்கு
மருந்து மாவன மந்திரமாவன வலஞ்சுழியிடமாக
இருந்த நாயக னிமையவரேத்திய இணையடித்தலந்தானே”

ஞான 242:3.

எனப் புகழப்படுவன வல்லது இகழப்படாதன இறைவன் திருவடியாகலின் “பழிப்பினில்
பாதம்” என்றார்.

பழந் தொழும்பு எய்தி என்றது அனுக்கன் தொண்டராக இருந்தபோது தமக்குள்ள
பழைய திருவடித் தொண்டினை ஆட்கொண்டபோது அடைந்து என்றவாறு. விழ என்றது
நீங்காதிருத்தற்கேதுவாகிய விதியின்மையால் அது நீங்கிப் போக என்றவாறு. பழித்தல்-
இகழ்தல். விழித்திருத்தல் செய்வதொன்றறியாது திகைத்து விழித்துக் கொண்டிருத்தல்.

வெண்மணி- முத்து. பணிலம்- சங்கு, நங்கு, சுத்தி, நாகு பணிலம்.... சங்கே (பிங்.
8:324) என வருதலுங் காண்க. சங்கு முத்துடைத்தாதல் “வளைஞரல் இலங்கு நீர் முத்தமொடு
வார்துகி ரெடுக்கும்” (பதிற் 30:6-7) என்பதனாலுமறிக.

மந்தாரம் ஆகுபெயராய் திருமுடிக்கண் தரித்த மந்தார மலர் மாலையை உணர்த்தியது.
இறைவன் மந்தார மலர்மாலை தரித்தமை “மந்தாரத்திற்றாரம் பயின் றுமந் தம் முரல்
வண்டதும்புங் கொழுந்தே னவிர சடை” (நீத் 36), “தென்னன் பெருந்துறையான் மந்தார
மாலையே பாடுதுங் காண்” (அம்மானை 15) என அடிகள் அருளியமையானுங் காண்க.
மந்தாகினி- சங்கை. வெண்மணிப் பணிலம் கங்கைக்கு இயற்கையடையெனவும் மந்தாரம்
அடியார்களால் இறைவன் திருமுடிக்கட் சூட்டப்பட்டனவாகலின் செயற்கை அடையெனவும்
கொள்க. நுந்துதல்- தள்ளுதல்; அலைத்தல். மந்தாகினி நீரில் என இயையும். பந்தம்-
அணை. ஈண்டு இறைவனது சடை முடியாகிய அணையை உணர்த்தியது. தமிழி என்பது
எதுகை நோக்கித் தமிழ் என நின்றது. தமிழி- தழுவி; சேர்ந்து. சிறை- வரம்பு. கலம் என்றது
ஈண்டுத் தோணியை. பிறையைக் கலம் என்றது ஒரு கலைத் திங்கள் தோணி போன்ற
தோற்றமுடைமையின், “வியன் கங்கை பொங்கி வருநீர் மடுவுள் மலைச்சிறு தோணி வடிவின்
வெள்ளைக் குருநீர் மதிபொதியுஞ் சடை” (நீத் 26) என வந்தமை காண்க.

கங்கை வெள்ளம் இறைவன் பேரருட் பெருக்கையும் சங்கு சிவஞானத்தையும் மலர்
பத்தியையும் பிறை பக்குவமுள்ள உயிரையும் புலப்படுத்துவனவாகும்.

தாரவன்- கொன்றைத் தாரையுடையவன். “தாருறு கொன்றையன்” (கோவை 176)
எனவும், “தாருடைக் கொன்றையந் தலைவர்” (ஞான 272:9) எனவும் வருவன காண்க. கலம்
பிறை தார் சேர்தருமவன் என மாறிக் கூட்டி தோணி போன்ற பிறைச் சந்திரன் முடிமாலையாகப்
பொருந்தப் பெற்றவன் என உரைப்பாருமுளர்.

முட்டாளைச் சமாளிக்க சுருக்கமான வழி மௌனமாக இருப்பதுதான்.

இதன் கண், பாதப் பழந் தொழும் பெய்தி விழ பழித்து விழித்திருந்தேனை விடுதி கண்டாய் என்பதனால் பிரபஞ்ச வையாக்கிய விருப்பும் கைவிடாதொழிதல் வேண்டும் என்பதும் போதருதல் காண்க. 47.

152. தாரகை போலும் தலைத்தலை மாலை தழலரப் பூண்
வீரவென் றன்னை விடுதிகண் டாய்விடி லென்னை மிக்கார்
ஆரடி யானென்னி னுத்தர கோசமங் கைக்கரசின்
சீரடி யாரடி யானென்று நின்னைச் சிரிப்பிப்பனே.

ப-ரை:

தாரகை போலும் தலை தலை மாலை- விண்மீன்கள் போன்ற வெண்டலைகளை தலைக்கண் அணியும் மாலையாகவும், தழல் அர பூண் வீர- தீப்போலும் நஞ்சினையுடைய பாம்புகளை அணிகலங்களாகவுமுடைய அளவிலாற்றலுடையவனே, எந்தன்னை விடுதி கண்டாய்- என்னைக் கைவிடுகின்றனையோ? கைவிடாதொழிதல் வேண்டும். விடில்- என்னைக் கைவிடில், யான் ஆதரவின்றி அலைந்து வருந்தித் திரியும்போது என்னைக் கண்டு இரங்கி, மிக்கார் என்னை ஆர் அடியான் என்னின்- உயர்ந்த பெரியோர் என்னைப் பார்த்து நீ பாருடைய அடியவன் என்று வினவுவராயின், உத்தரகோச மங்கைக்கு அரசின் சீர அடியார் அடியான் என்று- திருவுத்தர கோசமங்கையில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனது மெய்யடியார்க்கு அடியவனாயுள்ளேன் என்று கூறி, நின்னை சிரிப்பிப்பன்- நின்னை அவர்கள் பரிகசிக்கும்படி செய்வேன்.

தலைகளைத் தலைமாலையாகவும், பாம்புகளை அணிகலங்களாகவுமுடைய வீர என்னைக் கைவிடுகின்றனையோ? கைவிடாதொழிதல் வேண்டும். கைவிடின் ஆதரவின்றி அலையும்போது என்னைக் கண்டு இரங்கி மிக்கார் என்னை ஆரடியான் என்று வினவுவராயின் உத்தரகோசமங்கைக்கு அரசின் சீரடியார் அடியானென்று கூறி நின்னை அவர்கள் பரிகசிக்கும்படி செய்வேன் என்பதாம்.

தாரகை போலும் தலை- விண்மீன்கள் போலும் ஒளியையுடைய வெண்டலையோடுகள். “ஒளி வெண்டலை மாலை” (தே. ஞான 81:2) என வருதலுங் காண்க.

“அணிதலை மாலையை நிறைமதித் திரளெனப்
புடை புடை யொதுங்கி யரவுவாய் பிளப்ப”

-55:8,9.

என்பர் கல்லாடர் ஒளியையுடைய தலைக்கு நிறைமதியை உவமை கூறுவர். இவை திருமால் பிரமன் முதலிய தேவத் தலைவர்களின் தலையோடுகளாகும். “வீதலுற்றார் தலைமானலயன் தில்லை மிக்கோன்” (309) எனத் திருக்கோவையாரில் அடிகள் அருளியமையுங் காண்க. உலகமெல்லாம் ஒடுங்கும் பேருழி முடிவில் இவற்றையெல்லாம் மாலையாகக் கோத்து இறைவன் தலையில் அணிந்திருத்தலின் தலைத்தலை மாலை என்றார்.

“கங்கை தங்கு சடைமாடிலங்கு தலைமாலையோடு”

-ஞான 220:4.

“தலைமாலை தலைக்கணிந்து”

-நாவு 9:1.

ஆசையும் ஏக்கமும் செல்வத்தைச் சேர்க்காது. உழைப்பே செல்வத்தைத் தரும்.

“தலைக்குத் தலைமாலை அணிந்த தென்னே” -சுந் 41.

எனத் தேவாரத்தும் வருவன காண்க.

தழல் அர- தீ போலும் நஞ்சையுடைய பாம்பு. “அனல்வா யரவும்”, “கனல் வா யரா” (நாவு 111:2; 120:9) எனத் தேவாரத்தும் வருவன காண்க. அரா- அர எனக் குறுகி நின்றுது. அரப்பூண்- பாம்பு அணி. “பாம்பலங்காரப் பரன்” (11) “கொண்டு தானணியுங்கலம் பணி கொண்டு” (54), “பாப்பணி யோன்” (196) என்றார் திருக்கோவையாரிலும் தலைமாலையும் அரப்பூணும் இறைவன் அழிவின்மையும் அளவில் ஆற்றலுமுடையான் என்பதை உணர்த்துவன வாகும்.

விடின் என்ற ஆற்றலால் நீ கைவிடின் யான் ஆதரவின்றி அலைந்து வருந்தித் திரிவேன் எனச் சில சொற்கள் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. விடின் நினைச்சு சிரிப்பிப்பின் என இயையும். மிக்கார்- அறிவொழுக்கங்களால் உயர்ந்த பெரியோர். அவர் என்னை ஆரடியான் என வினவுதல் என் ஆதரவற்ற நிலைமை பற்றியாகும்.

உத்தர கோசமங்கைக்கரசின் சீரடியார்க்கு அடியான் என்க.

“சிலம்பணி கொண்ட செஞ்சீறடி பங்கன் றன்சீரடியார்

குலம்பணி கொள்ள லெனைக் கொடுத்தோன்” (54)

எனத் திருக்கோவையாரில் வருதலுங் காண்க. சீரடியார்- மெய்யடியார். ஈண்டு இறைவனுடன் போந்த அணுக்கன் தொண்டர்களா.

நினைச்சு சிரிப்பித்தல்- எனது நிலையினைக்கண்டு உத்தர கோசமங்கைக்கரசின் சீரடியார் தகுதியில்லாத இவனை ஏன் அடிமை கொண்டனர்? இவர் ஏன் கைவிட்டனர் எனப் பரிகசித்துக் கூறும்படி செய்தல். “உரை தரு நோக்கியர்” (நீத் 46) என்னும் திருப்பாட்டில் பழிப்பினை அறைவன் என்ற அடிகள் இத் திருப்பாட்டில் தாம் பழித்தலன்றி மிக்காரும் நினைப்ப பழிக்கும்படி செய்வேன் எனக் கூறுகின்றனர். இதுவும் இறைவனுக்கு நகைச்சுவையை உண்டாக்கித் தாம் விரும்பிய பேற்றைப் பெறும் வேணாவாவாகும்.

இதன் கண், என்னை விடுதி கண்டாய் விடின் சிரிப்பின் என்பதனால் பிரபஞ்ச வைராக்கிய விருப்பும் கைவிடாதொழிதல் வேண்டும் என்பதும் புலப்படுதல் காண்க. 48.

(தொடரும்...

யாரறிவார் சந்திதியானே உனது விளையாட்டை

தமிழ் பாடி நான் உனது அடிதேடுவேன் முருகா

திருப் புகழ்மாலை எனும் நூலை நான் பாடுவேன்

எழில் குமரன் வடிவேலை தினம் துதிப்பேன்

எல்லாம்நீ எனக்கன்றே தினம் கூறுவேன்

வந்துதித்த பிள்ளைகளும் உனதருள் தானென்பேன்

நான் சார்ந்திட்ட தன்மை நல்நிலை பேறென்பேன்

விந்துக்கள் உருவாக நின்றருள் புரிபவா - உனது

விளையாட்டை யாரறிவார் செல்வச் சந்திதி வேலவா.

-சின்னப்பு தனபாலசிங்கம்-

மனிதனின் இயற்கையான குணம் சிறப்பாகச் சிந்திப்பதாகும்.

இறைவன் விரும்புவது சேவை

— திருமதி பொ. திலகவதி அவர்கள் —

இவ் உலகில் பிறவி எடுத்திருக்கும் எத்தனையோ ஜீவராசிகளில் மனிதப்பிறவியே மகத்தானதும் மிகவும் உயர்ந்ததுமாகும். எங்கள் மனம் இறைவன்மேல் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். இறைவன்மீது முழு நம்பிக்கை கொண்டவன் எக்காலத்திலும் பயப்படமாட்டான். மலை போன்ற தடைகள் வந்தாலும் அவை பணிபோன்று நீங்கிவிடும். மனது எதை சார்கிறதோ அதன் மயமாகிறது. நாம் அன்புடன் செய்யும் சேவை அளவில் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். “கடமையே கடவுள்” அவற்றை கடவுள் என்று நினைத்துக்கொள். “வேலையே தெய்வம்” அதனை தெய்வமாக நினைத்துக்கொள். சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற மனத்துடிப்பு இருந்தால் அன்பானது ஒளிபெற்றுத் திகழும்.

அன்பு இருக்கும் இதயத்தில் கோபம், வெறுப்பு, பொறாமை இருக்காது. அவர்கள் மனநிறைவோடும், தெய்வீக நாமத்தோடும் சுயநல நோக்கமின்றியும் இருப்பார்கள். சேவை செய்வதில் பொறுமை இன்றியமையாதது. பொறுமை இழந்தால் சேவை செய்தும் பலன் இல்லை. கடவுளை வழிபடுவதால் என்ன பலன் கிடைக்குமோ அதே பலன் அன்புடனும் தூய மனதுடனும் செய்யும் சேவையில் கிடைக்கும். ஒவ்வொருவரும் உங்களுக்குள் இருக்கும் அளவற்ற தெய்வ தத்துவ உணர்வை கெடுத்துக்கொள்ளாது தெய்வீக எண்ணங்களை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அதிலும் எல்லா உயிர்களிடத்தும் இறைவனைக் காண்பதே தமது தர்மம் ஆகும். மேலும் மனம் பண்பாடு அடைந்த நிலையில் மிகுந்த சுறுசுறுப்புடனும் விழிப்புடனும்

வேலைகளில் ஈடுபட முடியும். இறைவனுக்கு மிகவும் பிடித்தமானவை ஒருபோதும் பொய் பேசாத நாக்கு, பிறருக்குத் தீங்கிழைக்காத பற்று, வெறுப்பு என்பவற்றிலிருந்து விடுபட்ட மனம் என்பன ஆகும். கடவுள்மீது பற்று செலுத்துவதற்கான மிகச் சிறந்த வழி எல்லோரிடமும் அன்பு செலுத்துவதும் எல்லோருக்கும் சேவை செய்வதுமாகும். முதலில் திடமான அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை வேண்டும். அகங்காரம் அற்ற இதயத்துடனும், பரிசுத்தமான உள்ளத்துடனும் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை உடன் செயற்பட வேண்டும். சேவையில் சமுதாய சேவை செய்வதே தெய்வத்திற்கு செய்யும் சேவையும் பூசையும் ஆகும்.

“மானிட சேவையே மாதவ சேவை” மக்களுடைய பசிக்கு உணவு கொடுப்பது தான் சேவை என்று நினைக்க வேண்டாம். மக்களுக்கு அறிவையும், ஆன்மிக உணர்வையும் வழங்குவதும் சேவைதான். அதுவே இறைவனுக்கு செய்யும் சேவை. எளிய ஏழை மக்களுக்கு முடிந்த அளவில் பொருள் உதவியோ அல்லது உடல் உழைப்போ செய்யவேண்டும். சேவை செய்யும் ஒவ்வொரு நாளும் பயனுள்ள நாட்கள் ஆகும். கடவுள் மீது பக்தி செலுத்துவதற்கான ஒரே வழி எல்லோரிடமும் அன்பு செலுத்துவதும் எல்லோருக்கும் சேவை செய்வதுமாகும்.

சேவையின் மகத்துவத்தை உணரத் தலே பகவான் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் மாடு மேய்க்கும் பணியைச் செய்தார். கால்நடைகளின் நலனைப் பேணுவதில் சிரத்தை கொண்டு குதிரைகளைக்கூட பராமரித்தார்.

திறமை உள்ளவரின் முன்னேற்றத்தை யாராலும் தடுக்கமுடியாது.

பாரத யுத்தத்தில் பெரும் பதவி எதுவும் கோராது தேரோட்டி பணியே செய்ய முன் வந்தார். தொண்டு, கடமை உணர்வு இவைகளின் மேன்மையை உலகுக்கு உணர்த்தவே தானே இந்த தொண்டுகளில் ஈடுபட்டார். மற்றும் புண்டரீகன் பெற்றோருக்குச் செய்த சேவையைக் கண்டு பகவான் மகிழ்ந்து அவனைத் தேடி வந்தார்.

பெற்றோருக்குச் செய்யும் சேவையை விட சிறந்தது எதுவும் இல்லை. பெற்றோருக்குச் செய்யும் சேவையை இறைவனுக்கு செய்ததாகக் கருதவேண்டும். அன்பு, கருணை, தயை, ஒழுக்கம் போன்ற நற்குணங்கள் எல்லோருக்கும் இருக்க வேண்டும். உடலுக்கு உயிர் ஒன்றே. அதுபோல் இவ் உலகம் முழுமைக்கும் கடவுள் ஒருவரே. கட்டுப் பாடான பேச்சு, உண்மையற்ற வீணான பேச்சைத் தவிர்த்தல், பிறரை மனம் நோகும்படி பேசாதிருத்தல் மிகவும் போற்றத்தக்க குணங்

கள் ஆகும். இயலாதவருக்கும், ஊனமுற்றவருக்கும் உதவுதல் பசியால் வாடுபவருக்கு உணவு அளித்தல், அநாதைகளுக்கு ஆதரவளித்தல் போன்ற புனித பணிகளைச் செய்து இதயபூர்வமாக அனைவரையும் நேசிக்கும் தூய அன்பை விருத்திசெய்ய வேண்டும்.

தனக்கென உழைப்பவன் பிறவிப் பெரும் பிணியை பேணுகிறான். ஆண்டவனுக்கும், ஆருயிர்களுக்குமாக உழைப்பவன் பிறவிப் பிணியை வேர் அறுக்கிறான். இதயபூர்வமாக அனைவரையும் நேசிக்கும் தூய அன்பை விருத்தியடையச் செய்வோமாக. கடவுளின் அன்பையும், அருளையும் பெறுவோமாக. அன்பு நிறைந்த சேவை மூலமாக இறைவனை அடைவோமாக. சேவை செய்பவர்களின் வாட்டமெல்லாம் போக்கி அவர்களின் வாழ்வில் வற்றாத அருளமுதம் பெருகச்செய்து வள்ளலாய் வாழ்வோம்.

நிம்மதியைத் தாருமையா!

ஆற்றங்கரையில் குடியிருக்கும் ஆறுமுக வேலவனே!

ஆனைமுகன் சோதானே! அருள்புரிய வேண்டுமையா!

மாற்றங்கள் வந்திட்டாலும் மனநிம்மதி தந்தருள்வாய்!

மாயவனின் மருகனே மலைக் குறமகள் மணாளனே!

புள்ளியிலேறி வரும் முருகனே! சந்நிதி உறைபவனே!

வள்ளியம்மை மகிழும் வள்ளலே! சுவணபவனே!

அள்ளியருள் தந்திடும் அறுமுகனே! செல்வச்சந்நிதி முருகனே!

தேய்வயானை வேலனே! தேடிஓடி வந்தோம் சரணம் ஐயா!

வீதியில் வந்து விழுந்து கும்பிட்டாலே போய்விடும் துன்பமெல்லாம்

நாதியற்ற நாங்கள் உன்னை நம்பியே வந்துவிட்டோம்

நீதியை நிலை நிறுத்தி எமக்கு நிம்மதியைத் தாருமையா!

சோதி வடிவானவனே! சுந்தரனே நின்தான் சரணம் ஐயா!

ஆற்றங்கரை வீற்றிருக்கும் வெற்றிவேலா! வீரவடிவேலா!

சுற்றிவரும் பகைவிரட்டும் சுப்பிரமணியனே! ரூசங்காரனே!

கூற்றுவனை உதைத்த சிவன் மைந்தனே! சந்நிதியானே!

கூறும் அன்பர் வினைதீர்க்கும் ருகனே சரணம்! சரணம்!!

- இராசையா ஸ்ரீதர் -

இடைவிடாத முயற்சியும், எப்போதும் மலர்ந்த முகமும் அறிவின் அறிகுறிகள்.

ஆலயத் தொண்டாற்றி உயர்வடைந்தவர்களின் வரிசையில் நந்தனார் (திருநாளைப் போவார்) (தொடர்ச்சி...)

— திரு மு. சிவலிங்கம் அவர்கள் —

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் தஞ்சையில் மேல் ஆதனார் என்னும் சிற்றூரில் புலையர் சேரியில் அவதரித்தவர் நந்தனார். இவர் வாழ்ந்த புலையர்சேரி அவ்வூர் குடிமக்களுக்காக வழங்கப்பட்ட காணித் தொகுதியாகும். தமக்கென நிலையான வேலைவாய்ப்பற்றதால் நிலப்பிரபுக்களின் காணியில் ஆண்டான் அடிமை என்ற ரீதியில் விவசாயப் பணிபுரிந்தவர்கள் சிறு குடிசைகளில் வாழ்ந்தனர்.

நந்தன் முன்வினைப் பயனாக சைவசமயப்பற்றில் மிகுந்து காணப்பட்டார். ஆலயத்தினுட் செல்ல முடியாது ஒதுக்கப்பட்டாலும் ஆலயங்களில் புறவீதியில் நின்று வணங்கியும் ஆலயத் தொண்டில் தன்னை அர்ப்பணித்தும் வந்தார். புலையர்சேரியில் இறைச்சிக்காக உரிக்கும் கால்நடைகளின் தோல்களைப் பாதுகாப்பாக எடுத்துப் பதனிட்டு வைத்திருப்பார். எருது பாடுகளின் ஏரியில் கிடைக்கும் கோரோசனையையும் எடுத்து அவ்வப்போது ஆலயங்களில் நடைபெறும் அபிஷேகப் பாவனைக்காக வழங்கினார். ஏற்கெனவே பதனிட்ட தோலை ஆலயங்களின் பயன்பெறும் பேரிகை, மிருதங்கம் முதலான கருவிகளின் பாவனைக்கும் அதனை இறுகக்கூட்டும் வார்க்கயிறாகவும் வழங்கினார். மேலும் வயலின், வீணை போன்றவற்றின் நரம்புகளுக்குப் பாவிக்கவும் வழங்கினார்.

நந்தன் அச்சுமுல்லுள்ள எல்லாக் கோயில்களையும் தமது பணியின் ஓய்வு நேரங்களிற் சென்று தரிசித்தார். சிதம்பரம் போன்ற தூர இடங்களிலுள்ள ஆலயங்களுக்குச் செல்வதானால் தமது பணியின் ஆண்டானான வேதியரிடம் அனுமதி பெறவேண்டும். தன்னோடொத்த சேரி நண்பர்களையும் தம்முடன் வருமாறு அழைப்பார். அவர்கள் எசமானுக்குப் பயந்து செல்லாத போதும் இறைவனைப் பற்றியும் விழாக்களைப் பற்றியும் யாவருக்கும் ஆடியும் பாடியும் காண்பிப்பார். ஆலயங்களுக்குச் செல்லும்போது நன்கு பாடுவார், ஆடுவார். இவ்வாறு தனது இறைவன்மீதுள்ள பக்தியை வெளிப்படுத்துவார்.

நந்தி சற்று விலகியது

ஒரு சமயம் திருப்பூணூர் சிவாலயத்திற்கு வணங்கச் சென்றார். வழமையாகப் புலையர்சேரி மக்கள் ஆலயத்திற்குட் செல்ல முடியாது. வெளியே தொலைவில் நின்றே தரிசிக்கலாம். நந்தன் திருப்பூணூரில் சிவலோகநாதனை வழிபடச் சென்றபோது ஆலயத்தின் முன்னால் உள்ள பெரிய நந்தி இறைவனைத் தெரியவிடாது மறைத்தது. நந்தன் பக்தி மிகுதியால் இறைவனை நோக்கி “வழிமறைத்திருக்குதே மலைபோல ஒரு மாடு படுத்திருக்குதாம்” எனப் பாடினார். பக்தனின் அன்பிற்காக எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் தமது நந்தியைநோக்கி “சற்றே விலகியிரும் பிள்ளாய் சந்நிதானம் மறைக்குதாம்” என பணித்தார். இறைவனின்

பொறுமையின் வழியே நீ முயற்சி செய்தால் இழந்ததெல்லாம் நிச்சயம் கிடைக்கும்.

பணிப்பின்பேரில் கருங்கல்லினாலான நந்தி வழிபட வசதியாக சற்று விலகியது. நந்தன் நன்கு கண்ணார்க்கண்டு இறைவன்மீது பாடியும் ஆடியும் பலமுறை வீழ்ந்து வணங்கியும் தமது பக்தியை நிலைநாட்டினார்.

திருக்குளம் அமைத்தது

நந்தன் திருப்புன்கூர் இறைவன் காட்டிய பேரருளால் கவரப்பட்டு இடையறாது சென்று தரிசித்தார். இவ்வாலயத்தின் மேற்கு வெளிவீதியில் தேங்காய் மட்டைகள் ஊறவைக்கும் சிறு பள்ளத்தில் ஆலய தரிசனத்திற்காக வருவோர் கால்கள் சுத்தஞ் செய்வதற்காக ஒரு திருக்குளம் தோண்ட முன்வந்தார். இப்பணி செய்யும் பணியாட்கள் போதாதிருந்தது. இப்பணியை நிறைவு செய்யுமாறு இறைவனை வேண்டினார்.

பக்தனின் வேண்டுகலை நோக்கிய இறைவன் விநாயகரை நோக்கி குறிப்பிட்ட திருக்குளத்தை நிறைவாக அமைக்குமாறு கூறினார். இறைவனின் கட்டளையை ஏற்ற விநாயகப் பெருமான் தமது பூதங்களுடன் சென்று அதே இரவில் குறுகிய நேரத்தில் திருக்குள வேலையை நிறைவு செய்திருந்தார். மறுநாட்காலை நந்தனார் அவ்விடஞ் சென்றபோது திருக்குள வேலை சிறப்பாக அமைந்ததைக் கண்டார். இறைவன் தன்மீதிருந்த பெருங்கருணையால் இப்பணி பூர்த்தியானதே என உணர்ந்தார். இறைவனைப் போற்றிப் பாடியும் ஆடியும் பலமுறை வீழ்ந்து வணங்கியும் பிரார்த்தித்தார். இத்திருக்குளம் இன்றும் “ரிஷபதீர்த்தம்” என அழைக்கப்படுகிறது.

ஒரே இரவில் விளைந்த 40 வேலி வயல்

நந்தனார் மார்கழி மாதம் திருவாதிரை விழாவைத் தரிசிக்க சிதம்பரம் செல்லவேண்டுமென வேதியரான ஆண்டாநிடம் அனுமதி கோரினார். வேதியர் மறுத்ததால் தமது புலைச்சேரி நண்பர்களிடம் சிதம்பரத்திற்கு நாளைக்குப் போவேன் என்று பலமுறை சொல்லியும் நிறைவேறவில்லை. இதனால் நந்தனாரை யாவரும் “திருநாளைப்போவார்” என அழைத்தனர். பலமுறை நந்தன் கோரியதால் வேதியர் கடும் நிபந்தனை விதித்தார்.

தமது நாற்பது வேலி நிலத்தைப் பண்படுத்தி நெல் விதைத்து அறுவடை செய்தபின் போகலாம் என்றார். நந்தனார் தமது இயலாமையையும் திருவாதிரை விழாக் காண வேண்டுமென்பதையும் உளமாரப் பிரார்த்தித்து இறைவனிடம் விண்ணப்பித்தவர் இறையருளின் பேறாக உறங்கிவிட்டார். இறைவன் தமது சிவபூதங்களை அனுப்பிக் குறிப்பிட்ட நாற்பது வேலி நிலத்திலும் அறுவடைக்குத் தயாரென நெல் விளைந்திருக்கச் செய்தார். குறிப்பிட்ட நெல் விதைத்து அறுவடை செய்ய மூன்று மாதம் செல்லும் கால நேரத்தை ஒரு குறுகிய இரவு வேளையில் நிறைவு செய்தமை தூய பக்தனின் பக்திச் சிறப்பின் அடையாளமாகும். யாவரும் இறைவனை வியந்தனர்.

இதே இரவு இறைவன் நந்தனின் கனவிற் தோன்றி நாற்பது வேலி நிலத்திலும் நெல் விளைந்துள்ளது. வேதியரிடஞ் சென்று காண்பித்து தில்லைக்கு வருமாறு அருளிச் செய்ததும்

அன்பின் வழியாகச் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் மகிழ்ச்சியே.

மறைந்தருளினார். மறுநாள் விடிந்ததும் நந்தனார் ஓடோடிச் சென்று வயலைப் பார்வையிட்டார். “களை எடாமல் சலம் விடாமல் கதிர் ஒரு முழம் காணுமாம்” என்ற தொடரில் பாடிய மகிழ்ச்சியுடன் வேதியருடன் சென்று வயலைப் பார்க்குமாறு வேண்டினார். வேதியர் இறைவனின் அருளை நோக்காது நந்தனின் கூற்றை மறுத்துச் சினந்தார். இறையருட் சக்தியால் வேதியர் வயலுக்குச் சென்று பார்த்தார்.

வேதியர் நந்தனின் இறைபக்தியின் சிறப்பை உணர்ந்தார். வேதியரான தாம் பெறமுடியாத இறையருளை நந்தன் பெற்றமை அவனின் இறையருட் சித்தியெனக் கூறி நந்தனாரை வீழ்ந்து வணங்கித் தமக்கு உபதேசிக்குமாறு வேண்டினார். பின்னர் வேதியர் நந்தனாரைத் தில்லைக்குச் செல்லுமாறு கூறியதும் நந்தன் இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடியவண்ணம் தில்லையை அடைந்தார் ஊரெல்லையில் நின்றே இறைவனைப் பலமுறை வணங்கினார்.

ஆலய வெளிவீதியின் புறத்தே பலமுறை வலம் வந்து வழிபட்டதால் நந்தனார் இறைவனை அருகில் சென்று வழிபட முடியாத கவலைபுடன் ஆலய முன்புறத்தில் அமர்ந்ததும் உறங்கிவிட்டார். அச்சமயம் நந்தனாரின் கனவிற தோன்றிய இறைவன் “உனது இப்பிறவி நீங்கத் தீயில் மூழ்கி அந்தணர்களுடன் இணைவாயாக” என்றருளினார். இறைவனின் கூற்றுப்படி நந்தனார் அந்தணர்களிடம் சென்றார். இறைவன் தில்லைவாழ் அந்தணர்களின் கனவிற தோன்றி நந்தனாருக்குத் தீயமைத்துத் தருமாறு அருளினார். இறைவனின் பணிப்பை ஏற்ற அந்தணர்கள் தெற்கு வாசல் கோபுரத்திற்கு வெளியே பெருநெருப்பு முட்டத்தீயை வளர்த்ததும் நந்தனாரை அழைத்து இறைபணியை ஏற்குமாறு கூறினர்.

நந்தனார் தீயினுட் புகுந்து மறுபிறவியாக எழுந்தார்

அச்சமயம் நந்தனார் தீக்குழியை வலம்வந்து நடராசப் பெருமானைப் பிரார்த்தித்தவாறு இரு கைகளையும் தலைமீது வைத்து தீயினுட் புகுந்தார். அக்கணமே நந்தனாரின் மாயப் பொய்யுடல் அழிந்தது. அத்திருவுடல் மறையவும் மார்பில் பூணூலும் சடைமுடியும் அமைந்த அழகிய புண்ணிய முனிவராகச் சிவ ஒளியுடன் தீயிலிருந்து வெளியே வந்தார்.

அச்சமயம் யாவரும் இறையருளைப் போற்றினர். விண்ணிலிருந்து தேவர்கள் ஆசீர்வாதத் துடன் பூமாரி பொழிந்தனர். தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் நந்தனாரைக் கைகூப்பி வணங்கினர். யாவரும் உடன் வர நந்தனார் கோபுர வாசலைக் கடந்து பொன்னம்பலத்துள் நுழைந்து கூத்தப்பிரானின் திருப்பாதங்களில் சங்கமமானார். நந்தனார் எவரும் பின்னர் காணாதவாறு மறைந்தார். நந்தனாரின் பக்தியை யாவரும் வியந்தனர்.

ஈனப் பிறப்பில் பிறந்தாலும் இறை பக்தியால் இறைபணியாற்றி பாடல்கள் பாடியும் ஆடியும் இடையறாது தியானித்தும் இறையருள் பெற்றவர் நந்தனார் இறைவனை வேண்டி நந்தியை விலகச் செய்து வழிபட்டவர். தமது சிவப்பணியாக திருப்புன்கூரில் திருக்குளம் அமைத்து இறைபுகழ் பெற்றவர். இறைவனின் பேரருளினால் ஈனப் பிறவியைத் தீயில் விட்டு தெய்வீகப் பிறவிபோல வெளியே வந்து தில்லைக்கூத்தனின் பாத ஒளியிற் கலந்து நற்பேறு பெற்றுச் சைவ சமயத்தின் 63 நாயன்மாரில் ஒருவராக அமைந்த பேறு பெற்றார்.

மனிதர்களுக்கு எந்தப் பொருளின் மதிப்பும் அது இல்லாதபோதுதான் தெரியும்.

திருவிளக்கு

— திரு ந. இராசரெத்தினம் அவர்கள் —

எமது சைவ சமயத்திலே திருவிளக்கு முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. ஆலயங்களிலும் வீடுகளிலும் குத்துவிளக்கை ஏற்றிவைத்த பின்னரே பூசை முதலான நற்காரியங்களைச் செய்கின்றனர். குத்துவிளக்கானது மனித உருவத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்துள்ளது. அடிப்பாகமானது மனிதனின் கீழ் பாதமாகவும் அடுத்து நெடிய புருவங்களைக் கொண்ட பகுதியான தண்டு மனிதனின் முள்ளந்தண்டாகவும் நடுப்பகுதி மனிதனின் நெஞ்சப்பகுதியாகவும் மேற்பகுதி மனிதனின் தலைக்குச் சமனாகவும் பிரதிபலிக்கின்றது. திருவிளக்கானது இலெட்சுமி யினுடைய திருமேனியைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைகின்றது.

விளக்கை உருவாக்கும்பொழுது செம்பு, பித்தளை, வெள்ளி, எவரசில்வர் போன்ற உலோகப் பொருட்கள் பாவிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் எமது சமயத்தில் பூசை வழிபாட்டிற்கும் நற்காரியங்களுக்கும் எவரசில்வர் விளக்குகள் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. இதயம்போன்ற நடுப்பகுதியான தகளியானது ஐந்து புருவங்கள் உடையதாய் ஐந்து திரியிடக்கூடியவாறு அமைந்துள்ளது. இது சிவனின் ஐந்து முகமாகவும் கருதப்படுகின்றது.

இவ்வாறு அமையப் பெற்ற திருவிளக்கை விளக்கேற்றும்போது வெள்ளை, சிவப்பு, மஞ்சள் ஆகிய நிறங்களில் ஒன்றைத் தெரிவு செய்து தேங்காய் எண்ணெய், நல்லெண்ணை, நெய், இலுப்பை எண்ணெய் ஆகியவற்றில் தகுந்த எண்ணெயைத் தகளியில் இட்டு கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய திசைகளில் திரி எரியக்கூடியதாக விளக்கேற்ற வேண்டும். ஆனால் தெற்குத் திசையில் விளக்கேற்றுவது தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. திரிக்கு பாவிக்கும் பொருட்களின் நிறம் அதன் வகை அத்துடன் தகளியில் இடப்படும் எண்ணெயும் பலவாக அமைவதுடன் அதற்கேற்ற பயன்களும் எமது ஆகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு செயற்பட்டு விளக்கேற்றும்போது அது சுடர்விட்டு எரிந்து புற இருளையும் அக இருளையும் நீக்கி எமக்கு மனச்சாந்தியை அளிக்கின்றது.

“விளக்கினை ஏற்றி வெளியை அறிமின் விளக்கினின் முன்னே வேதனை மாறும். விளக்கை விளக்கும் விளக்குடையார்கள் விளக்கில் விளங்கும் விளக்கவர் தாமே” என்று திருமூலரும்,

“இல்லக விளக்கது இருள் கெடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதியுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலரும் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சிவாயவே”

என்று அப்பர் பெருமானும் பாடிய பதிகத்தின்படி விளக்கினுடைய மகிமையை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. வீடுகளிலோ, ஆலயங்களிலோ பூசைகள், கிரியைகள் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பதாக விளக்கேற்றி இருளையகற்றி கிரியைகளை ஆரம்பிப்பார்கள். திருவிழாக் காலங்களிலும் மகா உற்சவ காலங்களிலும் பெருமானுக்கு முன்பாக விளக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு செல்வதை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. எமது சைவ சமயத்தின் அனைத்து செயற்பாடுகளும் தத்துவங்களையும் வாழ்வியலில் மனிதன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய

தேடித் தேடிப் பெறவேண்டியது புகழ். நாடி வரவேண்டியது மரியாதை.

விடயங்களையும் வலியுறுத்துகின்றது. அத்துடன் சக்திக்குரிய விரதங்களில் வரலெட்சுமி விரத அனுட்டானங்களில் வரலெட்சுமி பூசை செய்யும்போது லெட்சுமியை திருவிளக்கில் ஆவாகணம் செய்து 108 அர்ச்சனை கும்பத்தில் அர்ச்சிக்கப்படுகிறது.

எனவே இறுதியாக திருவிளக்கின் தத்துவத்தைக் கூறுமிடத்து நாம் விளக்கினை ஏற்றி ஒளியைக் காணும்போது எமது உள்ளத்தில் உள்ள இருளானது அகன்று எம் பெருமானுடைய திருவருளைப் பெற்று லெட்சுமி கடாட்சத்துடன் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து இறைபதம் அடைவோமாக.

கந்தனை நம்பியே எந்நாளும் சேவையிங்கே

கல்லோடைக் கந்தனென்றும் கலியுகவரத னென்றும்
எல்லோரும் போற்றுகின்ற எங்களின் வேலனிவன்
சொல்லொணாத் துயரோடு துதித்தொழுவுவாரின்
வல்வினை தீர்க்கின்ற வடிவழகன் சந்நியான்.

எத்தனை ஆலயங்கள் இம்மண்ணில் உண்டையா
அத்தனை ஆலயங்களுள்ளும் சிகரமென மிளிர்ந்து
சக்தியின் மைந்தன் சரவணபவனின் வேல்
முத்தென உறைந்து முருக பக்தியை வளர்க்குதிங்கே.

ஊமைகளைப் பேசவைப்பான் ஊனங்களை நீக்கிடுவான்
தீமை புரிந்தோரையுந் திருத்தியே பணிய வைப்பான்
மாமன் மாயவன்போல் மால் மாலங் கொட்டிடுவான்
நாமத்தை ஒதிவிட்டால் நாடியே வந்திடுவான்.

பூவரசின் கீழே அமர்ந்தொருக்கால் பூசித்தால்
ஆகாஷ்மண சக்தியை அனைவரும் உணர்ந்திடலாம்
பாவங்கள் தீர்த்திட பாக்கியம் பெற்றவரே இப்
பூவரசின் பெருமையினை புலன்களால் உணர்ந்திடுவார்.

ஆட்டிடையனாக கதிர்காமரிடம் வந்தவன்தான்
ஆட்டங்கள் போடுமிந்த அடியவரில் ஒருவராகி
காட்சி கொடுத்து உரியவர்க்கு கவினுறு அருளை நல்கி
வாட்டமுறாது வழங்கி வருகின்றான் இன்றுமட்டும்.

ஆற்றங்கரை அழகா என்றாற்று வோர்க்கு
சீற்றங்கொள் கொரோனாவால் சிதைந்து அழிந்தபோதும்
மாற்றங்கள் ஏதுமின்றி மன்றாடி நின்றேத்தி நிற்க
ஆற்றுப் படுத்தலோடு அன்னதானமும் தருகின்றான்.

கந்தனையே நம்பி எந்நாளும் சேவை யாற்றும்
சந்நியானின் நாமந் தாங்கிய எங்கள் ஆச்சிரமம்
எந்நாட்டிலுமில்லா எழின்மிகு பன்முகசேவையை
இந்நாள் வரைக்கும் செய்ய உதவு பவனுமவனன்றோ.

-கவிமணி அன்னைதாசன் -

துணிந்தவர் தோற்றதில்லை. தயங்கியவர் வென்றதில்லை.

வழித்துணை

58

— ஆசகவீ செ. சீவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் —

- 01 மௌனத்தைப் பலவீனம் எனக்கருதி அதைக்கலைத்து வாய்ப்பேச்சு முற்றிப்பின் வாள்வீச்சும் தான்நடாத்தி சொத்தோடு சுகங்களையும் அழித்தபின்னர் தான்புரியும் மௌனமே உலகத்தில் மிகப்பெரிய சக்தியென்று.
- 02 எதுவுமே பேசாமல் இருக்கின்றார் என்றொருவர் மௌனத்தைப் பார்த்துநீர் மௌனமென்று விட்டிடாமல் மௌனத்தின் பொருளதனை ஆராய்ந்து பார்த்திடுவீர் மௌனத்தின் குரலுங்கள் உள்ளத்தில் உரத்தொலிக்கும்.
- 03 உடல்வருத்தம் உண்டென்று அதையுணர்ந்து மருந்துண்போர் திடமான உடலோடுபின் நெடுங்காலம் வாழ்தல்போல் தன்மீதும் தவறுண்டு என்றுணர்ந்து திருந்திடுவோர் பின் மண்மீது மதிப்போடு நெடுங்காலம் வாழ்ந்திடுவர்.
- 04 நாகத்தின் விஷம்கூட நகர்த்தாமல் இருந்திட்டால் காலத்தால் அதுதிரண்டு இரத்தினமாய் ஆகுதல்போல் கோவத்தின் தொடரினைநீர் தொடராமல் இருந்திட்டால் ஞாலத்து மாந்தரில்நீர் இரத்தினமாய் மாறிடலாம்.
- 05 உருக்குகின்ற வேதனையைத் தாங்குகின்ற தங்கம்தான் கருப்பொருளாய் பின்னொருநாள் கழுத்திலேறக் கிடைப்பதுபோல் வருத்துகின்ற வாழ்வுதனில் வளையாமல் நிற்போர்தான் பெருத்ததொரு வாழ்வில்பின் தங்கமென ஜோலித்திடுவர்.
- 06 அடக்கமின்றி வெளியேறில் மாமிசமாய் வெளியேறும் சிப்பிஅடக்கமாய் இருந்திட்டால் முத்துக்கள் ஈணல்போல் அடக்கமிலா மாந்தரும் வெறும்மாமிசத்தைச் சுமந்துவர அடக்கமாய் இருப்பவர்கள் பின்முத்தெனவே ஜோலித்திடுவர்.

வெற்றி என்பது நிரந்தரமல்ல. தோல்வி என்பது இறுதியானதுமல்ல.

- 07 பொறுமையின் பொக்கிசமாய் பூமிக்குள் இருந்தகல்லு
மாணிக்கம் வைரமென அகழ்தெடுக்கக் கிடைப்பதுபோல்
புவியின்மேல் பொறுமையினைக் காத்திருக்கும் மாந்தரும்
மனிதருள் மாணிக்கம் வைரமென ஜோலித்திடுவர்.
- 08 கோள்சொல்லிக் குடிகெடுத்தல் வசைபாடி வாழ்வழித்தல்
உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசிடுதல்
போகவிட்டுப் புறங்கூறல் பொய்யான கதைகட்டல்
இவையெல்லாம் பின்னொருநாள் இயற்றுவோற்கே சமர்ப்பணமாம்.
- 09 இறைகொடுத்த பிறர்வாழ்வை தாமழிக்க வழிதேடி
செய்வினைகள் செய்கின்றோம் என்றுதீங்கு செய்பவர்கள்
தம்வினையே தம்மைப்பின் சுடுமென்ற தத்துவத்தால்
வெவ்வினைகள் சூழ்ந்திடப்பின் வேரோடு தாமழிவர்.
- 10 நிதானத்தை இழந்திடுதல் நேசத்தை மறந்திடுதல்
சந்தேகப் பிசாசுகள் போகும்வழி போய்வருதல்
கோவத்தை அடக்காமல் குறைகூறி வாழ்ந்திடுதல்
இவையெல்லாம் தன்தலைக்கே தான்கொட்டும் மண்போலாம்.

**சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டுவரும் நித்திய அன்னப்பணிக்கும்
மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்படும் சகல சமுதாயப்
பணிகளுக்கும் உதவிபுரிய விரும்புவோர்
கீழே உள்ள முகவரியுடன்
தொடர்பு கொள்ளவும்.**

காசுக்கட்டளை

செ. மோகனதாஸ்
சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்,
தொண்டைமானாறு.

தொ.இல - 0213219599, 0212263406

காசோலை

செ. மோகனதாஸ்
க.இல - 7342444
இலங்கை வங்கி,
பருத்தித்துறை.

Swift code - BCEYLKLX 028 - 7342444

E.mail : suthanm329@gmail.com

: sannithiyan@hotmail.com

உன்னை வழிநடத்த உன் அறிவைப் பயன்படுத்து.

வினையோட விடுங் கதிர்வேல்

— திரு செ. வசந்தாதேவி அவர்கள் —

எனது பிறந்தகம் மாதகல் என்னும் சிறிய கிராமம். புக்ககமே இலங்கையின் புகழ்பூத்த நல்லையம்பதி. என் வாழ்வோடு இணைந்த இரண்டு இடங்களுமே முருகனைத் தலைவனாகக் கொண்ட பதிகள். இவ்வூர்களில் வாழக்கிடைத்தது முற்பிறவியின் தவத்தால் எனக்குக் கிடைத்த பெரும்பேறு என்றே கருதுகின்றேன். இதனால் முருக வழிபாடும் என் மனத்தோடு ஒன்றியதோர் அங்கமாயிற்று. தன்னைப் பற்றுக்கோடாய்க் கொண்டவரை என்றுமே கைவிடாமல் காப்பான் கந்தப் பெருமான் என்ற பெரும் உண்மையை எனக்கு எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்களில் வெளிப்படுத்தி இருக்கிறான். சித்தர்களும், யோகிகளுமே இறைவனை நேரில் காணும் பேறு பெற்றவர்கள். ஆனால் என்போன்ற சிற்றறிவு படைத் தவர்களுக்கு ஏதோ ஒரு விதத்திலோ, வடிவத்திலோ துன்பத்தைத் தீர்க்க முன்வருவது அவனது திருவருளே அன்றி வேறல்ல.

எனது கணவரின் சகோதரி ஒருவர், தம்பியாருடன் ஏற்பட்ட விரோதம் காரணமாக வேற்றூரிலிருந்து அடியாட்கள் சிலரை அவரைத் தாக்கும் பொருட்டு ஆயுதங்களுடன் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அவர்கள் வந்த மோட்டார் காரின் வெளிச்சத்தில் எங்கள் வீட்டுக்கு அண்மையில் வாட்டசாட்டமான உடல் அமைப்போடு கூடிய நால்வர் நிற்பதைக் கண்டதும் வந்தவர்கள், தங்கள் வரவை முன்கூட்டியே அறிந்து மாற்றுக் குழுக்களும் தயாராக இருப்பதாக எண்ணி மிக வேகமாகப் பின்வாங்கிச் சென்று விட்டனர். ஆனால் அன்று இரவு அந்த நேரத்தில் அங்கு நிற்பவர்கள் தினமும் மாலையில்

ஒன்று கூடிப் பற்பல விடயங்களையும் கலந்து உரையாடும் மனிதாபிமானம் மிக்க பெரியவர்கள். ஒருவர் முப்பொழுதும் இறைவன் திருமேனியைத் தீண்டும் பேறுபெற்ற முருகன் கோயிலின் அர்ச்சகர். மற்றவர் தீவிர முருகபக்தரும், தமிழ்ப்புலமையும் மிக்க ஓர் ஆசிரியர். அடுத்தவர் ஓய்வுபெற்ற காவல்துறை அதிகாரி. அனுதினமும் மாலைநேரப் பூசையில் கலந்துகொள்ள வரும் அடியார்களே அவர்கள். அந்தப் பொழுதில் அவர்களை அங்கே காண்பித்து வந்த பகைவரை புறமுதுகிட்டு ஓடச்செய்த பெருமை மாதகல் நுணுசை வேல் பெருமானே அன்றி வேறு எவருமல்லர். மறுநாள் காலையில் வேற்றூர் ஆயுததாரிகளை ஊருக்குள் வரவழைத்த சகோதரியின் கீழ்த்தரமான செய்கையை அறிந்த ஊர் மக்கள் அவரைக் கடுமையாகக் கண்டித்தனர். தீமை செய்யமுற்பட்டவரைத் தண்டித்ததுமன்றி, எனது கணவரையும் காத்திட்ட வேலவனை மனமுருகித் துதித்தேன்.

யுத்த அணர்த்த காலத்தில் யாழ் மக்கள் அனைவருக்கும் மாபெரும் இடப்பெயர்வு நேர்ந்தது. நாங்களும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. அந்தக் காலப்பகுதியில் என் அருமை மகளையும் பிரிய நேர்ந்தது. வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பில் பல இடங்களிலும் அலைந்து திரிந்து ஒருவிதமாக மகளைக் கண்டுபிடித்து அழைத்து வந்தேன். ஆனால் உற்றார் உறவினர் யாரும்ற்ற தனித்த நிலையில், அங்கிருந்து வெளியேறும் மார்க்கம் ஏதும் தெரியாது திகைத்தேன். அங்கு இருப்பவர்கள் வெளியிடங்களுக்குப் போவதானால், திரும்பி வரும்வரை யாராவது பிணை நிற்கவேண்டும்.

உன் வாழ்க்கையை நீ உண்மையாக நேசி.

எங்களை நம்பி யாரும் பிணை நிற்க முன் வரமாட்டார்கள் என்பதால் என் அப்பன் முருகனைச் சரணடைவதைத் தவிர வேறு வழி ஒன்றும் புலப்படவில்லை. சோதனைமேல் சோதனையாக என் மகளுக்குக் கடும் சுக யீனம் ஏற்பட்டது. அங்குள்ள ஒரு வைத்திய சாலைக்கு சிகிச்சைக்காக அவளை அழைத்துச் சென்றேன். இரண்டு நாட்களாக அவளைப் பரிசோதித்த மருத்துவர்கள், அவளது நோய்க்கான மருத்துவ வசதிகள் இங்கில்லை எனவும் உடனடியாக வவுனியா வைத்திய சாலைக்கு அம்புலன்ஸ் மூலம் அனுப்ப வேண்டும் என்றும், துணைக்கு யாராவது ஒருவர் மட்டுமே போகலாம் எனவும் சொன்னார்கள். நோயின் தீவிரத்தைப் பற்றி அவர்கள் சொன்ன வார்த்தையால் என் மனம் பதற்றமும் நடுக்கமும் கொண்டது. “முருகா என் மகளைக் காப்பாற்று. இவ்விடத்தில் திக்கற்ற எனக்கு உன்னையன்றி வேறு யாரும் துணை இல்லை. நீயே தஞ்சம்” என்று பிரார்த்தித்தேன்.

வவுனியா வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்ட சில நாட்களில் நோய் பூரண குணமடைந்தது. பின் அங்கிருந்து எங்கள் சொந்த இடமான நல்லூருக்கு வந்து சேர்ந்தோம். இதை எழுதும்போது எனக்கு மயிர் கூச்செறிகிறது. வன்னிப் பகுதியில் அகப்பட்டவர்களில் உயிரிழந்தவர்கள் எத்தனை பேர்? காணாமற் போனோர் எத்தனை பேர்? அங்க வீனமானோர் எத்தனை பேர்? இத்தனைக்கும் ஆளாகாமல் எங்களைக் காப்பாற்றி, எமது இருப்பிடத்திலேயே சேர்ப்பித்த கந்தன் கருணையை என்னென்பேன்?

கதிரகாமக் கந்தனை ஒருமுறையேனும் தரிசிக்கவேண்டும் என்னும் ஓர் ஆவல் மிக நீண்டகாலமாக என் மனதில் குடிகொண்டிருந்தது. எனக்குக் கிடைத்த ஒரு சிறிய விடுமுறையில் என் ஆசையை நிறைவேற்றிக்கொள்ளத்

தீர்மானித்தேன். இப்போது உற்சவ காலம் என்பதால் அடிக்கடி பேருந்து நேரே கதிரகாமம் போவதாக ஒருவர் கூறினார். இரண்டு மாற்றுப் புடைவகளையும், வழிச் செலவுக்கான சொற்ப பணத்தினையும் ஒரு பையில் எடுத்துக் கொண்டு தனியே துணிந்து புறப்பட்டேன். அங்கு நின்றவர்களிடம் விசாரித்து, கதிரகாமம் செல்லும் பேருந்து ஒன்றில் ஏறி அமர்ந்து சுற்றிலும் பார்த்தேன். பெண்களும் ஆண்களும் மாகப் பெரும்பான்மை இனத்தவர்களே அன்றித் தமிழர்கள் யாருமே அதில் பயணிப்பதாகத் தென்படவில்லை. பேச்சுத் துணைக்குக்கூட ஒருவரும் இல்லையே என நினைத்துக்கொண்டேன். நீண்டநேர ஓட்டத்தின்பின் ஓரிடத்தில் பேருந்து நிறுத்தப்பட்டது. ஓட்டுனர், நடத்துனர், பயணிகள் யாவரும் சற்று இளைப்பாறவும், பசி, தாகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளவும் கீழே இறங்கினார்கள். நானும் இறங்கி காலாற நடந்தபடி சுற்றிலும் பார்வையை ஓடவிட்டேன். அங்கே ஒரு நடுத்தர வயதுக் காரர் மாறுகரை வேட்டியுடன் தென்பட்டார். என் மனதில் ஒரு சிறிய நம்பிக்கையின் ஒளிக்கீற்று ஏனெனில் பெரும்பான்மை இனத்தவர்கள் யாரும் மாறுகரை வேட்டி அணிவதில்லை. தயங்கியபடியே அவரை அணுகிக் “கதிரகாமம் போய்ச்சேர இன்னும் நீண்ட நேரம் ஆகுமா?” என்று கேட்டேன். நீங்கள் தமிழா என்று வியப்புடன் கேட்டுவிட்டு என்னை மேலும் கீழும் பார்த்தார். “ஆம்” என்று தலை அசைத்தேன். “நான் ஒவ்வொரு வருடமும் கதிரகாம உற்சவத்திற்கு வருவேன். இம்முறை என் மனைவியும் உடன் வருகின்றா அவவுக்கு ஒரு பெண் துணையில்லையே என்று கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தேன். முருகன் தான் உங்களை அனுப்பி வைத்து என் குறையைத் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்” என்று மகிழ்ச்சியுடன் கூறி சிறிது தூரத்தில் நின்று

சிறந்த புத்தகங்களே மிகச் சிறந்த நண்பர்கள்.

தன் மனைவியை அழைத்து “இந்த அம்மாவும் கதிர்காமம் வருகின்றாவாம். உனக்கு ஒரு துணை கிடைத்திருக்கிறது” என்று கூறி என்னையும் அவரையும் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். தாங்கள் இருவரும் பின் இருக்கையில் இருப்பதாகவும் இறங்கிய பின் சேர்ந்தே போகலாம் என்று சொன்னார். மீண்டும் பேருந்து புறப்பட்டது. என் மனநிலையை என்னென் பேன்? எனக்கொரு வழித்துணை இல்லையே என்று நான் நினைத்திருக்க, அவர் மனைவிக்கு என்னைத் துணை சேர்த்த விந்தையை எண்ணி வியந்தபடியே பயணத்தைத் தொடர்ந்தேன். பேருந்து கதிர்காமத்தைச் சென்றடைந்தது. உற்சவ காலமாதலால் எங்கும் ஒரே சனக்கூட்டம். நேரம் மாலை ஆகிவிட்டது. கூட வந்த அன்பர் என்னையும் மனைவியையும் கூட்டிச்சென்று அங்குள்ள ஒரு மடத்தின் தலைவியிடம் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். வருடந்தோறும் வருபவர் ஆதலால் மடத்தின் நிர்வாகி அவருக்கு மிகவும் பரிச்சயமானவர் போலும். அந்த அம்மையார் இரவானதும் எங்கள் இருவருக்கும் உணவும் தந்து, படுக்க இடத்தையும் காட்டி, காலைக் கடன்களை முடித்து நீராடும் பகுதியையும் காட்டிவிட்டுச் சென்றார். சிறிது நேரம் இளைப்பாறிய பின் இருவரும் உரையாடினோம். பேச்சின்போது “தான் அதிகம் வெளியிடங்களுக்குச் சென்ற தில்லை என்றும், எனது துணை தனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி தருவதாகவும் சொன்னார். எளிமையான வாழ்க்கை நடத்தும் ஒரு பண்பான குடும்பத் தலைவி என்று அவரைப் பற்றி என் மனம் எடைபோட்டது. எமது பைகளையே தலையணையாகக் கொண்டு இருவரும் உறங்கினோம். அவரது கணவர் சொல்லிவிட்டுச் சென்றபடி, அதிகாலையில் நாங்கள் இருவரும் தயாராகிக் காத்திருந்தோம். அவர் வந்து எங்களைக் கூட்டிச்

சென்று, கந்தப்பெருமானின் ஆலயத்தினையும், முருகனுக்குப் பிரியமான மாவிளக்கினை ஏற்றி வழிபடும் ஏராளமான பக்தர்களையும், பார்க்குமிடம் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் வேலவனின் அருட்பிரவாகமான கண்கொள்ளாக் காட்சிகள் பலவற்றையும் பார்க்கச் செய்து மாலைப் பொழுதில் மடத்தில் சேர்ப்பித்தார். அதிகாலை நான்கு மணிக்கு கங்கையில் நீராடி மலை ஏறத் தயாராக இருக்கும்படி கூறிவிட்டுச் சென்றார்.

அவரது துணைவியார் தான் பிறிதொரு சமயம் மலை ஏறுவதாகச் சொல்லி வர மறுத்துவிட்டார். எனவே நான் மட்டும் அவருடன் மாணிக்க கங்கையில் நீராடியபின் மலை ஏறத் தொடங்கினோம். அரோகரா கோஷத்துடனும், முருகனது பற்பல நாமங்களைக் கூறிக்கொண்டும் ஏராளமான பக்தர்கள் மலை ஏறினார்கள். அங்கே வயது ஏற்றத் தாழ்வோ, இன மத வேறுபாடோ எதுவுமே தெரியவில்லை. அனைவருக்கும் மலைமீது இருக்கும் தலைவனைத் தரிசிப்பது ஒன்றே குறிக்கோளாயிருந்தது. மலைமீதிருந்து இறங்குபவர்கள் “முருகனுக்கு அரோகரா” என்று வாழ்த்தி மலை ஏறுபவர்களை உற்சாகப்படுத்தினார்கள். மலை உச்சியில் குடியிருக்கும் குமரனைக் கண் குளிரக் கண்டதும் மனமுருகி மெய் சிலிர்த்து நின்றேன். குன்றுதோறாடும் குறிஞ்சிக் கிழவனைக் காணவேண்டும் என எண்ணியிருந்த என் மனோரதம் நிறைவேறிய மகிழ்ச்சியோ சொல்லும் தரமன்று. மனநிறைவுடன் மலைமீதிருந்து இறங்கும்போது, மலை ஏறுபவர்களை வாழ்த்தி உற்சாகப்படுத்திய படியே நாங்களும் தரை இறங்கினோம். முருகனின் சாந்தித்தியம் நீக்கமற நிறைந்திருந்த அற்புதக் காட்சிகள் பலவற்றையும் பார்த்த மனநிறைவுடன் அன்றிரவு அங்கிருந்து புறப்பட எண்ணினேன். அந்தத் தம்பதிகளிடம் நண்கூறி

எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது மனம் இலகுவாகிறது.

விடை பெற்றேன். அந்த அன்பர் என்னை பேருந்து தரிப்பிடத்திற்குக் கூட்டிச் சென்று, அங்கு விசாரித்து இரவு பதினொரு மணிக்குப் புறப்பட்டால் அதிகாலை ஐந்து மணியளவில் கொழும்புக்குப் போய்ச் சேரலாம் என்று சொல்லி, உறவினர்களுக்கு ஏதாவது வாங்கிச் செல்லப் போகிறீர்களா? என்று கேட்டார். பேருந்துக் கட்டணத்தை வைத்துக்கொண்டு மிகுதிப் பணத்தினை அவரிடம் கொடுத்து, விபூதிப் பிரசாதமும் இவ்விடத்திற்குரிய தித்திப்புப் பட்சணங்களையும் வாங்கித் தரும்படி வேண்டினேன். ஆகட்டும் என்று கூறிப் பணத்தினைப் பெற்றுக்கொண்டு, தங்கியிருந்த விடுதியில் என்னைச் சேர்ப்பித்தார். என்னுடைய ஊர் எதுவென்று விசாரித்தார். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நல்லூரில் இருப்பதாகவும், வவுனியாவிலிருக்கும் மகள் வீட்டில் சில நாட்கள் தங்கிப்போக வந்திருப்பதாகவும் கூறினேன். கூடவே அவரது ஊரையும் பெயரையும் கேட்டேன். வவுனியா மாடசாமி கோயில் பகுதியில் வசிப்பதாகவும் தனது பெயர் சிவகுமார் என்றும் சொன்னார். சிறிது நேரத்தின் பின் விபூதி, மாவிளக்கு, தொதல், கித்துல் பணங்கட்டி என்பன அடங்கிய பொதியைத் தந்தார். செய்த உதவிகளுக்கெல்லாம் மீண்டும் நன்றி சொல்லி கைகூப்பி விடை பெற்றேன். திருவிழாக் காலமாதலால் எங்கும் மின்னொளி வெளிச்சம். எவ்வித அச்சமும் இன்றி உரிய நேரத்தில் புறப்பட்டுப் பேருந்தில் ஏறிக் கொழும்பு வந்து, பின் வவுனியாவை வந்தடைந்தேன். அடுத்த வாரம் நல்லூருக்குப் புறப்படுமுன், கதிர்காமக் கந்தனிடம் என்னை ஆற்றப்படுத்திய அந்தத் தம்பதிகளிடமும் விடைபெற விரும்பினேன். மகளின் இருப்பிடத்திற்கு அண்மையில்தான் அவ்விடம் என அறிந்து அங்கு போய் அவர்களின் பெயரைச் சொல்லி, வருடந்தோறும் கதிர்காம யாத்திரை

செய்பவர் எனக் கூறிப் பலரிடமும் விசாரித்தேன். அப்படிப் பெயருடையவர் யாரும் இவ்விடத்தில் இல்லை என்றே எல்லோரும் சொன்னார்கள். அவ்விடத்துத் தபால் ஊழியர் ஒருவரைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அவரிடம் விசாரித்தேன். அவரும் அதே பதிலையே சொன்னார். இல்லம் வந்து சேர்ந்ததும், நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் ஒவ்வொன்றாக நினைவுபடுத்திப் பார்த்தேன். முருகனின் திருவருட் செயலை எண்ணி மலைத்தேன். திகைத்தேன். “வேண்டும் ஒரு பொருளைப் பெறாதானாகியும், அதனைப் பெறுதற்கு அபேட்சையுடையானாகியும் உள்ளான் ஒருவனை அதனைப் பெறுதி என வழிப்படுத்ததல் ஆற்றப்படை” என்னும் திருமுருகாற்றுப் படையின் பொருளைத் தெள்ளத் தெளிந்தேன். இந்த அடிமையை ஆட்கொள்ள வந்த சிவகுமாரனை நெஞ்சாரத் துதித்தேன்.

எங்கள் வீட்டுக்கு அண்மையிலிருக்கும் ஒருவர் இந்தியாவுக்குத் தலயாத்திரை செய்து வந்த செய்திகளைச் சொல்லி, புகைப் படங்களையும் காட்டினார். நல்லூர் முருகன் கோயிலின் உள்வீதியை பிரதட்சிணம் பண்ணும்போது சுவற்றில் சித்திரமாய் தீட்டப் பட்டிருந்த குமரன் திருவிளையாடல் புரிந்த ஆறுபடை வீட்டினையும் நேரில் காணும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டுமோ என்று எண்ணியபடியே வீட்டுக்கு வந்தேன். பக்தர்களைத் தல யாத்திரைக்கு அழைத்துச் செல்வதைப் பற்றிய விளம்பரம் ஒன்று அன்றைய பத்திரிகையில் வெளிவந்திருந்தது. ஒரு வாரத்தின் பின் யாத்திரைக் குழு ஒன்று புறப்பட இருப்பதாகவும் விரும்பியவர்களை விண்ணப்பிக்கும் படியும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. என்னால் ஆவலைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. வெளிநாட்டிலிருக்கும் என் கணவரின் சம்மதத்தைப் பெறுவது அவ்வளவு எளிதான

காரியமல்ல. கூடிய பணத்தினை விரயம் செய்து, வெளி இடங்களுக்குப் போய் இறை வனைத் தரிசிப்பதை அவர் ஒருபோதும் அனுமதிக்கமாட்டார் என்பது எனக்குத் தெரியும். “சண்முகா! உன் திருத்தலங்களைத் தரிசிக்கும் பேற்றினை நீதான் எனக்குப் பெற்றுத்தர வேண்டும்” என்று பிரார்த்தனை செய்தவண்ணம், கணவருடன் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு மிக விநயமாக என் கோரிக்கையை வெளியிட்டேன். என்னே அதிசயம்! கல்லும் கரைந்ததோ? எந்தவிதமான மறுப்பும் சொல்லாது பயண விபரங்களையும், அதற்கான செலவினையும் கேட்டறிந்து, உடனடியாகவே அனுமதியையும், நிதியுதவியினையும் வழங்கினார். அவர் மனதில் அந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது கந்தன் கருணையே.

உடனடியாகவே பயண முகவருடன் தொடர்புகொண்டு, யாத்திரைக் குழுவில் என்னையும் இணைத்துக்கொள்ளும்படி அறிவித்தேன். குறித்த நன்னாளில் இருபது பேருடன் எங்கள் தலயாத்திரை ஆரம்பமானது. தேவகுஞ்சரியுடன் கல்யாண முருகனாகத் திருப்பரங்குன்றத்திலும், சூரனை வதம் செய்த பின் கோபம் தணிந்த இடமான திருத்தணிகையினையும், அரிய மாங்கனிக்காக முயன்று கிடைக்கப்பெறாமையால் கோபங்கொண்டு ஆண்டிக் கோலத்திலே பழநிப்பதியிலும், தந்தைக்குப் பிரணவப் பொருளுரைத்த பெரியோனாக சுவாமிமலையிலும், தமிழ் மூதாட்டியான ஓளவைக்கு நாவற்பழங்களைக் கொடுத்துப் பதிலுக்குச் சுவையான பாடல்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்த பதியான பழமுதிர்சோலையினையும், சூரனை வதம் செய்து தேவர்களைக் காத்தருளிய திருச்செந்தூர்த் தலத்தினையும் நேரில் தரிசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றேன். திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்புகழ், கந்தபுராணம் போன்ற பக்தி இலக்கியங்களில் படித்தும்,

கேட்டும் கற்பனையில் நுகர்ந்து மகிழ்ந்த பதிகளை நேரில் காணும்பொழுது ஏற்பட்ட உணர்வு சொல்லுந்தரமன்று. யாத்திரையின் போது தேவார முதலிகளால் பாடல் பெற்று, புகழ்பூத்த ஏராளமான சிவத்தலங்களையும், விஷ்ணு ஆலயங்களையும், விநாயகர், அம்பிகை நவக்கிரக நாயகர்களின் திருக்கோயில்களையும், சித்தர்களும் யோகிகளும் நடமாடிய புனிதபூமியையும் கண்ணாரக் கண்டும் சேவித்தும் உள்ளம் உவந்தேன். இந்தப் பயணத்தில் எங்கள் அனைவரையும் மிக்க பொறுப்புடன் கவனித்து வழிநடத்திய பயண முகவர் ஸ்ரீரங்கநாதன் ஐயா அவர்கள் என்றும் என் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரியவர்.

சந்நிதி வேலவனை நான் முதல் முறையாக தரிசித்த அனுபவம் ஒரு புதுமை. திருமணமாகி மாதகல் கிராமத்தில் வசிக்கும் போது அருகே உள்ள நுணசை முருகன் கோயிலுக்குப் போய் வருவேன். அங்கு வரும் அடியவர்கள் பலரும் அடிக்கடி “நான் சந்நிதிக்குப் போய் வந்தேன்” என்று சொல்வார்கள். “ஒருமுறை அந்த ஆலயத்திற்குப் போய் வருவோமா” என்று என் கணவரிடம் கேட்டபோது அங்கேயும் முருகன் இங்கேயும் முருகன்தான். இதுவே போதும் என்று கூறி நிராகரித்து விட்டார். சிறிது நாட்களின் பின் சந்நிதி முருகன் தேருக்கு நுணசைக் கோயிலிலிருந்து மடாதிபதி வேலுப்பிள்ளைச் சாமியாரின் தலைமையில் அடியவர்கள் பஜனையுடன் பாத யாத்திரை போகப் போவதாக அறிந்தேன். யாத்திரை செய்பவர்களில் அதிகமானோர் எனக்கு மிக அறிமுகமானவர்கள். “அவர்களுடனாவது போய் சந்நிதி வேலனைப் பார்த்து வருகிறேனே” என்று மீண்டும் கணவரைக் கேட்டேன். ஒருவிதமாக அரை மனத்துடன் சம்மதம் தந்தார். நுணசை வேலனின் மாலைப்பூசை முடிந்ததும். அர்ச்சகரின்

திட்டமிட்டுச் செயற்பட்டால் தடைக்கல் நம் பாதையின் படிக்கல்.

தீபாராதனையுடன் “முருகனுக்கு அரோகரா” என்ற கோஷத்துடனும் பாத யாத்திரை ஆரம்பமானது. வழி எங்கும் சுண்டல், வடை, மோதகம் போன்ற சிற்றுண்டிகளும், பழரசம், தேநீர், கோப்பி போன்ற நீராகாரங்களும் வழங்கிப் பக்தர்கள் உபசரித்தார்கள். மேலும் பலர் எங்களுடன் யாத்திரையிலும் இணைந்து கொண்டார்கள். அதிகாலையில் வேலவன் சந்நிதியைச் சென்றடைந்தோம். ஆலயச் சூழல் எங்கும் ஒரே மடங்கள். வேறு எங்கும் நான் இப்படிக்க கண்டதில்லை. அங்குள்ள மட மொன்றில் எல்லோரும் காலைக்கடன் முடித்து நீராடி அந்தச் சந்நிதி வேலவனைத் தரிசித்தோம். பறைமேளம், உடுக்கு, தாளம் போன்ற வாத்தியங்களுடனும் ஏராளமான காவடி ஆட்பங்களுடனும் தேர்ப்பவனி ஆரம்பித்தது. முருகன்மீது வரும் “வெறியாட்டு” என்னும் சொல்லின் பொருளை நேரிலே கண்டேன். எங்கிருந்துதான் வந்ததோ என்று பிரமிப்பு உண்டாகும் வண்ணம் ஒரே மக்கள் கூட்டம். அடியார்களுக்கு அருள்மழை பொழிந்தவண்ணம் வேலவனின் வீதிவலம் இருப்பிடத்தைச் சென்றடைந்தது. அன்னதானக் கந்தன் என்று சந்நிதி முருகனைச் சொல்வது தகும் எனும் படி வந்திருந்த அடியார் கூட்டம் அனைவரும் உணவுண்டு பசியாறினார்கள். மிகவும் கட்டுப்பாட்டுடன் அதிதிகளை உபசரித்த சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தின் தலைவர் மோகனதாஸ் ஐயா அவர்களும் அவரது தொண்டர்களும் நிர்வாகம் செய்த முறைமை மிகவும் போற்றுதலுக்குரியது. “இது நோய் தீர்க்கும் மருந்து. பசியாற உண்ணுங்கள். ஆனால் சிறிதேனும் வீண்விரயம் செய்யாதீர்கள்” என்று பந்தி நடக்கும் இடத்திலே தலைவர் அடிக்கடி சொல்வார். அந்த அருமருந்தைப் புசித்தபின் மனமும் வயிறும் நிறைவடைந்ததை நான் உணர்ந்தேன்.

இடப்பெயர்வின் பின் நல்லூரிலேயே வசிப்பதால் அடிக்கடி சந்நிதி முருகனைக் கண்டு தொழும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும். “இந்த வாரம் சந்நிதியானிடம் போகவேண்டும்” என்று நினைத்த மாத்திரத்திலேயே யாராவது அழைக்க வருவார்கள். “அம்மா புது வாகனம் வாங்கியிருக்கிறோம் சந்நிதிக்குப் போக வருகிறீர்களா”, “என் மகளுக்கு சந்நிதியான் சந்நிதியில் திருமணம் நீங்களும் வாருங்கள், என் மகன் இன்று வேலவன் சந்நிதியில் காவடி. உங்களையும் கூட்டிப்போக இருக்கிறோம்” இப்படியான அழைப்பில் ஆற்றங்கரையானைத் தரிசிக்கும் பேறு எனக்குக் கிட்டும். கொரோனா கொடிய நோய் தொடங்கியதில் பேருந்துப் போக்குவரவு, ஒன்றுகூடல் அனைத்தும் தடைப்பட்டது. சந்நிதிக்கு அடிக் கடி போகும் என் ஆசையும் நிராசையானது. கணவரின் இழப்பின்பின் கோயில்களுக்கே போகாத என் மூத்தமகள் ஒருநாள் “அம்மா சந்நிதிக்கு மோட்டார் சைக்கிளில் போக இருக்கிறேன் வருகிறீர்களா?” என்று கேட்டார். “அவன் அருளாலே அவன் தாழ் வணங்கி” என்பது இதுதானோ? ஆலயத்தைச் சென்று அடைந்ததும் உள்ளம் சிலிர்த்துக் கண்ணீர் மல்கியது. கேட்டதும் கொடுக்கும் அந்த வள்ளலின் பெருமையை எப்படி எழுத்தில் வடிப்பேன். வேலவனின் வாசலில் இரண்டு முறை பரிசில் பெறும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. பள்ளிப் பருவத்தில் என் படிப்புக்குப் பரிசில். முதுமைக் காலத்தில் ஆன்மீகத் தேடலுக்குக் (நாவாச்சுடர்) கிடைத்த பரிசில். விலைமதிக்கவொண்ணாத அந்தப் பரிசுகளைப் பலருக்கும் காட்டி ஆற்றங்கரையான் எனக்கு அளித்த வெகுமதி என்று பூரிப்பேன். மனித வாழ்வில் இன்பமும் துன்பமும் இரண்டறக் கலந்தவை. எத்துணைக் கொடிய துன்பம் வந்தபோதும் “கந்தா

நீ ஏழையாகப் பிறப்பது உன் தவறில்லை. நீ ஏழையாக சாவதுதான் உன் தவறு.

என்னைக் காப்பாற்று” என்று அவனையே தஞ்சமடைந்தால் மலைபோல் துன்பமும் பணிபோல் நீங்கிவிடும். வாழ்நாளில் நான் கண்ட நிதர்சனமான உண்மையிது.

வயது முதிர்ந்த நிலையில் இருக்கும் எனக்கு மன நிறைவாக வாழ்க்கையைத் தந்த செவ்வேள், வாழ்நாள் முழுவதும் அவனை மறவாத சிந்தையுடன் கைதொடும்

பாக்கியத்தையும், இறப்பின் பின் அவன் தான் சேரும் பேரின்பப் பேற்றினையும் தந்தருள வேண்டும் என்று மனமுருகிப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

எந்தாய்மெனக் கருள்தந் தையந்
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதிர்வே லவனே யுமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே.

சைவ சமயம் உடற் சுகத்தினை தன்னகத்தே வைத்துள்ளது.

ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத சைவசமயம் உடற் சுகத்தினை தன்னகத்தே கொண்டு மனிதர்களை நோயற்றவர்களாக வாழ வழிவகுத்துள்ளது. ஆலய வழிபாட்டில் உடற் சுகமானது வீதி வலம் முறையில் ஆரம்பிக்கிறது. இந்த உண்மையை ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் மூன்று முறை, ஐந்து முறை எனப் பல முறை செய்யலாமெனக் கூறுகின்றார். இதனால் மனிதன் சந்தோசமாகவும், நோயற்றவர்களாகவும் வாழலாமென வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார்.

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்ற முதுமொழிக்கு சார்பாக அமைந்துள்ளது. கோவிலுக்குச் செல்லும்போது மனிதன் தூய நீரில் நீராடி தோய்த்துலர்ந்த ஆடை தரித்து, அர்ச்சனைப் பொருட்களுடன் செல்லவேண்டுமென்றும் கூறுகின்றார். கோவில் அண்மித்தது கால் கழுவி கோபுரத்தை வழிபட்டு சிவநாமங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு உள்ளே செல்ல வேண்டும். உட்பிரகாரத்தில் கொடித் தம்பத்தை வழிபட்டு, மூலமூர்த்தியை வணங்கி பிள்ளையாரில் வழிபட்டு, சுற்று ஏனைய பரிவாரங்களையும் வழிபடவேண்டுமென்றும் கூறுகின்றார். கடைசியில் சண்டேஸ்வர நாயனாரை வழிபட்டு அவர் அருளைப் பெற மூன்றுமுறை கைதட்டி வழிபட வேண்டுகின்றார் பகிர்கின்றார். இன்றும் கோவிலில் பிரதட்டை செய்தல், சுவாமி காவதல், கோவிலைக் கூட்டுதல் போன்ற பணிவிடைகளை வகுத்துள்ளார். மனிதர்கள் இறைவனுக்கு நேர்த்தி செய்யும் முகமாக காவடி, துலாக்காவடி, கரகாட்டம், தீ மிதித்தல் போன்ற நேர்த்திக்கடன் வாயிலாகவும் செய்வதைக் காணலாம். சைவக் கோவில்களில் விழா பத்து நாள், இருபத்தைந்து நாட்களென செய்கின்றார்கள். விழாக் காலத்தில் கோவில் சுற்றாடல்கள் புனிதமாகவும், வரையறுக்கப்பட்ட கட்டுக்கோப்புடன் இயங்குவதைக் காணலாம். நித்தியம் செய்யும் பூசைகளில் உள்ள குறைபாடுகளை, கழையவே, திருவிழா நடைபெறுகின்றது. திருவிழா முடிந்ததும் அடியவர்கள் வீடுசென்று சைவ அறுசுவை தாவர உணவுகளை வாழை இலையில் உண்பர். உண்பதன் முன் காக்கத்திற்கு உணவு வழங்குவர். சிலர் பசு மாடுகளுக்கு உணவு கொடுத்து உண்பர். சைவ ஆசார முறைகளை முறைப்படி செய்தால் விரதபலன் கிடைக்கும். படையலில் நெய்விட்டு படைத்து உண்ணுதல் உத்தமமானது.

திருவிழாக் காலங்களில் அன்னதானம் அடியவர்களால் செய்யப்படுகின்றது. அன்னதானம் வழங்கும் அறச்சாலையாக தொண்டைமானாறு சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் விளங்குகின்றதை யாவரும் அறிவர். தொண்டைமானாறு முருகன் அன்னக்கூந்தன் அடியவர்கள் பசியைப் போக்க சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தை சுட்டிக்காட்டி நிற்கின்றான். பல காலங்களுக்கு முன் தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்நிதியான் ஆலயத்தைச் சூழ பல அறச்சாலைகள் இருந்தன. செல்வச்சந்நிதியான் ஆலயம் தினமும் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. வெள்ளிக்கிழமைகளில் விசேட பூசைகள் நடைபெறுவதால் அடியார் கூட்டம் நிரம்பி வழிகின்றது. ஆலயத்தில் தொண்டு செய்ய மக்கள் முண்டியடிப்பர். மாறாத நோய் மாறாதவர்கள் சந்நிதியானை வழிபட்டு குணமடைந்து வாழ்ந்து சென்றதை அடியார்கள் நன்கு அறிவர். பூசை முடிந்ததும் சந்நிதியான் திரு அமுதுக்கு காத்து நிற்கும் அடியவர்கள் பலர். ஆலமிலையில் படைத்த அறுசுவை நெய்வேத்தியத்தைப் பெறக் காத்திருப்பர்.

எந்நிதியும் சந்நிதியான் தருவான், நிம்மதியையும் தருவான் என்ற நம்பிக்கையுடன் மக்கள் வாழ்கின்றனர்.

-பு. சுதிரித்தம்பி-

பணத்தின் உண்மையான மதிப்பு பிறரிடம் கடன் கேட்கும்போதுதான் புரியும்.

பகவத்கீதையின் தத்துவம்

அத்தியாயம் - 08

(தொடர்ச்சி...)

கர்மயோகம்

- திரு பூ. சோதிநாதன் அவர்கள் -

27. புலனடக்கம்

சாதாரண வழிகளினால் புலன்களைக் கட்டுப்படுத்துவது கடினம். சங்கற்ப ஆற்றலால் புலன்கருவிகளை அடக்கும் எந்த முயற்சியும் இறுதியில் வெற்றிபெற முடியாது. வண்டியை இழுப்பதற்கு விரும்பாது முரண்டுபிடிக்கும் குதிரைகள் போலவும், மூர்க்கமான காளையகளை இலகுவாகக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர முடியாதது போலவும், தீங்கு செய்வதனைத் தவிர்த்து அணுக முடியாத கொடிய காட்டு விலங்குகள் போலவும் உள்ளனவே புலன்களின் கெடுபிடிகளும், காட்டுமிராண்டி நடத்தையும், திருத்தமுடியாத பண்பும் ஆகும். வலிமையை நாம் பிரயோகித்தால் அவை அவ்வேளையில் கட்டுப்படுவதுபோலத் தோன்றலாம். ஆனால் ஆசையை அடக்குவதும், நசுக்குவதும் கட்டுப்பாடு ஆகாது. அப்படி அடக்குவது விரும்ப முடியாத வகையில் அவை ஒரு பிரதிச்செயலை உருவாக்கும். நிறைவேறாத ஆசைகள் என்றோ ஒருநாள் பழிவாங்குவதற்காக அழிவை மேற்கொள்ளும். சாதாரண நிலைமைகளின் கீழ் அவை செய்வதைக் காட்டிலும் மிக மூர்க்கமான முறையில், தான் முன்பு பெற இருந்ததையும் சேர்த்து எம்மிடம் இருந்து பெற்றுக்கொள்ள எமது தொண்டையில் எம்மைப் பிடித்துக்கொள்ளும். அப்படி என்றால் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழிதான் என்ன? யோக்கைகளையின்மூலமே அவற்றை அடக்கலாம். ஆழ்மனதுக்குள் ஆசையின் மன வேகங்களைப் புதைப்பதும் அல்லது நசுக்குவதும் யோகவழி அன்று.

28. புலன் முதல் ஆன்மா வரை

புலன்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது மனம். மனதைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது புத்தி. புத்தியைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது ஆன்மா. அதுவே எமது தூய ஆன்மா. மேற்குறிப்பிட்டவற்றுள் உயர்ந்ததனால் அதன் கீழுள்ளதைக் கட்டுப்படுத்தலாம். ஆனால் கீழ்வழி ஒன்றைக் கீழ்மன வேகங்களுக்கு உபயோகிக்க முடியாது. ஏனெனில் அவை இரண்டும் ஒரே மட்டத்தில் சமாந்தரமாகவே செயற்படுகின்றன. புலன்களின் தீவிரத்தைத் தணிப்பதன்பொருட்டுப் புரிதலின் அடிப்படையில் ஒரு சிறிய அளவு உளவியல் திருப்தி அத்தியாவசியமானது ஆகும். காலம், இடம் என்பவற்றில் வெளியே உள்ள பொருளை நோக்கியுள்ள புலன்களின் இயக்கம் அவை மனதில் உள்ள காரணத்தை விட வேறொரு காரணத்தினால் நடைபெறுகின்றது. இந்த உண்மையின் விளைவாகவே புலன்கள் உக்கிரமானவையாக இருக்கின்றன. பிரதானமாக, எமது பிரச்சினை போதிய புரிதல் இல்லாமல் இருக்கின்றது என்றே தோன்றுகிறது. பொருள் களைப் பற்றிய ஒரு தவறான பார்வையால் ஒரு தவறான உள்நோக்கத்தோடு கூடிய

வாழ்க்கையில் திரும்பிப் பெறமுடியாதவை உயிரும் நேரமும் உதிர்த் தொழிலும்.

புலன்கள் நாடும் பொருள்களை நோக்கி நாம் தள்ளப்படுகின்றோம். பிரகிருதியின் குணங்கள் பிரகிருதியின் குணங்களை நோக்கியே இழுக்கப்பெறுகின்றன என்பதை நாம் முன்பே அவதானித்துள்ளோம். பிரகிருதியின் குணங்கள் தமக்கு மத்தியில் ஒருவகைச் சமநிலையைப் பேண முயற்சிக்கின்றன. அந்தச் செய்முறையில் ஒரு தனிமனிதனுக்கு உள்ளே உள்ள குணங்களின் இயக்கமானது பொருள்களில் உள்ள அதே குணங்களின் இருப்பை நோக்கிய அவனது விரும்பிய ஒரு செயலாகத் தோன்றுகிறது. இந்த உண்மையின் புரிந்துணர்வு அந்த மனிதன் உணர்ந்துகொள்ளும் ஆற்றல் படைத்த மனத்துக்குள் தகுந்த முறையில் புகுத்தப் பெற்றிருக்கவில்லை.

29. சாங்கிய ஆழம்

சாங்கியம் என அழைக்கப்படும் புரிந்துணர்வை ஆழமாக்குவது அவசியமாகும். எமது கீழ்மட்டங்கள் மேல்மட்டத்துக்குள் மூழ்கக்கூடியவாறு எமது உயர்மட்டங்களில் நாம் புகலிடம் தேடும் முயற்சியே தியானம் ஆகும். அச்செயல் முறையே புலனடக்கம் என்று அழைக்கப்படும். ஒரு வழியில் புலன்கள் மனதினது தொழிற்பாடு ஆகும். அடியில் தொளையோடு கூடிய நீர் நிரப்பப்பட்ட ஒரு குடம் தன்னிடமுள்ள நீரின் அளவுக்குச் சமமான வலுவோடு வெளியே பாய அனுமதிப்பதுபோல மனம் புலன் கருவிகள் ஊடாகத் தனது கிளைகள் என்றவகையில் மிகுந்த ஆற்றலோடு வெளிவிடுகிறது. மனம் மிகப் பலமான ஆற்றல் உள்ளது. அந்த மனதின் ஆற்றலை முடிவைக்க முடியாது. அது தன்னைப் பின்வரும் இரண்டு வழிகளில் ஒன்றில் வெளியிட வேண்டும். ஒன்றில், தனது பரந்த பரிமாணங்களில் உயரச் செல்லும் செயல்முறையில் தன்னை வெளியிடலாம். அல்லது வெளியே உள்ள பொருள்களை நோக்கிச் சமாந்தரமாக இயங்குவதன்மூலம் தனது ஆற்றலை வெளியிடலாம். ஆனால் மனதினால் எதையும் செய்யாது அமைதியாக இருக்க முடியாது. புறப்பொருள்களை நோக்கி இந்த மனதின் ஆற்றல் இயங்குவது அந்த ஆற்றலைத் தகுந்த முறையில் உபயோகிப்பது ஆகாது. பொருள்களோடு தொடர்புகொள்ளும் வழியினாலும், அவற்றை அனுபவிக்கும் வழியினாலும் மேற்கொள்ளும் புலன்நடவடிக்கைகளால் நாம் பலவீனர் ஆகின்றோம். அதே மன ஆற்றலை அடக்குவதன்மூலம் நாம் பலம் உள்ளவர்கள் ஆகின்றோம். அந்த வழியில் நாம் மேலும் மேலும் உயர் உயரச் செல்லும்போது நாம் மேலும் மேலும் பலமுள்ளவர்களாக ஆவோம். மனதில் புலன்கள் அடக்கப்படவேண்டும் என்றும், மனம் புத்திக்குள் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்றும், இறுதியாகப் புத்தி ஆன்மாவில் வேருன்றி நிலைக்க வைக்கப்படவேண்டும் என்றும் கீதாசிரியனது அறிவுரை அமைந்திருக்கிறது.

30. பிரபஞ்ச உணர்வே ஆன்மா.

ஆன்மாவில் எங்களை வேருன்றி நிற்கச் செய்தல் வேண்டும். ஆன்மா என்பது பிரபஞ்ச உணர்வே ஆகும். ஆசை, கோபம், பேராசை முதலான புலன் நடவடிக்கைகளின் நோய்க்கான இறுதி மருந்து அவ்வாறு எம்மை ஆன்மாவிலே வேருன்றி நிலைக்கச் செய்வதே ஆகும். பொருள்களின் இறுதி உண்மையில் நாம் புகலிடம் தேடவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு இப்பொழுது வந்துள்ளோம். ஆன்மா என அழைக்கப்படும் பிரபஞ்ச உணர்வு எம்மிடத்திலும்

ஒருவர் துன்பப்படும்போது நிபந்தனை ஏதுமின்றி உதவுவதுதான் நட்பு.

உணர்வாக உள்ளது. அவ்வுணர்வே புலன்களினதும், மனத்தினதும், புத்தியினதும் நோய்களுக்கான மருந்தாகும். அந்தச் செய்தியை எமக்குத் தருவதோடு கீதையின் மூன்றாம் அத்தியாயம் நிறைவு எய்துகின்றது. எனினும் நாம் அத்தோடு பெருமளவு திருப்தி அடையாதவர்கள் ஆகவே இருக்கின்றோம். நாம் அதனால் இன்னும் போதுமான அளவு மன ஆறுதல் பெறவில்லை. உண்மையில் அவையெல்லாம் மிகப் பயங்கரமான ஒரு செய்முறை ஆகும். வெளியே உள்ள பிரபஞ்சத்தோடு எங்களை ஐக்கியப்படுத்தும் உணர்வு எமக்கு இலகுவானது அன்று என்றே நினைக்கின்றோம். அதாவது எமது அக உணர்வைப் பிரபஞ்ச உணர்வோடு ஒன்றாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பது இலகுவானது அன்று என்றே நினைக்கின்றோம். எனவே அடுத்த அத்தியாயங்களில் இன்னும் மேலான சிலவற்றை அறியப் போகின்றோம். (தொடரும்...

வதந்திகள் பொல்லாதது!

கண்ணால் காண்பதும் பொய்; காதல் கேட்பதும் பொய், தீர் விசாரிப்பதே மெய் என்ற வாக்கியமானது வெறுமனே வாய் வார்த்தைக்காகக் கூறப்பட்டதல்ல. மாறாக, இது பலரது வாழ்க்கையில் நடக்கும் ஒரு விபரமாக இருக்கிறது.

இன்று பலபேரும் காணப்படும் ஒரு முக்கிய பிரச்சினை என்னவென்றால், ஒருவரின் நடத்தையை மற்றோர் அல்லது வாழ்க்கையைப் பற்றியோ முழுமையான புரிதல் இல்லாமல் தனக்கு என்ன தோன்றுகிறதோ அல்லது “இதுதான் நடந்திருக்கும்” என கற்பனை செய்துகொண்டு எண்ணியதை எல்லாம் மற்றவர்களிடம் சொல்வதுதான்.

தனது பிரச்சினைகள் என்னென்ன? தான் முன்னேறுவதற்கு என்னென்ன செய்யலாம்? தனது குடும்பநிலை என்ன? இவற்றை எல்லாம் மற்றவரிடம் மற்றவர்களின் விடயங்களிலும் செயல்களிலும் தலையிடுவதுதான் இன்று பலரின் தலையாய வேலையாக இருக்கிறது.

பொருளாதார பிரச்சினை, குடும்பப் பிரச்சினை, வீட்டுப் பிரச்சினை என தலைக்கு மேல் வெள்ளம்போகிற பல சிக்கல்கள் காத்திருந்தாலும், மற்றவர்களின் துன்பத்தில் குளிர்காய்வது சிலருக்கு அலாதி விருப்பம்.

வதந்திகள் என்பது காற்றில் பரவும் வைரஸைவிட ஆயிரம் மடங்கு வேகமாகப் பரவக்கூடியது. யாரோ ஒருவரை பற்றி ஒரு விடயத்தைக் கூறினால், அது திரிவடைந்து இறுதியில் வேறு விதமாக வெளிய்ப்படுவிடும். இது குறிப்பிட்ட நபர்களின் வாழ்க்கைக்கு பெரும் ஆபத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும்.

ஒரு விடயத்தைப்பற்றி தெளிவான அறிவும் தெளிவு இல்லாமல் அதைப்பற்றிக் கதைப்பதே தவறானது. மாறாக, அதனுடன் இன்னும் நான்கு விடயங்களைச் சேர்த்துக் கதைப்பதென்பது மிகவும் தவறு.

அடுத்தவரின் பிரச்சினையில் தலையிடும்போது நீதிபதியாகவும் நமது பிரச்சினைகளின் போது வக்கீலாகவும் மாறிவிடுகிறோம். நம்மைப்போலத்தான் பிறரும் என்று யோசித்தால் யாரைப் பற்றியும் தவறான கருத்துக்களை எந்த இடத்திலும் பேசாட்டோம்; பரப்பாட்டோம்.

ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர்களுக்கென்று தனிப்பட்ட வாழ்க்கை இருக்கிறது. அதற்குள் நுழையவோ அல்லது கருத்து சொல்லவோ யாருக்கும் அனுமதியுமில்லை உரிமையுமில்லை. ஒருவரைப்பற்றி பேசப்படும் தேவையற்ற விடயங்கள் ஏற்படுத்தும் பாதிப்புக்கள் அளப்பரியது. எனவே, மற்றவர்களைப்பற்றி நாம் பேசும் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் நிதானமாகப் பேச வேண்டும். ஏனென்றால், அது நம் பக்கமே திரும்ப அதிக வாய்ப்புகள் உண்டு.

நமக்கு நாமே ஆறுதல் கூறும் மனத்தையிடம் இருந்தால் அனைத்தையும் கடந்து போகலாம்.

பூலோக கைலாசம் எனப் போற்றப்படும் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி ஆலயத்தில் கொடியேற்றம்

— திரு காரை எம்.பி. அருளானந்தன் அவர்கள் —

சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற நல்லைக் கந்தனின் சுபகிருது வருடத்துக்குரிய கொடியேற்றப் பெருவிழா 02.08.2022 செவ்வாய்க்கிழமை முற்பகல் 10.00 மணிக்கு பக்திபூர்வமாக நடைபெறவிருக்கின்றது. தமிழ்த் தெய்வமாம் முருகனுக்கு தமிழ் மக்கள் வதியும் இடமெல்லாம் கோயில்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. முருகனுக்கும் தமிழருக்கும் இடையிலுள்ள தொடர்பு வரலாற்றுக்கும் அப்பாற்பட்டது எனலாம்.

சிவபூமியில் முருக தலங்கள்

எமது ஈழமணித் திருநாட்டில் கருணைக் கடலாகிய முருகன் கதிர்காமத்திலும், மாவட்டபுரத்திலும், செல்வச்சந்திரியிலும், கந்தவனக்கடவையிலும், மண்டரிலும், சித்தாண்டியிலும், வெருகலிலும், நல்லூர் முதலிய தலங்களிலும் கோயில் கொண்டிருக்கின்றான்.

நல்லைப்பதி

யாழ்ப்பாணத்தில் நல்ல ஊராக, சைவ அனுட்டானங்களுக்கெல்லாம் ஒரு குன்றமாக விளங்குவது நல்லைப்பதி எனலாம். அலங்காரக் கந்தன் என்ற நாமச்சிறப்போடு முருகன் எழுந்தருளி அருள்புரிந்து வருகிறான்.

கொடிச்சீலை

நல்லூரிலுள்ள செங்குந்த மரபினர் வருடாவருடம் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலில் நடைபெறும் கொடியேற்ற விழாவுக்கான கொடிச்சீலையை அழகிய தேரில் வைத்து ஊர்வலமாக எடுத்து வந்து கொடுக்கும் மரபுண்டு.

மகோற்சவச் சிறப்பு

கொடியேற்றமானது ஆடி அமாவாசையிலிருந்து ஆறாவது நாள் ஆரம்பிக்கின்றது. தொடர்ந்து இருபத்தைந்து நாட்கள் பக்திபூர்வமாக மிக விமர்சையாக நடைபெறும். பத்தாம் நாள் திருமஞ்சத் திருவிழாவும், பதினேழாவது திருவிழா கார்த்திகை உற்சவமும், பத்தொன்பதாவது திருவிழா கைலாசவாகனத் திருவிழாவும், இருபத்திரெண்டாவது திருவிழா தெண்டாயுத பாணி உற்சவமும் (மாம்பழத் திருவிழா) இருபத்திமூன்றாவது திருவிழா சப்பறத் திருவிழாவும், இருபத்திநான்காம் நாள் திருவிழா தேர்த்திருவிழாவும், இருபத்தைந்தாம் நாள் திருவிழா தீர்த்தோற்சவமும், இருபத்தாறாவது நாள் பூங்காவனத் திருவிழாவும் விசேடமாக நடைபெறும்.

அறியாமையுடன் நூறு ஆண்டுகள் வாழ்வதைவிட அறிவுடன் ஒருநாள் வாழ்வதுமேல்.

இந்த உற்சவ காலங்களில் நல்லூர் கந்தசுவாமி ஆலயம் பூலோக கைலாசமாகக் காட்சியளிக்கும்.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலில் திருவிழா ஆரம்பித்துவிட்டால் அதன் அதிர்ச்சி யாழ்ப்பாணத்தில் மாத்திரமல்ல உலகம் முழுவதிலும் காணப்படுகின்றது. எந்த மயமும் கந்த மயமாகவே காட்சியளிக்கிறது.

எல்லா ஊர்களிலும் சிறந்த நல்லூரில் எழுந்தருளிய கந்தவேளின் மகோற்சவங்கள் நடைபெறும் இருபத்தைந்து தினங்களும் தினந்தோறும் விரதம் அனுஷ்டித்து திருக் கோயிலுக்குச் சென்று வலம் வந்து திரு விழாவில் பங்குபற்றி முருகன் அருள்பெற்று வீடு திரும்பும் பக்தர்களின் தொகை அளவிட முடியாதது.

முருகனே மாயோன் முருகனே, ஒரு கைமுகன் தம்பியே உன் திருச்சந்தியில் வந்து நின்றாலே பெரியார், சிறியார், இளைஞர், முதியோர், கற்றார், கல்லார், வறியவர், செல்வர், நல்லோர், தீயார், அதிகாரி, அடிமை என்ற பேதம் ஒழிந்து யாவரும் முருகன் அடியார் என்ற உணர்ச்சி ஊற்றெடுக்கத் தம்மை மறந்து காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கித் துதிக்கின்றனர்.

அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கு என்றாற்போல் அவன் அருளுக்கு பாத்திரமாகி வந்த வினையும் வருகின்ற வல்வினையும் கந்தன் என்று சொல்லக் கலங்குமே என்பதை நல்லூரிலே கூடும் அடியார்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

எங்கு பார்த்தாலும் முருகப்பெருமானைப் போற்றும் நினைவு முதிர்ச்சியால் அனைத்திலும் முருகனின் பாடல்களே ஒலிக்கின்றன. அவன் துணைதான் நமக்கு எதனையும் தரவல்லது என்ற ஒரு பெரும் நம்பிக்கையால் நானும் அவனை வழிபட்டு வாழ்கின்றார்கள்.

இத்தகு வரலாற்று சிறப்புக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கும் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் சைவப் பெருமக்களின் தனித்துவமான பக்தியின் கருவுலமாகத் திகழ்கின்றதென்றால் வியப்பில்லை.

பக்தியூர்வமாக நடைபெறும் கொடியேற்ற விழாவுடன் ஏனைய மகோற்சவங்களும் சிறப்புப் பொருந்தியனவாக அமைய உள்ளன.

நல்லூர் கந்தசுவாமி ஆலய சுபகிருது வருட கொடியேற்றத்தை முன்னிட்டு பிரசுரமாகும் கட்டுரை.

வாழ்க்கைக் கல்வியும் அவசியம்

வாழ்க்கை எல்லா நாளும் தெளிந்த நீரோடைபோல செல்வது இல்லை. தடைகளும், பிரச்சினைகளும் திடீரென நமது பாதையில் குறுக்கிடும். அவற்றைச் சாமர்த்தியமாகவும், நிதானமாகவும் எதிர்கொண்டு வெற்றிபெறுவதற்கு கல்வி அறிவும், அனுபவ அறிவும் அவசியமானது.

படிப்பறிவோடு கூற்றுச்சூழல், சமூகம், சான்றோர்களின் வாழ்க்கைப் பயணங்கள், மூத்தவர்களின் அனுபவங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றியும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். எந்த விஷயத்தைக் கற்றாலும், அதை நடைமுறையோடு வாழ்வியலோடு தொடர்புபடுத்திக் கற்கவேண்டும். வீட்டு மளிகைக் கணக்கை சரியாகக் கணக்கிடத் தெரியாத ஒருவர், கணிதத்தில் நூறு மதிப்பெண்கள் பெற்றாலும் அதன்மூலம் பயனில்லை. பள்ளி, கல்லூரி பாடத்தில் அதிக மதிப்பெண்கள் பெறும் பல மாணவர்கள், வங்கி மற்றும் அஞ்சலக படிவங்கள் நிரப்பத் தெரியாமல் திணறுவதை இன்றும் கூட காணலாம்.

எனவே மதிப்பெண்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக மட்டும் கல்வி இருக்கக்கூடாது. ஒருவருக்கு அறிவையும், தைரியத்தையும், நல்ல பண்புகளையும், எண்ணங்களையும், மதிப்பீடுகளையும் வழங்கும் வகையில் வாழ்க்கைக் கல்வியாக இருக்கவேண்டும்.

வாழ்க்கை என்பது ஒருமுறைதான். அதை உனக்காக வாழ்ந்துகொள்.

திருமுலர் தவமொழி

(தொடர்ச்சி...)

— திரு ஆ.தா.இ. ஜெயபாலன் அவர்கள் —

உலகங்களையும் உயிர்களையும் படைப்பது காப்பது அழிப்பது ஆகிய மூன்று தொழில்களையும் முறையே மூன்று மூர்த்திகள் செய்கின்றனர் என்பது நமது சாஸ்திரம். உலகங்கள் ஏழு என்றும் ஒரு கணக்கு கூறப்படுகிறது. பழைய நூல்களில் இக் கருத்து உள்ளது.

ஏழு உலகங்களைப் படைப்பவன் பிரம்மன் என்றும் இவற்றை காப்பவன் திருமால் என்றும் அழிப்பவன் உருத்திரன் என்றும் தெய்வசக்தியை மூன்றாக வகுத்துக் கூறுவார்கள். இந்த உருவகத்தினால் தெய்வங்கள் பல என்று எண்ணி, அவற்றிற்குள் பேதம் கற்பிப்பது ஒரு சிலரின் வழக்கமாக உள்ளது. இதைத் தெளிவுபடுத்துகிறார் திருமுலர்.

ஒருவனு மேலலகு ஏழும் படைத்தான்

ஒருவனு மேலலகு ஏழும் அளித்தான்

(அளந்தான்- தன் அடியால் உலகை அளந்த திருமாலும் அந்த ஒருவனே)

ஒருவனு மேலலகு ஏழும் துடைத்தான்

(கடந்தான்- இந்த உலகங்களையும் கடந்து நிற்கும் அந்த ஈசுவரனும் ஒருவனே)

ஒருவனுமே உலகோடு உயிர்தானே

(உடலோடு உயிர் தானே- உடலும் அவனே உயிரும் அவனே)

உடலும் உயிருமாக நிற்பவன் அந்த இறைவன்.

ஒருவனு மேலலகு ஏழும் படைத்தான்

ஒருவனு மேலலகு ஏழும் அளித்தான்

ஒருவனு மேலலகு ஏழும் துடைத்தான்

ஒருவனுமே உலகோடு உயிர்தானே.

மூன்று தொழில்களையும் மூன்று மூர்த்திகளாக அவனொருவனே செய்கிறான். ஒரு தெய்வ சக்திதான் இந்த உலகங்களையெல்லாம் திரும்பத் திரும்ப படைத்து, காத்து, அழிக்கவும் செய்கிறது. அதே சக்திதான் உடலோடு உயிரைக் கூட்டுகிறது. காப்பாற்றுகிறது. பிறகு நீக்குகிறது. இந்த தெய்வ சக்தியை ஆர்வம் பொங்கப் பாடுகிறார் தவமுனி.

உடலாய் உயிராய் உலகம்அது ஆகி

கடலாய்க் கார்முகில் நீர்பொழி வான்ஆய்

(கார்முகில்- நீர் கொண்டு கறுத்த மேகம், நீர் பொழிவானாய்- அந்த கார் மேகங்கள் குழ்ந்து நின்று மழையைப் பொழிகின்ற வானமாய்)

உடலாகவும், உயிராகவும், உலகமாகவும், கடலாகவும் மேகம் குழ்ந்து மழை பொழிகின்ற வானமாகவும் நிற்கின்ற அந்தத் தெய்வம்.

இடையாய் உலப்பிலி, எங்கும் தான் ஆகி

(இடையாய் காட்சி தருகின்ற தோற்றமாக இருப்பதோடு அல்லாமல், இவற்றின் உள்ளேயும், இடைவெளியில் உள்ள ஆகாயமாகவும் உவப்பு- தேய்வு உலப்பிலி- தேய்வு இல்லாத பொருளான எங்குதான் ஆகி- நீக்கமின்றி எங்குமாகி)

உலகில் தேடித் தேடி அலைந்தாலும் மீண்டும் அமரமுடியாத சிம்மாசனம் தாயின் கருவறை.

அடையார் பெருவழி அண்ணல்நின் றானே.

(அடை- அன்பு, அடையார்- அன்பு ஆர்த்த நிரம்பிய அடையார் பெருவழி- அன்பு நிரம்பிய பெரிய கண்களை உடைய நம்மை அன்பினால் இழுக்கும் பெரிய கண்களை உடைய அண்ணல் நின்றானே எம்பெருமான் நின்றான்)

உடலாய் உயிராய் உலகம்அது ஆகி

கடலாய்க் கார்முகில் நீர்பொழி வான்ஆய்

கிடையாய் உலப்பிலி, எங்கும்தான் ஆகி

அடையார் பெருவழி அண்ணல்நின் தானே!.

திருமலர் தம்முடைய ஞானத்தை அனுபவத்தை உலக மாந்தருக்கு வெளியிட்டுச் சொல்கிறார். நந்தி பெருமானாகிய இறைவனே குருவாக வந்து தம்மை ஆட்கொண்டு அருளிய அனுபவத்தை அந்த இன்பத்தைப்பற்றிப் பாடுகிறார்.

அருளால் அமுதப் பெருங்கட லாட்டி

குருவாகி வந்த பெருமான் தன் திருவருளாலே ஆனந்தக் கடலாகிய அமுதக் கடலிலே என்னைக் குளித்து மகிழ்ச் செய்து.

அருளால் அடிபுனைந்தார்

(அடிபுனைந்து- திருவடியை சூட்டி)

அருளோடு தானே தனது திருவடி இரண்டையும் எனது தலையிலே சூட்டி,

அருளால் அடிபுனைந் தார்வமும் தந்திட்டி

(ஆர்வம்- பக்தி)

அந்த திருப்பாதங்களிலே அன்பு உண்டாக்கி அதாவது நான் பக்தி கொள்ளும்படி செய்து.

அருளான வானந்தத்து ஆரமு தாட்டி

அவனது அருளாகிய ஆனந்த அமுதத்தை நான் உண்ணும்படி ஊட்டி

அருளால் என்னந்தி யகம் புகுந்தானே

அருளோடு தானே நந்தி எம் பெருமான் என் உள்ளத்தில் புகுந்து கொண்டான். குருவாகிய இறைவன் தனது உள்ளத்தில் புகுந்தனால் ஏற்பட்ட தனது அனுபவங்களை இவ்வாறு பாடுகிறார் முனிவர். சற்குருவை அடையும்போது உள்ளத்தில் பக்தி தோன்றுகிறது. இதைத் தடுக்காமல் ஆண்டவனுடைய அருள் என்று வரவேற்று அதன் முழுப் பயனையும் அடைய வேண்டும் என்பது முனிவர் கருத்து. பக்தி வளர்ந்து முதிரும்போதுதான் ஆனந்தநிலை கிட்டுகிறது.

அருளால் அமுதப் பெருங்கட லாட்டி

அருளால் அடிபுனைந் தார்வமும் தந்திட்டி

அருளான வானந்தத்து ஆரமுதாட்டி

அருளால் என் நந்தி யகம்புகுந் தானே.

உடம்பு என்பது ஓர் ஆலயம். உள்ளம் என்பது ஆலயத்திற்குள் உள்ள கர்ப்பக்கிரகம். அந்தக் கர்ப்பக்கிருகத்துள் இறைவன் வந்து வீற்றிருக்கிறான். இதைப் பரவசத்தோடு பாடுகிறார் தவமுனி.

நாளைய அறுவடைக்கு இன்றே விதைப்பதுபோல், நாளைய வெற்றிக்கு இன்றே திட்டமிடு.

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்

(பெருங் கோயில்- ஆலயத்திலே உள்ள கர்ப்பக்கிருகம், கருவறை- ஆலயம் - கோயில்) கோயிலிலுள்ள கர்ப்பக்கிருகத்துக்கு பெருங்கோயில் என்று சொல் வழக்கு, சிறிய அறையை பெருங்கோயில் என்று சொல்வது அதன் சிறப்புப்பற்றி.

வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்

(வள்ளல் பிரானார்க்கு- கருணையோடு கோயில் கொண்ட எம் வள்ளலாகிய எம் பெருமானுக்கு)

இந்த உடம்பாகிய ஆலயத்தில் உள்ளமே கருவறையாகிய கர்ப்பக்கிருகம். வாய்தான் கோபுர வாசல்.

தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்

தெள்ளிய அறிவோடு மெஞ்ஞானம் பெற்றவர்களுக்கு ஆன்மாவே பூசைக்குரிய சிவலிங்கம்.

கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே

(கள்ளப் புலன்- ஞானமடையாதவர்களை கவிழ்த்துகிற புலன்கள் காளா- இருளற்ற அதாவது அணையாத மணிவிளக்கு- கோயிலில் ஏற்றி வைக்கப்படும் விளக்குகள்)

இந்த உடம்பாகிய கோவிலுக்கு ஏற்றிய ஐந்து விளக்குகள் பஞ்சேந்தியங்களே! இந்த ஐந்தும் ஐந்து காளாமணி விளக்குகளே.

ஞானம் பெற்றவனுக்கு ஐந்து புலன்களும் அணையாத ஆலய விளக்குகளாகும். ஞானம் பெறாதவர்களுக்கு அவை கள்ளப் புலன்களாகும். ஞானம் பெற்றவர்களுக்கோ அவை சிவலிங்கத்தை காட்டும் விளக்குகளாகும்.

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்

வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்

தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்

கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே.

சித்தர்களுடைய போக நெறிப்படி இந்த சரீரத்தை கோவிலாக்கி அதனுள் பூஜைக்குரிய ஸ்தானங்களும் சொல்லப்படுகின்றன. குருமுகமாக தெளிந்து கொண்டு செய்யவேண்டிய அந்த ஆன்ம பூஜா இரகசியத்தை கவிதையெழிலும் உவமான அழகும் பொருந்தும்படி பாடுகிறார் தவமுனிவர்.

தியானமும் பக்தியும் வழிபாட்டு உருவம் எடுக்கும்போது சில கிரியைகள் சிறியதாயினும் பெரியதாயினும் பூஜையில் அங்கமாக சேர்கின்றன. இதுவே மனத்தினால் மட்டும் செய்யும் தியானத்திற்கும் பூஜை வழிபாட்டிற்கும் உள்ள வேறுபாடாகும். திருமூலர் இறை வழிபாட்டின் சிறப்பை எடுத்துக் கூறுகிறார்.

புண்ணியம் செய்வார்க்குப் பூ உண்டு நீர் உண்டு

வழிபாடு செய்வது நிலையான புண்ணியம். இதைச் செய்யும் எண்ணம் தோன்றுவது பெரும் பாக்கியமாகும். அதனால் புண்ணியம் செய்வார்க்கு என்கிறார் தவமுனி. அந்த வழிபாட்டுக்கு வேண்டிய பூவும் தண்ணீருமே. அவை யாவார்க்கும் எப்போதும் எந்த இடத்திலும் கிடைக்கக்கூடியவை.

வெற்றிபெற வேண்டும் என்று பதற்றம் இல்லாமல் இருப்பது வெற்றிபெறுவதற்கு சிறந்த வழி.

பண்ணியம் செய்வார்க்குப் பூ உண்டு நீர் உண்டு

அண்ணல் அதுகண்டு அருள்புரி யாநிற்கும்

(அண்ணல்- இறைவன் அருள் புரியா நிற்கும். அருள் புரிந்து கொண்டு நிற்பான் புரியா நிறறல் என்றால் புரிந்து கொண்டு நிறறல் என்று பொருள். இது ஒரு பழைய தமிழ் வழக்கு)

எண் இலி பாவிகள் எம்இறை ஈசனை

நண்ணறி யாமல் நழுவுகின் றாரே.

(எண்ணிலி பாவிகள்- எண்ணமுடியாத அத்தனை கணக்கற்ற பாவிகள் நண்ணறியாமல்- நண்ணுவதற்கு அறியாமல் நண்ணுதல்- நெருங்குதல்)

பாவத்தினால் அறியாமையடைந்து, இறைவனை எவ்வாறு எளிதில் நெருங்கலாம் என்பதை அறியாமல் நற்பேறு இன்றிக் கெடுகிறார்களே என தவயோகி வருந்துகிறார்.

“பூவும் தண்ணீரும்” என்றால் நித்திய வழிபாட்டுக்குரிய பொருட்களை சொல்லவந்த மொழிகள், தினந்தோறும் இறைவனை வழிபடுவதற்குரிய எளிய சாதனங்கள். எங்கும் கிடைக்கின்றன. அப்படி இருந்தும் மக்கள் இந்த எளிய பூசை மார்க்கத்தை உணராமல் தெய்வ அருளிலிருந்து நழுவிப் போகிறார்கள் என்பது தவமுனியின் அனுதாபமாகும்.

இதற்கு காரணம் முன் ஜென்மத்தில் செய்த பாவம் என்பதைக் காட்ட பாவிகள் என்கிறார். இந்த எளிய மார்க்கத்தை அனுசரிக்காமல் போவதால் பாவத்தில் மீண்டும் சிக்குவார்கள் என்கிற கருத்து பாட்டில் பொதிந்துள்ளது.

பண்ணியம் செய்வார்க்குப் பூ உண்டு நீர் உண்டு

அண்ணல் அதுகண்டு அருள்புரி யாநிற்கும்,

எண் இலி பாவிகள் எம்இறை ஈசனை

நண்ணறி யாமல் நழுவுகின் றாரே.

மூர்த்தியை வைத்து வழிபடுகின்ற முறை இது. இனி இன்னொரு வழிபாடு பற்றி சொல்கிறார். இதுவும் மூர்த்தி வழிபாட்டுக்கு குறைந்ததல்ல இவ்வழிபாடு.

படமாடக் கோயில் பரமற்கு ஒன்று ஈயில்

நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயின்

(படமாடக் கோயில்- சிற்ப சித்திரங்கள் அமைந்த பெரிய கோயில் அங்கே உள்ள பகவற்கு- பகவானுக்கு இறைவனுக்கு ஒன்று ஈயில்- நிவேதனமாக ஒன்று ஈயந்தால் நடமாடக்கோயில்- நடமாட்டமுள்ள கோயிலான மனிதத் திருமேனி நம்பர்க்கு- அடியார்க்கு அங்கு ஆகா- அந்த நிவேதனம் அப்போது பயன்படாது)

கோயிலிலே மூர்த்திக்கு ஏதேனும் நிவேதனம் இட்டால் அது அப்படியே அடியார்களுக்கு போய்ச் சேராது.

படமாடக் கோயில் பரமற்கு ஒன்று ஈயில்

நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு அங்கு ஆகா

நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயின்

படமாடக் கோயில் பரமற்கு அது ஆமே.

(தொடரும்...

ஆண்டவன் சோதிப்பது எல்லோரையும்ல்ல, சாதிக்கத்துடிக்கும் புத்திசாலிகளையே.

சிக்கெனப் பிடித்தேன்

— திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு அவர்கள் —

எந்தக் காரியத்தையும் நாம் முறை யோடு செய்யவேண்டும். நியாயம் என்றால் முறை என்று பொருள்படும். பாதையில் நாம் நடக்கும்போது இடது பக்கமாகப் போவது முறை. பெரியோர்கள் ஒவ்வொரு காரியத்துக் கும் பொதுவான முறை ஏற்படுத்தி உள்ளார்கள். அவர்கள் சொல்லிய வழியில் செல்வது தான் எல்லோர்க்கும் நல்லது.

ஆண்டவனிடம் போவதற்கும் இரண்டு வழிகள் எமக்கு வகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒன்று குரங்குக்குட்டி முறை. மற்றையது பூனைக் குட்டி முறை. சமஸ்கிருத மொழியில் குரங்கு என்றால் மார்க்கடம் என்றும் பூனை என்றால் மார்ஜாரம் என்றும் பொருள்பெறும். கிசோரம் என்றால் குட்டி என்றும் அர்த்தம்.

ஆகவே வடமொழியில் மார்கட, கிசோர நியாயம் என்றும் மார்ஜார கிசோர நியாயம் என்றும் கூறும் வழக்கம் உண்டு.

பூனை குட்டி போட்டால் அக்குட்டி தானாக நடக்கும் வரை தாய்ப்பூனை தானே தன் வாயால் தனது குட்டியைக் கவ்விச் செல்லும். பூனைக்கும் புலிக்கும் தம் குட்டிகள் மேல் ரொம்பப் பிரியம், வாட்சல்யம்.

இறைவனுக்கும் அப்படித்தான். இறை வன் எல்லாக் குழந்தைகளுக்குமே தாயை மயக்கக்கூடிய சக்தியைக் கொடுத்திருக்கின்றார். அப்போதுதான் இக் குழந்தைகள் வாழ வழி உண்டு என, இறைவன் இந்த மாயா வித்தையைச் செய்துள்ளார். இதனால் ஆண்டவனை ஒரு மாயாவி என்றும் கூறலாம். இல்லையா?

நாம் எமது கர்மங்களை அனுபவிக்க உடல் வேண்டும். உடல் வளர உணவு வேண்டும். எமக்கு இந்த உண்மை புலப்படு

கின்றதோ இல்லையோ நாம் வயிற்றுக்கு ஆகாரத்தைக் கொடுத்து உடலை வளர்க்கின்றோம்.

உடல் வளர்கின்றது. இதற்காக நாக்கு என்னும் உறுப்பை இறைவன் எமக்குத் தந்துள்ளான். நாக்கில் ருசியைக் கொடுத்து, அதன்மூலம் உணவைக் கொடுத்து, உடலை வளர்த்து, நாம் எமது கர்மாவை அனுபவிக்கப் பண்ணும் வித்தகர், ஆண்டவன். இந்த உண்மை எமக்குச் சில நேரங்களில் தான் புலப்படுகின்றது. மற்றைய நேரங்களில் எல் லாமே நாம்தான் என்றும் எண்ணி விடுகின்றோம். இது எத்தனை பெரிய தவறு தெரியுமா? எல்லாம் அவன் கைகளில் அல்லவா? இறைவனை அடையும் மூன்று வழிகளில் பூனைக் குட்டி முறையும் ஒன்று. அதுவேதான் மார்ஜாரம் கிசோர நியாயம்.

பூனைக் குட்டியானது தன் முயற்சியின்றி தாய் விட்ட வழி என்றிருப்பதுபோலவே ஒரு வகைப் பக்தர்கள் பகவானே கதி என்றிருப்பர். அது, பணிந்து துதித்து தோத்தரித்து அவன் புகழ் பாடி தம்மை அவன் பொற் பாதங்களில் சமர்ப்பிப்பது எம்மை ஆட் கொள்வது பகவானது பொறுப்பு என்று கிடப்பர். இவ்வித பக்தி மார்ஜார கிசோர நியாயம் என்பது.

இம்முறைக்கு நேர்மாறானது, இந்தக் குரங்குக் குட்டி முறை. இந்தக் குரங்குக்குட்டி போன்றவர் இன்னொருவரைப் பக்தர்கள்.

குரங்குக் குட்டி தன் தாய் வயிற்றைக் கெட்டியாகப் பற்றிக்கொள்ளும். தாய்க் குரங்கு மரத்துக்கு மரம் தாவும்போது தன் குட்டியைப் பற்றி சிறிதும் கவலைப்படாது. குட்டியே தான் தன்னைக் காப்பாற்றிக்

சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும்போது கூடவே பல திறமைகள் வெளிப்படும்.

கொள்ளுமாறு தாயின் வயிற்றை மிகக் கெட்டியாகப் பற்றிக்கொள்ளும். ஆண்டவன் அதற்கு இப்படி ஒரு சக்தியைக் கொடுத்து உள்ளார்.

கடித்ததெல்லாம் கரும்பு பிடித்த தெல்லாம் இரும்பு என்பார்கள். எதையுமே குரங்கு பலத்துடன் பிடித்துக்கொள்ளும். இதனாலேதான் “குரங்குப்பிடி” என்கிறார்களோ!

இது மார்க்கட கிஷோர நியாயம் என்றழைக்கப்படுகின்றது. இந்த வகையிலும் பக்தர்கள் உள்ளார்கள். அவர்கள் ஆண்டவனை மிக இறுக்கமாகப் பற்றிக்கொள்வார்கள். ஆகவே ஆண்டவன் செய்யப்படும் என்றிராமல் அவன் உதறித்தள்ளினாலும் நாம் விடுவதில்லை என்று இறைவனைக் கெட்டியாகப் பற்றிக்கொள்வர். “சிக்கெனப் பிடித்தேன்”

என்று மாணிக்கவாசகர் பெருமான் பாடியுள்ளதைப் பாருங்கள்! அவரே திருவாசகத்தில் ஆண்டவனை “பக்தி வலையில் படுவோன்” எனவும் பாடியுள்ளார்.

எனவே பக்தர்கள் பகவானைச் சிக்கெனப் பிடிப்பது ஒரு வகை. இறைவன் பக்தர்களின் பக்தி வலையில் சிக்கிக்கொள்வதும் ஒரு வகை. சில சந்தர்ப்பங்களில் பக்தர்களின் பக்தி வெள்ளத்திலிருந்து இறைவனாலேயே தப்பிக்கொள்ள முடியாத சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு.

எனவே, நாமும் பக்தி செய்யவே நிஜபக்தியை எமக்கு கொடு என இறைவனைப் பிரார்த்திப்போம். அப்பறம் எவ்வழியில் இறையைப் பற்றுவது என்று சிந்திப்போம். செய்வோமா!!!

எண்ணம்போல் வாழ்க்கை அமைய...

வெற்றிக்கான படிக்கத்தான் தோல்வி. தோல்வியின்போது கிடைக்கும் அனுபவமும், படிப்பினையும் நம்மை வெற்றியை நோக்கி அழைத்துச் செல்லும். ஒவ்வொருவரும் தோல்வியை தாழ்வு மனப்பான்மையுடன் அனுசுவதித்தான் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. அதை அனுபவமாகக்கொண்டு செயற்பட்டால் வெற்றி வாசலில் காத்திருக்கும். தினந்தோறும் மனதில் என்னால் முடியும் என்ற மந்திரச்சொல்லை சொல்லிக்கொண்டே இருங்கள். நம்பிக்கை ஒருநாளும் போய்விடாது. தன்னம்பிக்கை மிகுந்தவராக உங்களை வெளிப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். உங்கள் எண்ணம்போல் எல்லாம் அமையும்.

பலம் மற்றும் பலவீனத்தை சீர்தூக்கிப் பார்த்து ஒரு செயலில் இறங்கவேண்டும். இறங்கிய பின்னர் என்னால் முடியுமா? என்ற சந்தேகம் வரக்கூடாது. நீங்கள் எந்த வார்த்தையை அடிக்கடி சொல்கிறீர்களோ? அது ஒருநாள் உண்மையாகும். எனவே வெற்றி அடைவேன் எனும் வார்த்தையை அடிக்கடி கூறிக்கொண்டு இருங்கள். அவநம்பிக்கை, தாழ்வு மனப்பான்மை இரண்டையும் மனதில் இருந்து தூக்கி எறியுங்கள். நம்மைவிட அறிவு குறைந்த ஜீவராசிகள்கூட அவற்றின் சக்திக்கு ஏற்ப திறமையாக செயற்படுகின்றன.

சுற்றியுள்ளவர்கள் உங்களை உதாசீனப்படுத்தலாம். ஏளனப்படுத்தலாம். நம்மால் முடியாதா? இவர்கள் சொல்வதுபோல் அனைத்தும் நடந்து விடுமோ? என மனதுக்குள் எழும் எதிர்மறை எண்ண திரைகளை நிறுத்த வேண்டும். எதையும் நேர்மறையாக நினைக்கும்போதுதான் உங்களது ஆற்றல் மிகப் பெரிதாக உருவெடுத்து வெற்றி இலக்கை அடைவதற்கான வழியை காட்டும். நம்பிக்கை விதையை விதைத்து விடாமுயற்சியுடன் அதை வளர்த்து வாருங்கள். சூழ்நிலைகளை நிதானத்தோடு பகுத்தாய்ந்து முடிவுகளை எடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு எடுக்கும்போதுதான் இலக்குகளை எந்தத் தங்குதடையுமின்றி அடைய முடியும்.

எப்படியும் வாழலாம் என்ற வரைமுறையற்ற வாழ்க்கையை விடுத்து இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்ற குறிக்கோலோடு வாழும்போதுதான் வெற்றி என்பது நம்மை நெருங்கி வரும். யாரையும் உங்களைவிட குறைவாக எடைபோடக் கூடாது. அது உங்கள் வெற்றிக்கு மிகப்பெரிய தடையாக இருக்கும். எடுத்த காரியத்தில் வெற்றி கிடைக்கும்வரை முயற்சி செய்துகொண்டே இருக்கவேண்டும். 99 முறை தோற்றாலும், ஏதேனும் ஒருமுறை நிச்சயமாக வெற்றி இலக்கை அடைய முடியும் என்ற துணிச்சலான நம்பிக்கை உங்களிடம் இருக்கும்வரை, நீங்கள் பயணம் செய்யும் பாதையில் முட்கள் நிறைந்திருந்தாலும் பொருட்படுத்தாமல் முன்னேறுவீர்கள். மனதில் நேர்மறை எண்ணங்களை கொண்டு செயற்படுங்கள். நினைத்தது நிறைவேறும். எண்ணம்போல்தான் வாழ்க்கை.

வாய்ப்புக்காகக் காத்திருக்காதே. உனக்கான வாய்ப்பை நீயே ஏற்படுத்திக்கொள்.

ஜாதிகள் இல்லையடி பாப்பா

- திரு முருகுப்பிள்ளை செல்லத்தம்பி அவர்கள் -

ஜாதிகள் இல்லையடி பாப்பா - குலத்
தாழ்ச்சி உயற்சி சொல்லல் பாவம்.

உலகம் என்றதொன்று உருவாவதற்கு பிரபஞ்ச உற்பத்தியின் கண்ணே நாளடைவில் மனிதகுலம் உருவானது இயற்கையே. இந்த மனிதகுலம் விலங்குகளோடு விலங்குகளாய் வாழாமல் தனித்துவமான விழுமியங்களோடு வாழவேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமானதே. ஆதலால் உலகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பலதரப்பட்ட ஆன்மீகவாதிகள் அருளாளர்கள் அறிவான தத்துவர்கள் புலவர்கள் என பலவாறாகத் தோன்றி மக்களிடையே அறிவுப் பசியை வளர்த்து புத்துணர்வை ஏற்படுத்தி பல துறைகளிலும் முன்னேறி வளர்ந்து வர உதவியாய் நின்றார்கள். இதனுடாகவே உணவு, உடை, உறையுள், கல்வி, கலாசாரம், பண்பு, பழக்கவழக்கங்கள் மொழியறிவு யாவற்றிலும் முன்னேறி மக்கள் மேன்மையுற்று விளங்கலாயினர். இந்தவகையில் வாழ்வின் முக்கியத்துவம் வேண்டி சிறப்பான வாழ்வியலை பெற்றுக்கொள்ள பற்பல ஆக்கபூர்வமான நோக்கங்கள் முன்னெடுப்புக்கள் செயற்பாடுகள் அவசியமாகிறது. இவற்றிற்கு மிகவும் முக்கியமான முதுகெலும்பு போல் உயிர்முச்சாயும் மனித ஜீவனோபாயத்திற்கும் உறுதியான வாழ்விற்கும் அவசியமாகத் தேவைப்படுவது “உழைப்பு” என்னும் பெருமுயற்சியே.

படைப்பிலே பாமர மக்களாக இருந்தபோதிலும் பண்பாட்டாளர்களின் பேராதரவாலும் பகுத்தறிவின் பயன்பாட்டினாலும் உலகில் சீரான பிரஜைகளாக வாழ்வதற்கு உறுதியான தொழில் முயற்சிகள் பொறிமுறைகளில் உயர்வு தாழ்வு என்னும் மேலோர் கீழோர் என்றும் பேதங்கள் தலைதாக்கி நின்றாடியது.

மனிதகுலம் மாட்சிமை அடைய ஆண்டவனால் அனுப்பப்பட்ட அருட்கவி அருட் புலவர்களில் ஒருவராகிய ஓளவைப் பிராட்டி மக்களின் இந்த நிலை கண்டு மனம் நொந்து சாதி என்று பாகுபாடு காட்டி நிற்கும் மக்களிற்கு புத்திமதி புகட்டும் நோக்கில்

சாதி இரண் டொழிய வேறில்லை - சாற்றும்கால்

நீதி வழுவா நெறி முறையில்

இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தார்

பட்டாங்கில் உள்ளபடி

என்று பாடிவிட்டார்.

சாதி என்ற ஒன்று உலகில் இல்லை. இட்டுண்டு வாழ்பவர் ஒருவகையில் மேலோர். இடாதவர் இழிவானவர்கள் என்பதுவே உண்மை. இதன் தாற்பரியம்தான் என்ன சாதி என்றதொன்று இல்லை என்பதை சொல்லாமல் சொல்லவே ஓளவையார் இப் பாடலைப் பாடிவிட்டார்.

ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்

எல்லோரும் இவ்உலக மக்களாகவே

துன்பங்களை எதிர்கொள்ளும் சக்தி படைத்தவனுக்கு தோல்வி என்பது இல்லை.

இறைவன் படைத்தான் இதற்குள் எந்த மாற்றமும் இல்லை. இதை நெறிப்படுத்தவே சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா குலத்தாட்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம் என்று மேற்கூறிய புலவர்களில் ஒருவனான மகாகவி பாரதி வன்மையாக கண்டித்தான். அத்தோடு மனிதகுலத்திற்கு உயிர்நாடியாகத் திகழும் தொழில் முயற்சியையே.

“செய்யும் தொழிலே தெய்வம்” எனப் போற்றி வாழவேண்டும் என்றும் போதனை செய்தான் பாரதி. ஆனால் நாம் அத்தொழில்களையே பாகுபடுத்தி சிறிதென்றும் பெரிதென்றும் பேதம்கொள்வது பெரும் பாவம் என்று பாரதி கூறிவைத்தான். இதனையே கவிஞன் கண்ண தாசனும்,

“இன்பமும் காதலும் இயற்கையின் நீதி
ஏற்றத் தாழ்வுகள் மனிதனின் ஜாதி
பாரில் இயற்கை படைத்த தெல்லாம்
பாவி மனிதன் பிரித்து வைத்தானே”

என்று பாடிச் சென்றான்.

ஆண்டவன் உயிர் இனங்களைப் படைத்தான். பறவை இனம் விலங்கினம், மனித இனம் போன்ற இன்னும்பல. இவைகள் யாவும் ஆறு அறிவிற்கு உற்பட்டனவே யாரும் இவற்றுக்குள்ளே தனிப்பட்ட முறையில் எந்தப் பிரிவினவாதமும் இல்லை. உயர்வு தாழ்வு என்றும் நமக்குள்ளே இல்லை இவைகள் எல்லாம் ஒவ்வொரு குலம் என்றோ இனம் என்றோ ஜாதி என்றோ கூறலாம். இதற்கு ஒளவையார் போன்றோர் இட்டார்- இடாதார் என்று சொல்லும் போது பகுத்தறிவு படைத்த மனிதரைப்போல் பகிரந்துண்ணும் பழக்கத்தைக்கொண்ட காக்கை யையும் காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி என்று பாரதி இன்னோர் இடத்தில் கூறியன உற்று நோக்கினால் ஜாதி என்றதொன்று எங்கே இருக்கிறது என்று வினா எழுகிறதல்லவா. இந்த அர்த்தமற்ற போக்கை அடியோடு தகர்த்தெறிந்து சாதி என்ற பாவ வினைகளுக்கு விமோசனம் காண்பது எந்த நாளே.

பாண்டவர்களிடம் தர்மம், அறிவு, பலம், வில்வித்தை எல்லாமே இருந்தது. அதுமட்டுமன்றி பகவான் கிருஷ்ணர் எப்போதும் உறுதுணையாக இருந்ததால் தெய்வ பலமும் இருந்தது. ஆனால் இத்தனையிருந்தும் ஏராளமானோர் கூடியிருந்த சபையில் திரௌபதிக்கு பெருந்த அவமானம் ஏற்பட்டே! உலகிலுள்ள எவரையும் அவர்கள் முன்பு செய்த ஊழ்வினை விட்டுவைக்காது என்பதையே இது உணர்த்துகிறது. அப்படியானால் எதற்காகத் தெய்வத்தை வணங்க வேண்டும் என்ற கேள்வி உங்கள் மனதில் எழுவது அடியேனுக்குப் புகிறது. திரௌபதிகூட தனது கைகளால் சேலையை இறுகப் பிடித்திருக்கும்வரை பகவான் சேலை தரவில்லை. எப்போ இரண்டு கைகளையும் உயர்த்தி தன்னை நம்புவதை விட்டுவிட்டுப் பகவானை நம்பினானோ அப்போதான் பகவான் கை கொடுத்தார். எமது ஊழ்வினை காரணமாக எமக்கு சோதனைகள் ஏற்படும் தருணத்தில் நாமும் வேறு சிந்தனைகளை விட்டுவிட்டு திட நம்பிக்கையுடன் தெய்வத்தை வேண்டினால் நிச்சயம் அவர் ஏதோ ஓர் ரூபத்தில் நம்முன் தோன்றுவார்.

பக்தனுக்குப் பரமசிவன் பல்வேறு உருவங்களில் தோன்றுவான். சில சமயம் மானிட வடிவத்திலும் சில சமயம் ஆசீர்வதிக்கும் சிம்ம ரூபியாகவும் தோன்றலாம். ஆனால் காட்சி பெறுபவர், தோன்றியது இறைவன்தான் என்று இறைவனது திவ்ய ரூபங்களில் நம்பிக்கை உடையவராய் இருந்தல் வேண்டும்.

கஷ்டங்கள் மட்டும் இல்லையென்றால் போராடும் எண்ணமே நமக்கு இல்லாமல் போய்விடும்.

நிக்திய அன்னப்பணிக்கு உதவிபுரிந்தோர் விபரம்

கோ. பகீரதன்	வரணி	5000. 00
திரு குமாரசிங்கம்	மட்டக்களப்பு	2000. 00
செ. பாலச்சந்திரன்	யாழ்ப்பாணம்	6000. 00
நீலமேகம் முரளிதரன் குடும்பம்	அவுஸ்திரேலியா	25k அரிசி
நீலமேகம் தயாபரன்	யாழ்ப்பாணம்	25k அரிசி
சுப்பையா நீலமேகம் குடும்பம்	யாழ்ப்பாணம்	25k அரிசி
வே. கந்தசாமி	இடைக்காடு	1 ¹ / ₂ k பயறு 500. 00
த. சிவகுமார்	மானிப்பாய்	2000. 00
க. வருணநாதன் (PHI)	இருபாலை	2000. 00
திருமதி செ. அருள்மொழி	இடைக்காடு	2000. 00
சங்கர் சுப்பிரமணியம்	கனடா	30000. 00
சி. நாகராசா	அவுஸ்திரேலியா	10000. 00
S. நிசாந்தன்	உரும்பராய்	1000. 00
B. நோஜித்	புளியங்கூடல்	500. 00
க. யதீஸ்	குப்பிளான்	2000. 00
பெஷன் ஹவுஸ்	யாழ்ப்பாணம்	3000. 00
ச. குணபூஷணியம்மா	மருதங்கேணி	10000. 00
அங்கயற்கன்னி வடிவேல்	இணுவில் (கனடா)	10000. 00
அஜந்தன் அநந்தியா	இணுவில்	1000. 00
சந்திரபிரகாசம் யதுகுலன்	பருத்தித்துறை (கல்விப்பணிக்காக)	10000. 00
P. கலாவதி	சித்தங்கேணி	10000. 00
திரு தெய்வேந்திரன் நினைவாக	கோண்டாவில்	10000. 00
A.S.S. இராமச்சந்திரன் குடும்பம்	மாலிசந்தி	2000. 00
பி. கிருயன்	உடுப்பிட்டி	5000. 00
சுசிதேவி சுந்தரலிங்கம்	ஜேர்மன்	5000. 00
க. புஸ்பராணி நினைவாக	கனடா	5000. 00
அகிலன் கனகசபாபதி	கனடா	5000. 00
ச. செல்வநாயகம்	புன்னாலைக்கட்டுவன்	1000. 00
T. பாலசுந்தரம்	கொக்குவில்	2500. 00
S. ஜீவராஜ்	கோண்டாவில்	2000. 00
J. நோசராணி	நெல்லியடி	1000. 00
அக்ஷயா, அரண்யா, கௌ. சஞ்சுஜா	புத்தூர்	2000. 00
ச. சதீஸ்வரன்	இளவாலை	500. 00

உன்னால் சாதிக்கமுடியாதது என்று எதுவும் இருப்பதாக ஒருபோதும் நினைக்காதே.

திரு குணரட்ணம் குடும்பம்	மானிப்பாய்	1000. 00
இ. வசந்தகுமார்	மானிப்பாய்	40k அரிசி
N. கர்ணாகரன்	கொழும்பு	1000. 00
திரு ஈஸ்வரகுமார் குடும்பம்	உடுப்பிட்டி	5000. 00
க. வீரகத்தி	கரவெட்டி	5000. 00
சி. மணிவாசகன்	கொழும்பு	5000. 00
திருமதி இ. தில்லையம்பலம் மூலம் வல்லிபுரம் நினைவாக உடுப்பிட்டி		5000. 00
கி. மிருதுலா	தெல்லிப்பளை	5000. 00
சு. இரத்தினவடிவேல்	வல்வெட்டித்துறை	2000. 00
ச. தனேசன்	சதுமலை	1000. 00
சிவா நறுமணப்பூங்கா	யாழ்ப்பாணம்	1மூடை அரிசி
க. தயாபரன்	கொழும்பு	3மூடை அரிசி
K.V. துரைசாமி நினைவாக	மயிலிட்டி	1000. 00
ஸ்ரீ சிவராம் ரேடேர்ஸ்	யாழ்ப்பாணம்	2புட்டி பருப்பு
சி. பகீரதன்	கனடா	5000. 00
கா. விஜயசுரேஸ்	சுவிஸ்	20000. 00
இ. சிவராஜா (இலங்கை வங்கி)	கரவெட்டி (கல்விப்பணி - மாதாந்தம்)	15000. 00
சு. மேனகா	கனடா	4000. 00
பிள்ளையார் ஸ்ரோர்ஸ்	கொழும்பு	1000. 00
செ. ரஜனிதரன் குடும்பம்	யாழ்ப்பாணம் பருப்பு, 1மூடை அரிசி	1000. 00
சிதம்பரநாதன் சரஸ்வதி	அல்வாய்	1000. 00
முருகனடியார்	கிளிநொச்சி	4000. 00
ச. யஷ்மிதன்	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
V. சேனாதிராஜா	கதிர்காமம்	5000. 00
சுவாமிநாதன் முத்துலிங்கம்	வவுனியா	10000. 00
ஸ்ரீ சிவராம் ரேடேர்ஸ்	யாழ்ப்பாணம் 1புட்டி பருப்பு, 1புட்டி அரிசி	
தி ஜான்சிராணி நினைவாக	ஏழாலை	7000. 00
ச. ஹனுமித்திரன்	நல்லூர்	1000. 00
ச. ஆகாஷன்	நல்லூர்	500. 00
க. சுபோதினி	நல்லூர்	500. 00
S. மிகிந்தலா மூலம் செல்வராசா முருகருள்	கனடா	20000. 00
விபுலன் ஜராங்கனி	அமெரிக்கா	6000. 00
முருகன் அடியார்	கல்மடு	2000. 00
சுசிலா நகை மாடம்	பருத்தித்துறை	1மூடை அரிசி
சுப்பிரமணியம் நினைவாக	காரைநகர்	50000. 00
வி. தயாநிதி	கிளிநொச்சி	1000. 00
S. கமலாம்பிகை	சுன்னாகம்	500. 00
சி. ஞானசுந்தரம்	அச்சுவேலி	5000. 00

உங்கள் குறைகளை நீங்களே அடையாளம் கண்டுகொள்வதுதான் வளர்ச்சியின் அடையாளம்.

பி. மிதுர்ஷன்	நீர்வேலி	4000. 00
ச. பரமேஸ்வரி	புட்டளை	2000. 00
K. தங்கராஜா	நல்லூர்	1000. 00
க. சுப்பிரமணியம்	மிருசவில்	2000. 00
திரு கந்தசாமி குடும்பம்	சண்டிலிப்பாய்	1000. 00
சி. சிவகுமார்	பொலிகண்டி	10000. 00
ஸ்ரீ. வினோதன்	கனடா	10000. 00
அ. குமாரவேல் ஆசிரியர்	யாழ்ப்பாணம்	10000. 00
தாட்சாயிணி கனாதீபன்	தெகிவளை	10000. 00
அன்னலிங்கம் தவராசா	உடுவில்	40000. 00
Dr. ராதாகிருஷ்ணன்	கரவெட்டி	1000. 00
திரு குணரட்ணம் குடும்பம்	மானிப்பாய்	4புட்டி அரிசி 2500. 00
இ. வினோஸ்	ஊரெழு கிழக்கு	10000. 00
ச. விஜயலட்சுமி	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
பா. தரன்	சண்டிலிப்பாய்	5000. 00
திரு சிவஞானம்	பிரான்ஸ்	62550. 00
திருமதி தே. ஐடா	பருத்தித்துறை	15000. 00
பரஞ்சோதி குகன்	கொற்றாவத்தை	1மூடை அரிசி
செ. தவக்குமரன்	கைதடி	1000. 00
சி. கார்த்திகேசு, ச. மல்லிகாதேவி	சங்கானை	1புட்டி அரிசி 1000. 00
சி. அசிதன்	வட்டுக்கோட்டை	1000. 00
S. அன்புமலர்	வட்டுக்கோட்டை	1000. 00
வை. செல்வராணி	உரும்பராய்	2000. 00
க. கணேசகுலசிங்கம்	உரும்பராய் கிழக்கு	5000. 00
திரு கஜந்தவதனன்	அச்சவேலி	2மூடை அரிசி
க. ஜருஷனா	சுன்னாகம்	500. 00
தா. கிருஸ்வா	கொக்குவில்	1000. 00
G. ராஜனா	மானிப்பாய்	1000. 00
பி. தமிழ்ரா	சுண்டுக்குளி	1000. 00
வே. பரராஜசிங்கம்	அல்வாய்	3000. 00
வ. தவராசா	முல்லைத்தீவு	10000. 00
இ. யோகராணி	வசாவிளான்	5000. 00
M. கணேசலிங்கம்	கோப்பாய்	500. 00
பி. அருண்சாயித்	சுன்னாகம்	5000. 00
யமுனா வர்ணராஜா	பிரான்ஸ்	10000. 00
நேசமலர் பரஞ்சோதி மூலம் கந்தையா பரஞ்சோதி நினைவாக கொக்குவில்		12000. 00
J. சந்திரப்பிரகாசம் ஆசிரியர்	பருத்தித்துறை	10000. 00

(தொடரும்...

பொறுமை உள்ள மனிதன் வாழ்க்கையில் எதிலும் வெற்றியடைவான்.

மூன்றெழுத்தின் மகிமை

— திருமதி பரமேஸ்வரி நடராஜா அவர்கள் —

முத்தான மூன்றெழுத்து முருகா
சத்தான நாமமது முருகா
தித்திக்கும் திருநாமம் முருகா
சித்த சுத்தி செய்தே சிவமாக்கும் முருகா.

குருவாக வந்தென் அகவிருள் கடிந்திட்ட நாமம்
திருநாமம் குருநாமம் உன்நாமம் முருகா
திருவருளின் ஒளியான சிவஞானம் முருகா
குருவருளின் ஒளியான பரஞானம் முருகா.

அகத்துணையாய் புறத்துணையாய் இருந்தென்
அகந்தை அறுத்திடும் அருள் நாமம்
மோகமதை முனிந்திடும் திருநாமம்
யோகமதை அருளிடும் குருநாமம்.

வேகத்தைக் கெடுத்தாண்ட திருநாமம்
விவேகம் தந்திட்ட குருநாமம்
கல்விக் கடலில் மூழ்கி முத்தெடுக்கும் நாமம்
செல்வச் செருக்கழித்து சீர்பெருக்கும் நாமம்.

தவவலிமை தந்திடும் திவ்ய நாமம்
நவ நவமாய் நற்றமிழின் பண்பைவிளக்கும் நாமம்
சிவ யோக சுவாமிகளும் பயின்றுய்ந்த நாமம்
தேவர் சிறைமீட்ட திருமுருகன் நாமம்.

அன்பு, அறிவு, பக்தி, யோகம், ஞானம்
தவம், சிவம், கருணை, பிரேமை
இனிமை, இளமை, தமிழ், புலமை
இத்தனை மூன்றெழுத்தும் முருகா உன் மூன்றெழுத்துள் அடக்கம்.

நாமம் சொல்லியே நற்றமிழை ஒதுவோம்
ஓம் என்று சொல்லியே ஒற்றுமை பேணுவோம்
மூன்றெழுத்தின் மகிமையிது முத்தி தருவது
சென்றவிடம் எங்கும் சிறப்பைத் தருவது.

திட்டங்களில் வெற்றி என்பது இல்லை. திட்டமிடல் என்பதிலே வெற்றி தங்கியுள்ளது.

முருகா! உன் மூன்றெழுத்தால் விளைவது தூய்மை
தூய்மையாலே விளைவது வாய்மை
வாய்மையாலே விளைவது நேர்மை
நேர்மையின் விளைவு பண்பு.

பண்பால் விளைவது பரிசுத்த வாழ்வு
பரிசுத்த வாழ்வால் விளைவது ஞானம்
ஞானத்தின் விளைவது மோனம்
மோனத்தின் விளைவே சாந்தியாம்.

தூய நாமமிதனைச் சொல்லிச் சொல்லியே
தூய்மை பெறுவோம் வாழ்விலே
நாமம் என்ற நல்விதையை நாடும் நாட்டியே
சாந்தி என்ற பழத்தைச் சுவைத்து மகிழுவோம்
ஓம் சாந்தி - சாந்தி - சாந்தி

தியானத்தின் ஆரம்பகட்டம்

தியானம் மனிதனை மலரைப்போல் மென்மையாகவும் சிங்கத்தைப்போல் கம்பீரமாகவும் சூரியனைப்போல் பிரகாசமாகவும் வைத்திருக்கும். தியானத்தால் விளையும் பயன்களைச் சொல்ல வார்த்தைகள் காலாது. அந்த அளவுக்கு பற்பல அற்புத பலன்களை உடையது. தியானத்தை விரும்பும் யாவரும் கீழ்க்காணும் முறைகளைப் பின்பற்றி வந்தால் மிக எளிதாகப் பழக முடியும். இதற்கு முன்று நிமிடங்களிலிருந்து ஐந்து நிமிடங்களே ஆகும். முதல்கட்ட தியான முறையில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்களை ஆழ்ந்து படித்து உணர்ந்தபின் தியானத்திற்கு உங்களைத் தயார் செய்துகொள்வது சிறப்பாகும். நாம் வசிக்கின்ற வீட்டில் தியானம் பழகுவதற்கு நல்ல வசதியான இடத்தைத் தேர்ந்தெடுங்கள்.

அமர்வதற்கு உடலுக்கு அச்சுறுத்தல் இல்லாதவாறு மெத்தை அல்லது போர்வையை மடித்துப் பயன்படுத்தலாம். தியானம் பழகும் இடத்தை அடிக்கடி மாற்றக்கூடாது. அமர்வதற்குப் பயன்படுத்தும் போர்வைகளையும் மாற்றுதல் கூடாது. முடிந்தால் மனதுக்கு பிடித்த வாசனையுள்ள பத்தியை கொளுத்தி வைப்புகள். காலை, மாலை என எப்பொழுதும் தனிமையில் செய்யுங்கள். பிரம்ம முகூர்த்தம் என்று சொல்லக்கூடிய அதிகாலை நான்கு மணிக்கு ஆரம்பித்தால் மிகவும் நன்று.

தியானத்திற்கு பத்து நிமிடத்திற்கு முன் பேச்சைக் குறைத்துக்கொள்ளுங்கள். தியானத்தின் இடையில் தடைகள் ஏற்பட்டால் பிற்பீழி கோபம் கொள்ளாதீர்கள். தியானத்தை எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியாகத் தொடங்குங்கள். அதேபோல் மகிழ்ச்சியாக முடிப்புகள். தியானம் பழக ஆரம்பித்து விட்டீர்கள் என்றால் தடங்கல்கள் நிறைய வந்து உங்களை ஈடுபடவிடாமல் தடுக்கும். அது இயற்கையின் விளையாட்டு. ஆதலால் மிகுந்த மன உறுதியுடன் பழகங்கள். அப்படி ஒருவேளை இடையில் போகவேண்டி இருந்தால் இறைவனுக்கு நன்றி சொல்லிவிட்டு தியானத்தை முடித்துவிடுங்கள். காலையில் தியானம் செய்யமுடியாவிட்டால் மாலைமில் செய்ய முடியும் என்று நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள்.

வெற்றி எனும் உயரத்தை அடைய ஏனியாக இருக்கும் ஆயுதம் தன்னம்பிக்கையே.

கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் கனதியான ஆளுமை

— திரு ஆ. இரகுபதிபால ஸ்ரீதரன் அவர்கள் —

வாசீக கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் 14.12.2021 செவ்வாய்க்கிழமை அதிகாலை இறைவனடி சேர்ந்தார் என்ற செய்தி தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தையும், சைவப் பேருலகையும் அதிர்ச்சியுற வைத்தது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின அடுத்த உள்ள பிரதான சப்த தீவுகளில் ஒன்றான செந்தமிழும், சைவமும் தழைத்தோங்கும் நயினாதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் அவர்கள்.

சிறு வயதுக் கல்வியை நயினாதீவு மகா வித்தியாலயத்திலும், நாவலப்பிட்டி கதி ரேசன் கல்லூரியிலும், இளவயதுக் கல்வியை தெல்லிப்பழை மகாஜனாக் கல்லூரியிலும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும் கற்று பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தையும் பெற்றவர்.

நயினாதீவில் வித்துவான் சி. குமார சாமி, பண்டிதை புனிதவதி, நயினைக் கவிஞர் நா.க. சண்முகநாதபிள்ளை, பண்டித வித்து வான் ப.க. குகதாசன் ஆகியோரிடமும், நாவலப்பிட்டியில் அதிபர் க. சபாஆனந்தர் B.A. (லண்டன்), B.O.L. (மெட்ராஸ்), ஆத்ம ஜோதி நா. முத்தையா ஆகியோரிடமும், தெல்லிப்பழையில் மகாஜனாச்சிற்பி து. ஜெய ரத்தினத்துடனும், யாழ்ப்பாணத்தில் பேராசிரி யர்கள் கா. சிவத்தம்பி, ச. கைலாசபதி, சு. சண்முகதாஸ் ஆகிய சான்றோர்களிடமும் கல்வித் தொடர்புடையவர். மேலும், எம்.ஏ. நு. மான், பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா, பேராசான் சி. பத்மநாதன் ஆகியவர்களிடமும்

விரிவுரைகள் கேட்டவர். இவர் இலங்கை வானொலி நிலையத்திலும், ஈழநாடு பத்திரி கையில் உதவி ஆசிரியராகவும் பணியாற்றி யவர். தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளராகவும், பின்னர் சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழக முது நிலை விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றி னார். அத்தருணத்தில் அருமையான பல கட்டுரைகளை எழுதிக் குவித்தார். அவற்றுள் பல தொகுக்கப்பட்டு நூல் வடிவில் வெளி யாகியுள்ளன - அனைவரதும் பாராட்டுக் களையும் பெற்றன.

அருட்கலைமாமணி, முதுநிலை விரி வுரையாளர், சித்தாந்த பண்டிதர். வாசீக கலாநிதி, சொற் பேராழி, டாக்டர் போன்ற விருதுகளுக்குச் சொந்தக்காரரான கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஆயுட்கால அங்கத்தவர் ஆவார். சங்கத்தின் துணைப் போஷகர்களில் ஒருவராக 2006- 2008 மற்றும் 2011, 2012ஆம் ஆண்டு காலகட்டத்தில் அரும்பணியாற் றியவர். நெருக்கடியான காலகட்டங்களில் தக்க யோசனைகள் தந்து வழிகாட்டியவர்.

மேலும் அன்னார் நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் தேவஸ்தானத்தின் மரபு வழி அறங்காவலர் குடும்பத்திலும், நயினை வரகவி நாகமணிப் புலவர் பரம்பரையிலும் உதித்தவர்.

அமரர் நாகேஸ்வரன் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் தமிழ் சிறப்புப் பட்டதாரி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சரியான பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்தால்தான் வாழ்க்கையில் வெற்றியடைய முடியும்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நல்ல சமய, தமிழ் சொற்பொழிவாளர், கலாநிதியின் சொற்பொழிவுகள், விரிவுரைகள் மாணாக்கரை ஈர்த்துப் பிணிக்க வல்லவை. நல்லதொரு கதாபிரசங்க கலைஞர். பண்ணுடன் திருமுறைகளைப் பாடவல்ல வில்லிசைக் கலைஞரும் ஆவார்.

இலங்கை வானொலியில் கடமை புரிந்தபோது கோயில் திருவிழா நேர்முக வர்ணனையாளராக இலங்கையில் உள்ள ஆலயங்கள் அனைத்திற்கும் சென்று தமது கடமையைச் செவ்வனே புரிந்தவர் இந்த மணிவிழா நாயகன்.

இணுவில் கந்தசுவாமி ஆலய மகோற் சவத்தின்போது நாகேஸ்வரனும், கலை மாமணி மு.வ. நவரத்தினமும் இணைந்து

செய்த கதாகாலேட்சேபம் அனைவரதும் பாராட்டைப் பெற்றது. பக்திப் பரவசமானது.

2013ஆம் ஆண்டு பெலிகுல்லோயா சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகத்தில் மொழித் துறை சிரேஷ்ட தமிழ் விரிவுரையாளர்களாகக் கடமையாற்றியபோது வாசீக கலாநிதி நாகேஸ்வரன் மணிவிழா கண்டார். அவ்விழா கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் பிரமாண்டமாக அனைவரது “கண்”ணை படுமாறு நடைபெற்றது.

அன்னார் இன்னும் சில ஆண்டுகள் சுகதேகியாக இருந்திருந்தால் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு இன்னும் பல அரிய சிந்தனை ஆழங்கொண்ட கட்டுரைகள் கிடைத்திருக்கும் என்பது உறுதி.

-நன்றி: வீரகேசரி-

நமது குழந்தைகள் எல்லாவற்றையும் புரிந்து செயற்படக்கூடியவர்கள். ஆனால் அவர்களை வழிநடத்தும் நாம்தான் முன்னுக்குப் பின் முரணான செயற்பாடுகளால் அவர்களைக் குழப்பிவிடுகிறோம். பொய் சொல்லக் கூடாது என்று அவர்களுக்கு அறிவுறுத்துவோம். ஆனால் நாம் அப்படி நடந்துகொள்கிறோமா? நமக்கெல்லாம் பிள்ளைகளை சுவாமி கும்பிடு என்று மிரட்டத் தெரிகிறது. பிள்ளைகளைவிட மிக மோசமாகக் கத்தத் தெரிகிறது. அல்லது அடுத்தவரிடம் நமது பிள்ளைபற்றிக் கூறிப் புலம்பத் தெரிகிறது. ஆனால் அந்தப் பிள்ளைக்குச் சரி எது, தவறு எது என்று கண்டுபிடிக்கும் மன வலிமையைக் கொடுக்கமட்டும் நமக்குத் தெரியவில்லை. பிள்ளைகளுக்குப் புராண இதிகாசங்கள் பற்றி எல்லாம் சொல்லிக்கொடுப்போம். அதிலும் முக்கியமாக அரிச்சந்திரன் கதையைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்போம். அந்தநேரம் தொலைபேசி மணி அடிக்கும். அந்தத் தொலைபேசியை எடுக்கும்போது பிள்ளையிடம் “அப்பா இருக்கிறாரா? என்று கேட்டால் வெளியே போய்விட்டார் என்று சொல்லு” என்போம். பிள்ளை பொய்பேச நாமே காரணமாகி விடுகிறோம். புரிந்துகொள்ளுங்கள், அவர்கள் பெற்றோரை எதிர்த்துப் போராடுவதில்லை. ஆனால் இவ்வாறான செயற்பாடுகளினால் அவர்கள் மிக விரைவில் சமூகத்துக்குப் பயனற்றவர்கள் ஆகிவிடுகிறார்கள். பிள்ளைகள் சரி எது, பிழை எது என்று கண்டுபிடிப்பதற்கு நீங்கள் முன்மாதிரியாக இருக்கவேண்டும்.

இளைஞர்களுக்கு வேண்டுவது நூற்படிப்பன்று. ஆற்றல் முழுவதையும் கூட்டிச் செயற்படுத்தத் தேவையான வழிகாட்டலை.

முடியாது என்பதை பிறகு சிந்தியுங்கள். எப்படி முடிப்பது என்பதை உடனே சிந்தியுங்கள்.

இறைவனைக் காட்டிக்கொடுத்த விஞ்ஞானம்

— திரு முருகேச வாமதேவன் அவர்கள் —

இறைவனைப்பற்றி மதங்கள் சொல்லும்போது அன்பானவர், கொடையாளி, எல்லாம் வல்லவர் என்று சொல்கின்றன. ஊன் உண்ணிகளைப் படைத்து இரையாகிய ஊன் கொண்ட உயிரையும் படைத்து, ஊன் உண்ணி இரையைக் கொலைசெய்து உண்ணும் காட்சி இறைவன் அன்பானவரா? என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. மதக்கலவரங்கள், இனக் கலவரங்கள், நிறக் கலவரம், போர் போன்ற கொடிய கொலைச் செயலுக்குக் காரணமானவைகளை இல்லாமல் செய்யும் வல்லமை இறைவனுக்கு இல்லையா? மதங்கள் சொல்லும் இறைவன் அன்பானவர் என்றால் ஏன் இவைகளை அனுமதித்தார்? விஞ்ஞான ரீதியாக மதங்கள் கூறும் இறைவனை ஆராய்ந்தால் உண்மை தெரிந்துவிடும். இறைவனின் உண்மை நிலையை விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்களின் ஊடாக வெளிக்கொண்டு வர முடிந்திருக்கிறது. இதனால்த்தான் “இறைவனைக் காட்டிக்கொடுத்த விஞ்ஞானம்” எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

மனிதன் என்னும் இயந்திரம்

மனிதன் தன் தேவைக்காக, கதிரை, மேசை, கட்டில், இயந்திரங்கள் என இலட்சக் கணக்கான பொருட்களை உருவாக்கி இருக்கிறான். கடைகளில் காணப்படும் பொருட்கள் யாவும் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்டவை. அப்படியானால் சூரியன், பூமி, சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் போன்றவையும், பூமியில் காணப்படும் தாவரங்கள், மற்றும் நடமாடும் உயிரினங்

கள், யாரால் உருவாக்கப்பட்டவை? மனிதனுக்குத் தேவையான பொருட்களோ அல்லது இயந்திரமோ அவனால் உருவாக்காமல் தானே உருவாவதில்லை. ஆனால் ஆகாயத்தில் தெரியும் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் போன்றவையும் பூமியில் காணப்படும் தாவரங்கள், நடமாடும் உயிரினங்கள், இந்த உயிரினங்கள் உயிர் வாழ்வதற்கு ஏற்ப பூமியில் காணப்படும் சூழ்நிலையும், தானாகவே உருவாகி உள்ளதாகவும், தானாகவே இந்த நட்சத்திரங்களும், உயிரினங்களும், இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்று சொன்னால், அதைப் பகுத்தறிவு ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. யாரோ ஒருவர் உருவாக்கி இயங்க விட்டிருக்கிறார் என்று சொன்னால் அதை ஓரளவு ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். யாரோ ஒருவரை இந்த மதங்கள் கூறும் இறைவன் என்று எடுத்துக்கொள்வோம். மதங்கள் கூறும் இறைவனை விஞ்ஞான ரீதியாக அணுகுவோம். மதங்கள் கூறும் இறைவன் இந்தப் பூமியை உருவாக்கினார் எனின் அது எவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது? உயிரினங்கள் எவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன? என்ற கேள்வி எழுகிறது. அதற்கான விஞ்ஞான ரீதியான விளக்கத்தைப் பார்ப்போம்.

இப் பூமியில் மண்ணை ஆராய்ந்த விஞ்ஞானிகள் அடிப்படை மூலகங்கள் எனப் பல மூலகங்களைக் கண்டறிந்தனர். இந்த மூலகங்களை அட்டவணைப்படுத்தி, “ஆவர்த தன அட்டவணை” எனப் பெயரிட்டும் உள்ளனர். இதிலிருந்து தெரிவது என்னவெனில்

பொறுமையின் வழியே நீ முயற்சி செய்தால் இழந்தது எல்லாம் நிச்சயம் கிடைக்கும்.

இந்த அடிப்படை மூலகங்களின் சேர்க்கை தான் இப் பூமி ஆகும். மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட பொருட்கள், இயந்திரங்கள் யாவும் இப் பூமியில் காணப்படும் அடிப்படை மூலகங்களைக் கொண்டுதான் ஆக்கப்பட்டவை. இறைவனால் உருவாக்கப்பட்ட தாவரங்கள், நடமாடும் உயிரினங்கள் என்பனவும் இப்பூமியில் காணப்படும் அடிப்படை மூலகங்களின் சேர்க்கையால்தான் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த அடிப்படை மூலகங்களின் சேர்க்கையைக் கொண்டு, தானே இயங்கியும், தானே உணவு தேடியும், தானே வளர்ந்தும், தானே இனப்பெருக்கம் செய்தும் வாழ்வொன்றை வாழுகின்ற உயிரினங்களை எவ்வாறு உருவாக்கினார் இறைவன் என்பது அதிசயம்தான். இறைவன் உருவாக்கிய இயங்கும் பொருட்களுக்குப் பெயர் “உயிரினம்”. மனிதன் இந்த அடிப்படை மூலகங்களின் சேர்க்கையைக் கொண்டு உருவாக்கிய இயங்கும் பொருட்களுக்குப் பெயர் “இயந்திரம்” மனிதன் உருவாக்கிய இயந்திரத்திற்கு உயிர் இல்லை. ஆனால் இறைவனால் உருவாக்கப்பட்ட உயிரினத்திற்கு எப்படி உயிர் வந்தது. அந்த உயிரினத்தின் உடலுள் உயிர் எங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விஞ்ஞானிகள் உயிரினத்தின் உடலில் உயிர் இருப்பதை தங்கள் ஆய்வின் மூலம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எனவே, விஞ்ஞான ரீதியாக உயிர் இனத்திற்கு உயிர் இல்லை. அதுவும் ஒரு “இயந்திரம்” தான்!

மனிதன் உருவாக்கிய இயந்திரங்கள் இயங்குவதற்கு மின்சாரம் அல்லது பெற்றோலியப் பொருட்கள் தேவை. இறைவன் உருவாக்கிய உயிரினங்கள் (இயந்திரங்கள்) இயங்குவதற்கு உணவு தேவை. இந்த அடிப்படை மூலகங்களின் சேர்க்கைதான் உணவு. இந்த அடிப்படை மூலகங்களை நிலத்தில்

இருந்து எடுத்து அதை ஒன்று சேர்த்து உணவாக்க இறைவன் தாவரங்களைப் படைத்தார். தாவரங்கள் நடமாடும் உயிரினங்களின் (இயந்திரங்களின்) உணவாக்கப்படுகின்றன. எனவே இறைவன் உருவாக்கிய முதல் உயிரினம் (இயந்திரம்) தாவரம் ஆகும். இத்தாவரத்தின் வேர், தண்டு, இலை, பூ, காய், கனி, விதை என்பவற்றில் இந்த அடிப்படை மூலகங்களின் சேர்க்கையாகிய உணவு இருக்கிறது. இறைவன் தாவரங்களை உண்ணும் தாவர உண்ணிகளை உருவாக்கினார். இந்த தாவர உண்ணிகளை உண்ணும் மாமிச உண்ணிகளையும் உருவாக்கினார்.

தாவரம் ஒன்றைத் தவிர மற்ற உயிரினம் ஏதோ ஓர் உயிரினத்தை உண்டு உயிர் வாழ்கின்றன. எனவே கொலை செய்து உயிர் வாழும் அமைப்பை இறைவன் உருவாக்கினார். இங்கு கொலை என்பது ஒரு உயிரினத்தின் (இயந்திரத்தின்) இயக்கத்தை நிறுத்துவது என்று பொருள்படும். எனவே ஒரு உயிர் இனம் உணவாக்கப்படும்போது உயிரினத்தின் (இயந்திரத்தின்) இயக்கம் நிறுத்தப்படுகிறது, கொலை செய்யப்படவில்லை. இயங்கும் நிலையில் உள்ள உயிரினத்தை (இயந்திரத்தை) இயங்காத நிலைக்கு மாற்றினால்தான் அது உணவாக மாறி மற்ற உயிரினங்கள் இயங்க முடியும். ஆகவே கொலை என்பது நிலை மாற்றம். அது நடந்தேயாக வேண்டும். இல்லையெனில் மற்ற இயங்கும் உயிரினங்கள் உணவு இல்லாமல் இறந்துவிடும். இறைவன் தான் உருவாக்கிய உயிரினங்கள் அழிந்து போகாமல் இருக்க இந்த நிலை மாற்றத்தை (கொலையைச்) செய்விக்கிறார். கொலைதான் நடக்கிறது ஆனால் கொலை நடக்கவில்லை நிலை மாற்றம்தான் நடக்கிறது. நிலை மாற்றத்தை எல்லோரும் கொலை என்று பிழையாக புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மை எம்மிடம் வரும்போது மனம் இலகுவாகிறது.

இறைவன் உயிரினங்களை இயந்திரமாகப் பார்க்கிறார். எனவே ஒரு உயிரினம் (இயந்திரம்) சித்திரவதை செய்யப்பட்டு கொலை செய்யப்படும்போது இறைவன் அதைக் கண்டுகொள்வதில்லை. இயக்கம் நிறுத்தப்பட்ட உயிரினத்தின் பாகங்கள் வீண் போகாமல் இன்னொரு உயிரினத்திற்கு உணவாக்கப்படுகிறது. உயிரினத்தின் இயக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இறைவன் கொலையைக் கண்டுகொள்ளாமல் இருப்பதன் மூலம் மனிதர்களின் அறிவிற்கு தன் இருப்பை சந்தேகிக்கும்படி செய்திருக்கிறார்.

இறைவன் ஒரு உயிர் தன்னைப்போல ஒரு உயிரை உருவாக்கும் தன்மையை எல்லா உயிர்களுக்கும் பொதுவான விதியாக்கி இருக்கிறார். உயிர்களின் உடலில் ஒரு அமைப்பை உருவாக்கி அது தன்னைப்போல பிறிதொரு உயிரை உருவாக்கும் தன்மையைக் கொடுத்திருக்கிறார். இதைத்தான் இனப்பெருக்கம் என்றழைக்கப்படுகிறது. அப்படியானால் முதல் உயிரினம் எப்படி உருவானது. இறைவன் முதல் உயிரினத்தை உருவாக்கினார். இறைவன் தன்னால் உயிரினம் உருவாக்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு உயிரினமும் தானே தன்னைப்போல இன்னொரு உயிரை உருவாக்குகின்றன என்ற மாயையை உருவாக்கினார். இறைவன் இந்த ஒழுங்கை ஏற்படுத்தியதன் மூலம், மனிதர்களின் அறிவிற்கு தன் இருப்பை சந்தேகிக்கும்படி செய்திருக்கிறார்.

மனிதன் ஏன் உருவாக்கப்பட்டான்?

கோடிக்கணக்கான உயிரினங்களை உருவாக்கிய இறைவன், எதற்காக அவற்றை எல்லாம் உருவாக்கினார் என்று துல்லியமாகச் சொல்லமுடியவில்லை. ஆனால் மனிதனை ஏன் உருவாக்கினார் என்று துல்லியமாகச் சொல்லமுடியும். எந்த மதமும் எதற்காக மனிதனை இறைவன் உருவாக்கினார் என்று சொல்லவில்லை.

இந்தப் பூமியில் மனிதன் இல்லை என்று வைத்துக்கொள்வோம். இப் பூமி எப்படிக்காட்சி தரும். இப் பூமி நிலப்பரப்பு முழுவதும் காடாகக் காட்சிதரும். பூமியில் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு நகரங்களாகவும், கிராமங்களாகவும் காட்சி தருகின்றன. இது மனிதனால் மட்டும் செய்யப்படுகின்றது. எனவே இறைவன் மனிதனை உருவாக்கியது இந்த நகரத்தையும், கிராமத்தையும் உருவாக்கத்தான்.

மனிதனின் வாழ்வு யார் கையில்? இறைவன் கையிலா? இல்லை மனிதன் கையிலா?

மனிதன் ஒரு இயந்திரம். பூமியில் காணப்படும் அடிப்படை மூலகங்களின் சேர்க்கையைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட இயந்திரம். நகரங்களையும், கிராமங்களையும் உருவாக்க இறைவன் இந்த மனித இயந்திரத்தை உருவாக்கினார். எனவே இந்த மனித இயந்திரத்தை இயக்கி இறைவன் நகரங்களையும் கிராமங்களையும் உருவாக்கினார். எனவே இறைவன் மனிதனை இயக்குகிறார். ஆனால் மனிதன் தன் அறிவை பாவித்து திட்டமிட்டு, கொலை, கொள்ளை, வஞ்சகம், சூது என பல கொடுமைகளைச் செய்கிறான். அதே போல் நல்ல மனிதர்கள் நன்மைகளைச் செய்கிறார்கள். எனவே மனிதர்கள் செய்யும் செயலுக்கு அவர்களே பொறுப்பு. அதாவது மனிதன் வாழ்வு மனிதன் கையில். ஆனால் மனிதன் இறைவனால் இயக்கப்படுகிறான் என்று மேலே சொல்லி இருக்கிறேன். எனவே மனிதன் செய்யும் செயலுக்கு இறைவனே பொறுப்பு. ஆகவே மனிதன் வாழ்வு மனிதன் கையில்

எட்டி வைத்து முயன்றால் எல்லாமே எட்டிவிடும் தூரம்தான்.

இல்லை. மனிதனினதும், இறைவனினதும் செயற்பாட்டை ஒன்றுபடுத்தினால் மனிதன் வாழ்வு மனிதன் கையில். ஆனால் மனிதன் வாழ்வு மனிதன் கையில் இல்லை. இறைவனின் கையில். எப்படி இறைவனின் நாடகம்.

வகுத்தான் வகுத்த வழியில் மனிதன்

தான் விரும்பிய முக அமைப்பையா ஒவ்வொரு மனிதனும் பெற்றிருக்கிறான். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு முக அமைப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதாவது ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு முக அமைப்பு திணிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மனிதன் ஏற்றாக வேண்டியதுதான் வேறு என்ன செய்ய முடியும். ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்கு வழங்கப்பட்ட முக அமைப்புடன் தன் வாழ்வை வாழ முடியும்.

எந்த ஒரு மனிதருடனும் பழகும்போது அவர் குணத்தை அறிந்து பழகுகிறோம். இல்லாவிடின் அந்த மனிதருக்கும் எமக்கும் இடையில் சச்சரவு ஏற்படும். இதிலிருந்து

தெரிவது என்னவெனில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு குணம் இருக்கும். தான் விரும்பியா ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்கு என்று ஒரு குணத்தை அமைத்துக்கொண்டான்? இல்லை ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் ஒவ்வொரு முக அமைப்பு இறைவனால் திணிக்கப்பட்டிருப்பது போல ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் ஒவ்வொரு குணத்தைத் திணித்திருக்கிறார். எனவே ஒவ்வொரு மனிதனின் செயற்பாடும் ஒவ்வொரு விதமாக அமைந்திருக்கிறது. இறைவன் தான் விரும்பிய குணத்தை ஒருவருக்குக் கொடுத்து தான் விரும்பியபடி அம் மனிதனை இயக்குகிறார்.

எனவே மனிதனை இறைவன் இயக்குவதால் மனிதன் செய்யும் நல்லது கெட்டது என்பவற்றிற்கு இறைவனே பொறுப்பு. மனிதன் என்னும் இயந்திரத்தால் என்ன செய்ய முடியும். இறைவனால் வகுக்கப்பட்ட வாழ்வை வாழ்ந்து தன் வாழ்வை நிறைவு செய்கிறான் மனிதன்.

ஆலயம் ஒன்றிலே தேர்த் திருவிழா முடிவடைந்த மறுநாள் அங்கே கோயில் வீதியில் நிறைந்திருந்த குப்பைகளைத் துப்புரவு செய்வதற்காக வந்திருந்த குப்பை லாரி தேரைப் பார்த்து “நீ வருடத்தில் ஒரேயொரு முறைதான் வெளியே வருகிறாய். ஆனால் உன்னைப் பார்க்க எவ்வளவோ பேர் தூர தேசங்களில் இருந்தெல்லாம் வருகிறார்கள். உள்ளே இருக்கின்ற தெய்வம் கண்ணுக்குத் தெரியாவிட்டாலும் உனது தோற்றத்தைக் கண்டவுடனேயே கையைத் தூக்கி வணங்குகிறார்கள். உனக்கு அருகிலே வந்து உன்னுடைய சக்கரங்களாயினும் சரி, ஆதார தளங்களாயினும் சரி, உன்னை இழுக்கப் பயன்படுத்துகின்ற வடங்களாயினும் சரி தொட்டு வணங்கிப் போகிறார்கள். ஆனால் நானோ தினமும் மக்கள் வாழும் இடங்களுக்கு நானாகவே போய் அவர்களது கழிவுகளை எல்லாம் எடுத்து அவர்கள் சுகாதாரமாக வாழவேண்டுமென்று எவ்வளவோ செய்கின்றேன். ஆனாலும் என்னை யாருமே ஏறெடுத்துப் பார்ப்பதில்லை. அதுமட்டுமல்ல என்னைக் கண்டதுமே முகத்தைத் திருப்பி மூக்கைச் சுழித்துக்கொண்டு செல்கிறார்களே! எனக்கு விரக்தியாக உள்ளது” என்று கூறியது. இவ்வளவையும் அமைதியாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த தேர், குப்பை லாரியைப் பார்த்து “உனது ஆதங்கம் எனக்குப் புரிகிறது. நாம் எவ்வளவுதான் நன்மை செய்தாலும் நமது உள்ளே என்ன இருக்கிறது என்பதுதான் முக்கியம்” என்றது.

சமய சாஸ்திரங்களைப் படிப்பதனாலும் அதன்படி நடந்துகொள்கிறேன் என்பதனாலும் எந்தப் பயனும் வந்துவிடப்போவதில்லை. கடவுள் தனது உள்ளத்தில் குடியிருப்பதாகவும் அவ்விதம் இருப்பதை உணர்வதாகவும் வாழும் ஒருவனே அனைவராலும் போற்றப்படுவான்.

திறமை உள்ளவரின் முன்னேற்றத்தை யாராலும் தடுக்கமுடியாது.

திருவாசகம் நீத்தல் விண்ணப்பம்

(தொடர்ச்சி...)

பிரபஞ்ச வைராக்கியம்

(உத்தரகோச மங்கையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது)

மறைந்த

- சங்கநூற் செல்வர் பண்டிதர் சு. அருளம்பலவனார் அவர்கள் -
(யாழ்ப்பாணம் - காரைநகர்)

153. சிரிப்பிப்பன் சீறும் பிழைப்பைத் தொழும்பையு மீசற்கென்று
விரிப்பிப்ப னென்னை விடுதிகண் டாய்விடின் வெங்கரியின்
உரிப்பிச்சன் றோலுடைப் பிச்சனஞ் சூண்பிச்ச னூர்ச் சுடுகாட்
டெரிப்பிச்ச னென்னையு மாளுடைப் பிச்சனென் றேசுவனே.

ப-ரை:

சீறும் பிழைப்பே சிரிப்பிப்பன்- நீ வெகுண்டு ஓறுக்கத்தக்க எனது குற்றத்தினை நீ சிரித்துப் பொறுத்துக்கொள்ளுமாறு செய்வேன், தொழும்பையும் ஈசற்கு என்று விரிப்பிப்பன்- எனது தொண்டினையும் இறைவனாகிய நினக்கே உரியது என்று கூறி அதனை எங்கும் பரவும்படி செய்வேன், என்னை விடுதி கண்டாய்- என்னைக் கைவிடுகின்றனையோ? கைவிடாதொழிதல் வேண்டும். விடின்- என்னைக் கைவிட்டால், வெங்கரியின் உரிப்பிச்சன்- கொடிய கயாசுரன் என்னும் யானையின் தோலை மேற்போர்த்த பித்தன், தோல் உடை பிச்சன்- புலித்தோலை உடையாகக் கொண்ட பித்தன், நஞ்சு ஊண் பிச்சன்- ஆலகாலம் என்னும் நஞ்சை உண்ட பித்தன், ஊர் சுடு காட்டு எரி பிச்சன்- ஊர்க்குப் பொதுவாகிய சுடுகாட்டுத் தீயில் திருக்கரத்தில் எரி தாங்கி ஆடும் பித்தன், என்னையும் ஆளுடைய பிச்சன்- ஒன்றும் போதா நாயேனையும் ஆட்கொண்டருளிய பித்தன்; என்று ஏசுவன்- என்று இப்படியெல்லாம் கூறி இகழ்ந்துரைப்பேன்.

நீ வெகுண்டு ஓறுக்கத்தக்க எனது பிறப்பை நீ சிரித்துப் பொறுக்குமாறு செய்வேன்; எனது தொழும்பையும் இறைவனாகிய நினக்கே உரியது என்று கூறி அதனை எங்கும் பரவும்படி செய்வேன். என்னைக் கைவிடுகின்றனையோ? கைவிடாதொழிதல் வேண்டும்; என்னைக் கைவிடில் வெங்கரியின் உரிப்பிச்சன்; புலித்தோலை உடையாகவுடைய பிச்சன்; நஞ்சு உண் பிச்சன்; ஊர்ச் சுடுகாட்டு எரிப் பிச்சன் என்னையும் ஆளுடைப் பிச்சன் என்று இகழ்ந்துரைப்பேன் என்பதாம்.

சீறும் பிழைப்பு- வெகுண்டு தண்டித்தற்குரிய பெருங் குற்றம். இறைவன் தம்மைக் கைவிட்டமைக்கு தான் செய்த பெருங் குற்றம் உளதால் வேண்டுமெனக் கற்பித்துச் “சீறும்பிழைப்பை” என்றார். தொழும்பையும் என்பதில் அடிமைத் தன்மையையெய்ன்றித் தொண்டினையும் என உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. ஈசற்கு எனப்படர்க்கையிற் கூறினும் ஈசனாகிய நினக்கு என முன்னிலைப் பொருளில் வந்தது. விரிப்பித்தல்- சிலருக்குக்

தன்னம்பிக்கை இருக்கும் அளவுக்கு முயற்சியும் இருந்தால்தான் வெற்றி சாத்தியம்.

கூறி அவர் வாயிலாகப் பிறர் அறியும்படி செய்தல் என்றது எங்கும் பரவச் செய்தல் என்ற வாய், இதன் பயன் நின் அடியவனாகிய யான் சிறுமையடைதல் நின் புகழுக்கு ஏற்றமாமோ? ஆகாது. ஆதலில் அருள் செய்ய வேண்டுமென்பது குறிப்பாகும்.

பித்தர் உடையும் ஊனும் உறைவிடமும் செயலும் மற்றைய மக்களினும் வேறுபட்டிருப்பாராதலின் அம்முறையில் யானைத் தோற் போர்வையும், புலித்தோல் உடையும், நஞ்சு உணவும், சுடுகாட்டிடமும் எரி ஏந்தியாகும் செயலும் ஒன்றும் போதா நாயேனை ஆட்கொள்ளும் செயலும் பித்தர் இயல்பென வைத்து ஏசுவேன் என்றனர். இங்ஙனம் ஏசினும் கரியின் உரிபோர்த்தலும், புலித்தோல் உடுத்தலும், நஞ்சுண்டலும், ஊர்ச் சுடுகாட்டு எரியாடுதலும், என்னையும் ஆட்கொள்ளுதலும் ஆகிய இவை யாவும் இறைவனது வரம்பிலாற்றலையும் என்றுமுள்ள தன்மையையும் பேரருளுடைமையையும் விளக்குவனவாதலால் இது பழிப்பதுபோலப் புகழ்தலாகும். இறைவனது வீடுபேற்றினை விரும்பிய அடிகள் இறைவனைப் பலவகையிற் புகழ்ந்தும், பழிப்பதுபோலப் புகழ்ந்தும் வேண்டுவராயினர்.

இதன் கண், சிரிப்பிப்பன் சீறும் பிழைப்பை எனவும் தொழும்பையும் ஈசற்கென்று விரிப்பிப்பன் விடுதி கண்டாய் எனவும் வருவனவற்றால் பிரபஞ்ச வைராக்கிய விருப்பும் கைவிடாதொழிதல் வேண்டும் என்பதும் போதருதல் காண்க. 49.

154. ஏசினும் யானுன்னை யேத்தினும் என்பிழைக் கேகுழைந்து
வேசறு வேனை விடுதிகண்டாய்செம் பவள வெற்பிற்
நேசடை யாயென்னை யாளுடை யாய்சிற் றுயிர்க்கிரங்கிக்
காய்சின வாலமுண் டாயமு துண்ணக் கடையவனே.

ப-ரை:

செம்பவள வெற்பின் தேசு உடையாய்- செந்நிறமுடைய பவளமலை போன்ற ஒளி பொருந்திய திருமேனியையுடையவனே, என்னை ஆளுடையாய்- என்னை ஆளாகவுடையவனே, சிறு உயிர்க்கு இரங்கி- சகலவர்க்கத்துட்பட்ட சிறுமையுடைய திருமால் பிரமன் இந்திரன் முதலிய எல்லா உயிர்களுக்கும் இரங்கியருளி காய் சின ஆலம் உண்டாய்- சுடும் வெம்மையையுடைய ஆலகால விடத்தை உண்டு அவ்வுயிர்களைப் பாதுகாத்தவனே, கடையவன் அமுது உண்ண- கீழ்மையுடையவனாகிய யான் நின் திருவருள் அமுதத்தினை உண்ணும் வண்ணம், யான் உன்னை ஏசினும் ஏத்தினும்- யான் உன்னை பழித்தாலும் புகழ்ந்தாலும், என் பிழைக்கே குழைந்து வேசறு வேனை- என்னுடைய குற்றத்தின் பொருட்டு மனம் உருகி வருந்துவேனை, விடுதி கண்டாய்- கைவிடுகின்றனையோ? கைவிடாதொழிதல் வேண்டும்.

பவளமலை போன்ற ஒளிபொருந்திய திருமேனியையுடையவனே, என்னை ஆளாகவுடையவனே, சிறுயிர்க்கு இரங்கியருளி, ஆலகால விடத்தையுண்டு அவ்வுயிர்களைப் பாதுகாத்தவனே, கீழ்மையுடையவனாகிய யான் நின் திருவருள் அமுதத்தினை உண்ணும் வண்ணம் யான் உன்னை ஏசினும் ஏத்தினும் என்பிழையின் பொருட்டு மனமுருகி வருந்துவேனைக் கைவிடுகின்றனையோ? கைவிடாதொழிதல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஒரு நாள் முடியும் என்று காத்திருக்காமல் இன்றே முடியுமென முயற்சி செய்.

ஏசுதல்- பழித்தல்; இகழுதல் எனினுமாம். ஏத்துதல்- புகழ்தல் உயர்த்திக் கூறல். குழைதல் என்ற வினையினாலும் வேசறுதலானும் அவற்றுக்கு எழுவாகிய மனம் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. “பூலித்து அகங் குழைந்து” (பொன்னாசல் 8) என வருதலும் காண்க. வேசறுதல்- வருந்துதல்.

இறைவன் செம்பவளமலை போன்ற ஒளி பொருந்திய திருமேனியையுடையனாகலின் “செம்பவள வெற்பின் தேசுடையாய்” என்றார்.

“செம்பவளத் திருமேனி.... செல்வனும்” -ஞான 270:5.

“பவள வண்ணப் பரிசாந் திருமேனி” -ஞான 27:5.

“செம்பவள எரிபோன் மேனிப் பிரான்” -நாவு 9:3.

“செம்பவளத் திரள் போல்வான் காண்” -நாவு 237:4.

“செம்பவளத் திருமேனிச் சிவனே” -நாவு 311:6.

எனத் தேவாரத்தும்,

“கொழும் பவள நிறவரை மேனியன்” -260.

“பவளச் செவ்வி யாயின் வீசன்” -282.

எனத் திருக்கோவையாரினும் வருவன காண்க. இறைவன் ஞானசாரியனாய் அடிகளை ஆட்கொண்டருள எழுந்தருளியபோது ஒளிமிக்க செந்நிறத் திருமேனியனாய் காட்சியளித்த தானாகலின், “பவள வெற்பின் தேசுடையாய் எனையாளுடையாய்” என்றார்.

“எந்தம் ராமிவ னென்றிங் கென்னையு மாட்கொண்டருளும்

செந்தழல் போற்றிரு மேனித் தேவர் பிரான்” -குயிற் 10.

“செந்தழல் புரை திருமேனியுங் காட்டி..... வந் தாண்டாய்” -பள்ளி 8.

“திசுமா நின்ற திருமேனி காட்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்” -குழைத் 10.

என அடிகள் பிறாண்டும் அருளியவாறு காண்க. தேசு- ஒளி. “தேசுடை விளக்கே” (பிடித் 7) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. ஆளுடையாய்- என்னை ஆளாகவுடையவனே “நமை யாளுடையான்”, “நாயேனை ஆளுடையான்” (தசாங் 2:9). “எனை ஆளுடை நாயகன்”, “என்னை முனாளுடையீசன்” (திருப்படை 2:6) என அடிகள் பிறாண்டும் அருளியமை காண்க.

சிறுயிர் என்று விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் அல்லாத சகல வர்க்கத்து உயிர்களைக் குறித்தது. திருமால் முதலிய தேவர்கள் யாவரும் மற்றையோரும் சகலவர்க்கத்தினரேயவர். காய்சின ஆலம்- சுடும் வெம்மையை உடைய ஆலாலம். காய் சினம் என்பதற்கு சுடும் வெம்மை என்பது பொருளாதல், “காய் சினம், தவிராது” (புற 59:5) என்பதற்கு “சுடுகின்ற வெம்மை ஒழியாது” என அதன் உரைகாரர் உரைத்தமையானும் அறியப்படும். “மண்டி மலையை எடுத்து மத்தாக்கி யவ்வாசுகியைத் தண்டி யமரர் கடைந்த கடல் விடம்” (நாவு 93:10) சுடும் வெம்மைத்தாக எழுந்தமை.

“அண்டவர்கள் கடல் கடைய அதனுட் டோன்றி

யதிர்த் தெழுந்த வாலாலம் வேலைஞாலம்

எண்டிசையுஞ் சுடுகின்ற வாற்றைக் கண்டு”

-நாவு 296:8.

திறமையும் நம்பிக்கையும் இருந்தால் கண்டிப்பாக வாழ்க்கையில் ஜெயிக்க முடியும்.

“திருநெடுமால் நிறத்தை யடுவான் விசம்பு சுடுவான்

எழுந்த விசை போய்ப் பெருகிட”

-நாவு 14:1.

என வருவன காண்க. தேவர்கள் நஞ்சை அஞ்சி நம் சரணம் என்ன இறைவன் அவர்க்கிரங்கி அந்நஞ்சையுண்டு அவர்களைக் காத்தமையின் சிற்றுயிர்க் கிரங்கிக் காய்சின ஆலமுண்டாய் என்றார்.

“வடங்கெழு மலைமத்தாக வானவர் அசுரரோடு

கடைந்திட வெழுந்த நஞ்சங் கண்டு ப..றேவரஞ்சி

அடைந்து நஞ்சரண மென்ன வருள் பெரிதுடையராகித்

தடங் கடனஞ்ச முண்டார் சாய்க்காடு மேவினாரே” -நாவு 65:2.

எனத் தேவாரத்து வருதலுங் காண்க.

கடையவன்- கீழ்மை யுடையவனாகிய யான் என்னும் பொருட்டு தன்மை ஒருமைப் பெயர்.

“கடையவனேனைக் கருணையினாற் கலந் தாண்டுகொண்ட

விடையவனே”

-நீத் 1.

“நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை யிம்மை ஆட்கொண்ட

வண்ணங்கள் பாடி”

-பொற் 8.

“நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையு மோர் பொருட்படுத்து”

-புவல்லி 3.

“கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை”

-கண்டபத் 4.

என அடிகள் தம்மைக் கடைப்பட்டவனாகக் கூறுமாறுங் காண்க.

அமுது- திருவருளமுது.

“அருளமுதம் புரியாயேல் வருந்துவன்”

-சுத 13.

“புயங்கன் அருளமுதம் ஆர்ப்பருகி”

-யாத்திரை 9.

“நின் அருளாரமு தாட்”

-நீத் 5.

“உன் அருளா ரமுதத்தை வாரிக்கொண்டு விழுங்குகின்றேன்

விக்கினேன்”

-அடைக் 60.

“அருளா ரமுதப் பெருங்கடல் வாய் அடியாரெல்லாம் புக்கமுந்த” -பிராத்த3.

என அடிகள் பிறாண்டு அருளை அமுதம் என அருளியமை காண்க. உண்ணவென்னும் செய்வெனெச்சம் விடுதி கண்டாய் என்பதன் ஆற்றலால் வருவிக்கப்படும். கைவிடாதொழிதல் வேண்டும் என்னும் முற்று வினையுடன் முடியும்.

இவ்விறுதித் திருப்பாட்டின் இறுதியிலுள்ள கடையவனே என்பது கடையவனேனைக் கருணையினால் கலந்தாண்டு என்னும் முதற் திருப்பாட்டின் முதற்கண் அமைந்த இந்நீத்தல் விண்ணப்பம் அந்தாதியாக அமைந்திருத்தல் காண்க.

இதன் கண், என் பிழைக்கே குழைந்து வேசறுவேனை விடுதி கண்டாய் என்பதனால் பிரபஞ்ச வைராக்கிய விருப்பும் கைவிடாதொழிதல் வேண்டும் என்பதும் புலப்படுதல் காண்க. 50.

(முற்றிற்று)

எதையும் பெரிதுபடுத்தாமல் பழகிவிட்டால் வாழ்க்கை இனிமை தரும்.

நற்சிந்தனைப் பாமகையால் நனைந்தது நினைவாலயம்

— திரு கே.எஸ். சிவஞானராஜா அவர்கள் —

அளவிலா மங்கையரும் ஆடவரும் மல்கு தேரடியில் எங்குருவைக் கண்டேன் இனிது!
அட்டா!

ஆராத காதல் அடியாரெலாம் சீராகச் சென்னியிலே கைகுவித்தார். தேரடியில்
தேசிகன் என்னை பார்த்தான் இனிது!

இன்றைக்கோ நாளைக்கோ இன்னும்நாட் சென்றிடுமோ? என்று அடியார் ஏத்தும்
இனிய ஒலி நன்றுடைய நல்லூரின் தேரடியில் நான் கண்டு போற்றினேன். சொல்லுந் தரமோ
சுகம். காலன் வலிதொலையக் காலெடுத்தான் தந்தருளும் பாலன் வாழ் நல்லைப் பழம்பதியில்
கோலமுடன் தேரடியில் தேசிகனைக் கண்டு தெரிசித்தேன் ஆர் என்று அறிவாயடா!

உவமை கடந்த இன்பம் எல்லார்க்கும் உண்டு. தவஞ் செய்வார் தாமறிவார் தப்பார்.
சிவன் அருளை நோக்கென்றான் நோக்க, நொடியளவில் இன்பம் தேக்கிற்று என் சிந்தை
தெளிந்துகொண்டது.

சற்குரு தரிசனம் சகல பாக்கியசுகம் தாளினைப் பணி நீ தினம். தாம் தன்னை
அறியுமே. சாந்தமும் செறியுமே.

பேரன்பு பெருகிடும். பேதமை கருகிடும். பிரியாப் பிரியமெல்லாம் பேசாமலகன்றிடும்.
ஆகம விதிமுறை அகத்தினில் பொருந்திடும். ஆசாபாச மகலும் நேசானுபூதி வரும்.

தேவாதி தேவர்களும் செய்வார் பணிவந்து சீவன் சிவனென்னும் தெளிவுமுண்டாகுமே.

தெய்வமே! யான் எனது எனும் செருக்கால், மனது தீயவழி செல்லுதையோ!
செய்வது ஒன்றறியேன். தேவாதி தேவனே! திருவருட் பார்வை சாத்தி உய்ய வழிகாட்டுவாய்.
உணையல்லால் துணை உலகத்தில் எவரும் உண்டோ?

நமச்சிவாய வாழ்க என நயந்துபாட வேண்டும். நமனுக்கு இடமில்லையென வியந்து
கூடவேண்டும்.

ஆவதோ ஒன்றுமில்லை. அழிவதோ ஒன்றுமில்லை. நோவதேன் பிறர்தம்மாட்டு. நூதனம்
ஒன்றுமில்லை, தேவனை வேண்டி நின்றால் சீவனே சிவனாய்த் தோன்றும், பூவுலகம் தன்னில்
மீண்டும் பிறப்பரோ புகலுவாயே!

ஈழநாடு வாழ்வந்த எழில்மிகுந்த தொண்டன். எளியவர்க்கும் பெரியவர்க்கும் ஏவல்
செய்யுந் தொண்டன்.

தாள மேளமில்லாமலே தான் வளருந் தொண்டன். தன்னைப்போல அயலவரைத்
தான் நினைக்கும் தொண்டன்.

நல்லூர் வெளியிலே பொதுநடம் புரிகின்றான்; நம் குருநாதன் எங்கள் பிரகாசன்;
பொல்லாப்பில்லை என்று போதனை செய்வான்; புகழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியும் ஒன்றாகக் காண்பவன்;
செல்லப்பன் என்னும் திருப்பெயருடையான்; ஆர் அறிவார் என அடிக்கடி சொல்லுவான்;

விலை கொடுத்தாலும் பெறமுடியாத ஒரே பொருள் அனுபவம்.

தேரடிப் படியிலே சிங்காரமாய்க் கிடப்பான்; பேரறிவாளன் எனப் பிறறெவருமோ அறியார்; பித்தனென்று உலகோர் பேசுவார் ஏசுவார்.

பொண்ணாசை, பெண்ணாசை, மண்ணாசையால் மனிதரெல்லாம் சின்னாபின்னமானாரெடிகளியே சிவத்தியானம் செய்திடுவோம்.

விண்ணாணம் பேசியன்றோ வீண் காலம் போக்குகின்றோம்.

சென்றன சென்றன வாழ்நாள் அனைத்தும் குன்றின குன்றின செல்வமும் இளமையும் ஒன்றிய வகையால் உஞ்றுக அறனை கன்றிய காலன் கணத்தினில் வருவான் ஆதலின் நின்றும் இருந்தும் நடந்தும் நினைமின்!

நல்லூரில் வாசன் செல்லப்பன் சொல்லை எல்லோரும் கேட்டு மகிழ்ந்திடுவீர், ஒரு பொல்லாப்பும் இங்கில்லை புதுமையும் இங்கில்லையே பூரண சுதந்திரம் எம்மிடமே!

நல்லூரைக் கும்பிட்டுநீ பாடு அதனாலே

நாட்டிலுள்ள பிணிகள் ஓடுமே!.

பஞ்சம் படை வந்தாலும் பாரெல்லாம் வெந்தாலும் அஞ்சவமோ நாங்களெடி களியே ஆறுமுகன் தஞ்சமெடி!

அந்த வாக்கும் பொய்த்துப்போமோ? நல்லூரில் செல்லப்பா சுவாமியின் நினைவாலயத்தில் நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் இசைமழையாகப் பொழிந்தன.

நண்பன் தீயவன் என்றால் விலக்கி விடு. நல்லவன் என்றால் நம்பிவிடு. விலகியவனை நம்பத் தொடங்காதே. நம்பியவனை விலக்கத் தொடங்காதே. இன்றையபொழுது நன்றாகவே இருக்கும் என்று நம்பு, நன்றாகவே இருக்கும் இறங்குகின்ற தொழிலில் நம்பி இறங்கு தொழில் திறமையே உனக்கு வந்துவிடும். தண்ணீரில் வீழ்ந்துவிட்டால் நீந்திவிடலாம் என்று நம்பு. நீச்சல் தெரியாவிட்டாலும் நீ தப்பித்துக் கொள்வாய். கடன் வந்துவிட்டால் கட்டிவிட முடியும் என்று நம்பு கட்டி முடித்துவிடுவாய். முடியாது முடியாது என்பவனும், அது இல்லை இது இல்லை என்று வாதிடும் நாஸ்திகனும் மரக்கட்டையைப் போன்றவர்கள். உண்டு என்பவனுக்கே உள்ளம் வேலை செய்கிறது. எதையும் கண்ணால் கண்டால்தான் நம்புவேன் என்கிறவன் முகத்தில் மட்டுமே கண்களைப் பெற்றவன், அகத்தில் கண்ணில்லாதவன். ஊனக்கண் ஒரு கட்டத்திலே ஒளியிழந்து போகும். ஞானக்கண் எப்போதும் பிரகாசித்துக்கொண்டே இருக்கும். நம்பிக்கையோடு முயன்றால் சாணத்திலும் தங்கம் கிடைக்கும். சந்தேக மனத்தோடு பார்த்தால் தங்கமும் சாணம்போல் தோன்றும். கல்யாணமான பெண் ஒருத்தி பாலகிருஸ்ணன் பொம்மையை வைத்துக்கொண்டு “வாடா கண்ணா வா” என்று அழைத்துப் பாடிப்பார்க்கட்டும், மலடி வயிற்றிலும் மகன் பிறப்பான். ஒரு தாயின் தெய்வ நம்பிக்கையால் புத்தியில்லாது இருந்த நானும் ஓரளவு புத்தியுள்ளவனானேன். என்னுடைய தெய்வ நம்பிக்கையால் நான் எதிர்பாராத அளவுக்கு சூழ்நிலைகள் வாய்த்தன.

-கண்ணதாசன்-

கடவுள் உன் அருகில் இருக்கிறார் என்று நம்புவாயானால், உன் கடமையைச் செய்யும்போது நீ கடவுளின் கருவியாகி வெற்றிகளை எட்டுகிறாய்.

மனம்விட்டுப் பேசுவதைவிட சிறந்த அறிவு வேறு இல்லை.

ஆலயத் தொண்டாற்றி உயர்வடைந்தவர்களின் வரிசையில் திருக்குளத்தைப் புனரமைத்த தண்டியடிகள்

— திரு மு. சிவலிங்கம் அவர்கள் —

(தொடர்ச்சி...)

திருவாரூரைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்டு சிவநெறியில் சிறப்படைந்த தண்டியடிகள் ஓர் பிறவிக் குருடர். இவர் வாழ்ந்த திருவூரில் பெருமைக்குரிய சிவாலயத்தின் பேரருளால் சிறந்த சிவபக்தரானார். தினமும் இச் சிவாலயத்திற்குச் சென்று திருவைந்தெழுத்தை ஓதியவண்ணம் வழிபட்டும் வீதிவலம் வந்தும் சிவநெறிக்கு இலக்கணமானார். இவர் சிவபக்தி மேலீட்டினால் அகக்கண்ணினால் யாவற்றையும் கண்டு அனுபவித்தார்.

இவ்வாலயத்தின் மேற்குப்புறத்தே தீர்த்தக்குளம் இருந்தது. முற்காலத்தில் இத் தீர்த்தக் குளத்தின் கரையோரங்களில் சமணர்களின் அழிந்துபோன பள்ளிகளால் குளம் ஒழுங்கீனமாக முடக்கப்பட்டிருந்தது. ஆங்காங்கே மண் திட்டுக்களும் தென்பட்டன. இதனைத் தண்டியடிகள் அகக்கண்ணால் நோக்கினார். இவ்வாறு இடிபாடுகளுடன் காணப்பட்ட மண்திட்டுக்களை அகழ்ந்து வெளியேற்றினால் தீர்த்தக்குளம் விசாலமாகவும் அழகாகவும் இருக்குமெனவும் உணர்ந்தார். இத் திருத்தொண்டை தாம் செய்து அறப்பணியாற்ற முன்வந்தார். வேண்டிய தளபாடங்களாகக் கூடை மண்வெட்டியுடன் தீர்த்தக்குளக் கரையை நாடினார்.

குளத்தினுள் அகமும் குழியோரத்தில் நிதானமாக அமைப்பதன் பேரில் குறிப்புக் குறியாக ஒரு நெடிய தடியை நாட்டினார். தடியில் ஒரு நீளமான கயிற்றால் கட்டினார். கயிற்றின் மறு முனையை குளத்தின் கரையின் வெளிப்புறத்தில் நாட்டிய வேறொரு

கம்பத்தில் இறுக்கமாகக் கட்டினார். இக் கயிற்றினைத் தடவிப் பிடித்துக்கொண்டு வழியறிந்து குளத்திலிறங்கித் திட்டுக்களின் மண்ணை வெட்டும்போது “ஓம் சிவாயநம” என்று திருவைந்தெழுத்தை ஓதிய வண்ணம் வெட்டிய மண்ணைக் கூடையிலிட்டுக் கயிற்றின் உதவியுடன் கரைக்கு வெளியே கொட்டுவார். கண் பார்வை அற்றாலும் தண்டியடிகளின் சிவபக்தியும் திருவைந்தெழுத்தோதலும் கட்டிய கயிறும் அகக்கண் நோக்கில் குளம் புனரமைக்கும் தொண்டு தினமும் தானொரு வராகவே நடைபெற்றது.

தண்டியடிகளின் பணியைச் சமணர்கள் கண்டு பொறாமையுடன் நோக்கினர். அவரை அணுகி மண்ணை வெட்டாதீர். அதனுள் வாழும் உயிரினங்கள் மடியும். அவற்றைத் துன்புறுத்தாதீர். மண்ணை வெட்டுவதால் நீரும் துன்புற வேண்டாம் என்று தடுத்தனர். அச்சமயம் தண்டியடிகள் அவர்களை நோக்கி திருவிலிகாள் சிவபெருமானுக்குச் செய்யும் திருப்பணியே குற்றமற்ற அறப்பணியாகும். இதனை நீவிர் அறியமாட்டீரே என்றார்.

அதுகேட்ட சமணர்கள் நாங்கள் கூறுவதைக் கேட்காவிடில் கண்களை இழந்து போலக் காதுகளையும் இழந்தீரோ எனக் கூறினர். அச்சமயம் தண்டியடிகள் மந்த உணர்வும், குருட்டுக் கண்ணும், செவிட்டுக் காதும் உங்களுக்கே உரியன. திரிபுரத்தை எரித்த விரிசடைக் கடவுளின் திருவடிகளைத் தவிர வேறொன்றையும் பார்க்கமாட்டேன். இந்த உலகில் நிலையற்ற வாழ்வில் நீங்கள்

நம்பிக்கை நிறைந்த ஒருவர் யார் முன்னேயும் எப்போதும் மண்டியிடுவதில்லை.

உணர்வும் கண்ணும் இழந்துபோக இறை அருளினால் நான் காணொளி பெற்றால் நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள் என்றார்.

அது கேட்டதும் கொடிய சமணர்கள் தண்டியடிகளின் கூடையைப் பறித்தெறிந்து மண்வெட்டியையும் தூர வீசிவிட்டு அவர் நாட்டிய தடிகளையும் வெட்டிக் கயிற்றையும் தூர வீசினர். அச்சமயம் சமணர்கள் பலர் மத்தியில் தனியொருவர் செய்வதறியாது எம் பெருமானின் ஆலய முன்றலில் சமணர்களின் அடாத செயலைக் கூறி இதனைத் தீர்த்து வைக்குமாறு வேண்டினார். பின்னர் எதிரில் இருந்த மடத்திற்குச் சென்று தான் திருத் தொண்டு செய்ய இயலாததையும் கூறி அழுத வண்ணம் உறுக்கிவிட்டார்.

அன்றிரவு இறைவன் தண்டியடிகளின் கனவிற் தோன்றி உன் கண்ணால் சமணர்களின் கண்கள் பறிபோவதைக் காண்பாய். எதற்கும் அஞ்ச வேண்டாம் என்று கூறி மறைந்தருளினார். அன்றிரவே இறைவன் சோழ மன்னனின் கனவிற் தோன்றித் தமது பக்தன் தண்டியடிகள் திருக்குளத் தொண்டு செய்யும்போது சமணர்கள் இடையூறு செய்தனர். இதனை நன்கறிந்து விசாரணை செய்யுமாறு கூறியதும் மறைந்தருளினார்.

மறுநாட்காலை அரசன் விழித்தெழுந்ததும் இறைவனை வணங்கிவிட்டுத் தண்டியடிகளிடஞ் சென்றான். தண்டியடிகள் நடந்தவற்றைக் கூறினார். மன்னன் தண்டியடிகளைக்

குளத்தடிக்கு அழைத்துச் சென்று சமணர்களையும் அழைப்பித்தான். மன்னன் தண்டியடிகளை நோக்கி சிவநேசரே சிவபெருமானால் கண்ணொளி பெறுதலைக் காட்டுக என்றார்.

தண்டியடிகள் குளத்தின் முன்னின்று “நான் சிவபெருமானுக்கே தொண்டு செய்வது உண்மையானால் அரசனின் முன்னே நான் கண்ணொளி பெறவும் இச்சமணர்கள் கண் இழக்கவும் இறைவன் அருள்புரிவான் என்று கூறினார். தண்டியடிகள் திருவைந்தெழுத்தை ஓதியவாறு குளத்தில் மூழ்கி எழுந்தபோது கண் பார்வையும் கிடைத்தது. வானவர்கள் மலர் மாரி பொழிந்தனர். சமணர்கள் யாவரும் கண்பார்வையை இழந்தனர். மன்னன் தமது காவலர்கள் மூலம் சமணர்கள் யாவரையும் திருவாரூரிலிருந்து அகற்றினான். மன்னன் திருவாரூரிலுள்ள சமணர்களின் பள்ளியையும் இடிப்பித்தான். தண்டியடிகளை வாழ்த்தி விடைபெற்றான்.

தண்டியடிகள் இறைவன் தமக்கு உதவிய பேரருளை வியந்து தலையார்க்கும்பிட்டார். தனக்கு அருள்புரிந்த இறைவனின் திருவைந்தெழுத்தை ஓதியவண்ணம் இறைவனின் திருக்குளப் பணியை நிறைவு செய்தார். கண் பார்வையற்றாலும் சிவப் பணியை நிலைநாட்டிய தண்டியடிகள் 63 நாயன்மார் வரிசையில் இடம்பெற்றார். இறைவனின் திருத்தொண்டு செய்து மனநிறைவுடன் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

சிவன் நெற்றிக்கண் உதித்த முருகன்

உருகாத நேரமில்லை முருகா என்றும்

எமை உணர்வாயே அறிவாயே நேரில்வந்து

தெளிவான சிந்தை தனைத் தந்தான் குகன்

சிவன் மகனாகி உருவான வள்ளிக் கணவன்

விரிந்தானும் உலகில் கோடான கோடி பக்தர்க்கு உருத்தானவன்

விரைந் தோடி மயிலேறி வருவான் முருகன்

சிரந்தாழ்த்திப் பணிந்திடமுகம் சிரிப்பவன்

சிவன் நெற்றிக் கண்ணுதித்த இளையவன்.

-சின்னப்பு தனபாலசிங்கம்-

அளவான உணவு உடலுக்கு நலம். அளவோடு பழகு உறவுக்கும் நலம்.

சதாவதானி விட்டுச் சென்ற சைவத்தமிழ் நெறியும் எம்முன் உள்ள பணிகளும்

— திரு சண்முகலிங்கம் சஜிலன் அவர்கள் —

அறிமுகம்

ஈழத்தில் கல்விப்புலமும் பாரம்பரியமும் மிகவும் தொன்மையானது. சங்க காலத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணத் தமிழ் அரசர் காலம் வரை இக்கல்விப்புலம் சைவமும் தமிழும் இணைந்த சைவத்தமிழ் நெறியாக மலர்ந்தது. இந்நெறியினை வளர்த்தெடுத்தவர்களாக ஈழத்து பூதன்தேவனார் தொடக்கம் போசராச பண்டிதர் சிங்கைச் செகராசசேகரன் பரராசசேகரன், அரசகேசரி வரை புலமைப் பாரம்பரியமிக்கவர்களும் அரச வம்சத்தினரும் புலவர்களாக இருந்தனர். முடியாட்சியில் அரச ஆதரவு கல்விப்புலத்தின் சகல மட்டத்திலும் கிடைத்ததால் சைவமும் தமிழும் இரு கண்களாகப் போற்றி வளர்க்கப்பட்டு கல்விப்புலம் ஓர் உச்ச நிலையைத் தொட்டது. பின்னர் ஐரோப்பிய நாட்டவரின் கீழைத்தேய வருகையுடன் குறிப்பாக போர்த்துக்கேயர் ஆட்சியில் சைவ சமயத்தின் சகல துறைகளும் பெரும் அழிவுக்குட்பட்டதால் சைவத்தமிழ் என்ற பாரம்பரியக் கல்வி வீழ்ச்சியடைந்தது.

இதன் தொடர்ச்சியாக ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் அவர்களது கல்வி முயற்சியும் மதப் போதனைகளும் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டு சைவசமயமும் தமிழ்ப்பாரம்பரியமும் பின்னிலைப்படுத்தப்பட்டது. எனினும் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் பிற்பகுதியான பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் சைவசமயமும் தமிழும் சற்றே எழுச்சிபெறும் ஓர் சூழ்நிலை தோன்றியது. இதற்கு வித்திட்டவர்களாக சுன்னாகம் வரதபண்டிதர், வட்டுக்

கோட்டை கணபதி ஐயர், நல்லூர் சின்னத்தம்பிப்புலவர், இணுவில் சின்னத்தம்பிப்புலவர் போன்ற அறிஞர்கள் விளங்கினர்.

சைவத் தமிழ்ப் பணிகளான பின்புலம்

பிரித்தானியர் வருகைக்குப் பின்பு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் சைவத்தமிழ்ப் பாரம்பரியக் கல்வி அடக்கு முறையில் இருந்து விடுபட்டு சற்றே இயல்பாய் வளர்ந்துவந்த சூழலில் அமெரிக்கன் மிசன் சங்கத்தினரின் கீழைத்தேய நாடுகளை நோக்கிய வருகை அமைகிறது. யாழ்ப்பாணத்திலும் தமிழகத்திலும் காலப்பதித்த அவர்கள் பல பாடசாலைகளை நிறுவி ஆங்கில மொழிக் கல்வி மூலமும் தமிழ்மொழிவழிக் கல்வி மூலமும் மதமாற்ற முயற்சிகளைப் பெருமளவில் முன்னெடுத்தனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை தொடர்ந்த அவர்களது இச்செயற்பாட்டினால் பலர் சைவத் தமிழ் பாரம்பரியத்தினின்றும் விலகி மேலைத்தேய பாணியிலமைந்த கல்விமுறையின் ஊடாக வாழ்க்கை முறைக்கு மாறினர். இது அக்காலத்தில் தோன்றிய சைவத்தமிழ்ப் பாரம்பரிய புலமைமிக்க அறிஞர்களை கவலையில் ஆழ்த்தியதுடன் இதனின்றும் மக்களை மீட்டு மீண்டும் அவர்களை சைவத்தமிழ் நெறியில் வாழவைக்க வேண்டிய மிகப் பரியபொறுப்பை காலம் அவர்கள் கையில் ஒப்படைத்தது.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஊற்றெடுத்துப் பாய்ந்த தமிழ்ப்புலமைப் பாரம்பரியம்

தன்னம்பிக்கையே உலகில் மிகச் சிறந்த ஆயுதம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வீறுகொண்டெழுந்ததுடன் சைவமும் தமிழும் தழைப்பதற்கும் அதற்கெதிராக மேற்கொள்ளப் பட்ட கல்வி முயற்சியினை சவாலுக்குப்படுத்து முகமாகவும் பல துறைகளிலும் தளங்களிலும் பணியாற்ற வேண்டிய சூழ்நிலையினை இக் காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழ்ப்புலமைப் பாரம்பரிய மிக்க அறிஞர்களிடம் ஏற்படுத்தியது. இதனால் பல்துறை வித்தகர்களாக இக்கால அறிஞர்கள் மிளிர்ந்தனர். இவர்களுள் சைவத்தமிழ் நெறியின் மேன்மைக்காக ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் பணியாற்றியவர்களுள் முதன்மையானவராகவும் பிதாமகராகவும் விளங்கியவர் ஸ்ரீஸுரீ ஆறுமுகநாவலராவார். இவரது செயற்பாடுகளால் உந்தப்பட்ட பல அறிஞர்கள் நாவலரது சமகாலத்திலும் அவரது மறைவுக்குப் பின்னும் பணியாற்றியுள்ளனர். இவர்களுள் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவர், காசிவாசி செந்திநாதையர் ஆகியோர் சமகாலத்தவராவர். ஆறுமுகநாவலரின் மறைவுக்குப் பின் அவரது அடிச்சுவட்டை பின்பற்றியோர் பலர் ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் இருந்துள்ளனர்.

இவ்வரிசையில் யாழ்ப்பாணத்தில் வடமராட்சியின் மரபுவழிக் கல்விப் பாரம்பரியம் தனித்துவமான செல்நெறியினை உடையது. இதற்கு உடுப்பிட்டி, வல்வெட்டித்துறை, கரவெட்டி, தும்பளை, புலோலி போன்ற ஊர்கள் பங்களித்துள்ளது. புலோலி இவற்றுள் அதிக பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளதெனலாம். இவ்வகையில் மேலைப் புலோலியின் தமிழ்ப்புலமைப் பாரம்பரியத்தின் வரிசையில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோன்றிய ஆளுமை பெற்ற ஓர் அறிஞராக விளங்கியவர் சதாவதானி எனப் பலராலும் போற்றப்பட்ட நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களாவார். சைவத்தமிழ் நெறியின் வளர்ச்சிக்கு

ஈழம், தமிழகம் என இரு புலங்களில் பணி ஆற்றிய ஆறுமுகநாவலர் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை. காசிவாசி செந்திநாதையர் ஆகியோரின் வரிசையில் வைத்துப் போற்றப்படத்தக்க ஈழத்து அறிஞர்களுள் ஒருவராகவும் அதிக காலம் தமிழகத்தில் வாழ்ந்து இந்நெறியினை வளர்த்துச் சென்ற அறிஞராகவும் இவரைக் குறிப்பிடமுடியும்.

வாழ்க்கை வரலாறு

சதாவதானி நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் 03.12.1871ஆம் ஆண்டு நாகநாதப் பிள்ளை சிவகாமி தம்பதியருக்கு மகனாக புலோலி மேற்கில் அவதரித்தார். தனது ஆரம்பக்கல்வியை நாவலர் ஆரம்பித்த மேலைப் புலோலி சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் கற்ற கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் தனது சிறுவயது முதல் தமிழிலும், சைவத்திலும் பற்றுமிக்கவராகவே வளர்ந்து வந்தார். இளமையில் வறுமையின் பிடிக்குள் ஆட்பட்ட அவர் புலோலியூரில் வாழ்ந்த நொத்தாரிசு சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களிடம் எழுதுநராகக் கடமையாற்றினார். பின்னர் தான் கற்ற பாடசாலையில் உதவி ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய அவர் இங்கு நாவலரின் மாணாக்கர்களாக இருந்த தியாகராசப்பிள்ளை, சதாசிவப் பிள்ளை முதலியோரிடம் தமிழ், இலக்கண, இலக்கிய சைவசித்தாந்தங்களை நன்கு துறைபோகக் கற்று மேலும் இத்துறையில் அறிவைப் பெருக்கும் நோக்குடன் 1895ஆம் ஆண்டு தமிழகம் சென்றார். அங்கு காசிவாசி செந்திநாதையர், கனகசுந்தரம்பிள்ளை ஆகியோரிடத்தில் இத் தமிழ்ப்பாரம்பரியக் கல்வியை விரிவாகக் கற்று தனது அறிவை மேலும் வளர்த்துக்கொண்டார். பின்னர் சென்னை இராயப்பேட்டை வெஸ்லிக் கல்லூரியில் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

எதிர்ப்பு இல்லையென்றால் வாழ்வில் ஏற்றமே இல்லை.

இக்காலத்தில் தமிழக அறிஞர்களின் தொடர்பும், ஆதரவும் இவருக்குக் கிடைத்தது. இதுனால் பல்வேறு நிலைகளிலும் துறைகளிலும் பணியாற்றிய நா. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் சைவத்தமிழ் நெறியை தமிழகத்தில் நிலைநிறுத்தியதுடன் அதனை அடுத்த கட்டத்திற்கும் எடுத்துச் சென்றார். இடையிடையே யாழ்ப்பாணம் வந்து சென்ற அவர் இங்கு சிவஞானவதி எனும் அம்மையாரைத் திருமணம் புரிந்து இல்லற வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டதுடன் இரு பிள்ளைகளையும் பெற்றெடுத்தனர். அவர்களது பரம்பரையினர் இன்றும் புலோலியில் வாழ்கின்றனர்.

01. இங்கு சிறந்த பேச்சாளராக, கண்டன அறிஞராக, உரைநடை ஆசிரியராக, வசன நடைவல்லாளராக, நூற்பதிப்பாளராக, மரபுக் கவிஞராக, படைப்பாளராக, அகராதிச் செல்வராக என பல்துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கிய இவரது ஆற்றலையும் பணிகளையும் பாராட்டித் தமிழக அறிஞர்கள் மாயாவாத துவம்ச கோளரி, அத்துவித சித்தாந்த மகோத்தாரணர், மகாவித்துவான், பெருஞ்சொற்கொண்டல், சித்தாந்த மகாசரபம் எனப் பல பட்டங்களை வழங்கி மதிப்பளித்தனர். மாயாவாத துவம்ச கோளரி எனும் பட்டம் காசிவாசி செந்திநாதையரால் வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

02. இவர் தமிழகத்தில் மிகச் சிறந்த ஆளுமை உள்ள மாணவர் பரம்பரையினரை உருவாக்கி இருந்தார். இம் மாணவர்கள் இவரிடம் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்கள், திருமுறைகள், சைவசித்தாந்தம் முதலியவற்றை ஐயமறக் கற்றனர். இம் மாணவர் பரம்பரையினுள் திரு வி.க. என எல்லோராலும் அழைக்கப்பட்ட திரு வி. கலியாணசுந்தரணர் மிக முக்கியமானவராகும் திரு வி. உலகநாதமுதலியார்,

அ. சிவசங்கரமுதலியார், திருச்செங்கோடு முத்துச்சாமிகோணர் மற்றையவர்களாகும்.

03. சென்னையில் பலரும் வியக்கும் வண்ணம் ஒரே நேரத்தில் நூறு விடயங்களை அவதானித்து அவற்றிற்கு சரியான படிபதில் அளிக்கவல்ல சதாவதானம் எனும் நிகழ்ச்சியை செய்து சதாவதானி எனும் பட்டத்தைப் பெற்றார். இதுவே பின்னாளில் அவரது இயற்பெயருடன் நிலைத்த பட்டப்பெயராகியது.

இவ்வாறாக சிறந்த இலக்கிய ஆளுமையுடன் விளங்கிய நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் நீலகிரியில் பணி ஆற்றி வந்த சமயம் கொடிய வெஞ்சூர நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு 23.06.1907இல் தமிழகத்திலேயே இறைவனடி சேர்ந்தார்.

சதாவதானியின் சைவத்தமிழ்ப் பணிகள்

மரபுவழித் தமிழ்க்கல்விப் பாரம்பரியம் தமிழகம் ஈழம் எனும் இரு புலத்திலும் சைவத்தமிழ்ப் பாரம்பரியமாகவே முகிழ்த்தது. சைவத்தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தின் வழிவந்த அறிஞர்கள் எல்லோருமே இப்பாரம்பரியத்தின் தாய் நிலமாக தமிழகத்தையும் அதன் நீட்சியும் தொடர்ச்சியும் ஈழத்தில் நிலை கொண்டுருப்பதை உணர்ந்து பணியாற்றினார். அவ்வகையில் பணியாற்றிய ஒருவராகவே சதாவதானியை நோக்கமுடியும். இவர் ஆரணி சமஸ்தான வித்துவானாக இருந்து சிறந்த பேச்சாளராக விளங்கியதுடன் பல்வேறு சைவ நடைமுறைகளைக் கைக்கொள்ளும் வழக்கத்தையும் ஏற்படுத்தினார். இராயப்பேட்டை பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜனசபை எனும் பெயரில் ஓர் சபையை ஏற்படுத்தி சென்னை கந்தசுவாமி கோயில் வசந்த மண்டபத்தில் புராண

தேடல்கள் இல்லாத வாழ்க்கையும் இல்லை. தேவைகள் இல்லாத நாட்களும் இல்லை.

படனம் செய்தார். சிந்தாதிரிப்பேட்டை பரமேஸ்வரி கோவிலில் சமயப்பிரசங்கங்களைத் தொடர்ச்சியாக நிகழ்த்தினார்.

அடுத்ததாக இவரது மிகச்சிறந்த பணிகளுள் ஒன்றாக எல்லோராலும் அறியப்படுவது அருட்பா கண்டன அறிக்கை எனும் நிகழ்வாகும். இது அருட்பாமருட்பா வழக்கு என அக்காலத்தில் பிரபலமாக அறியப்பட்டது. இராமலிங்கவள்ளலார் இயற்றிய பாக்கள் திருமுறைக்கு நிகராக ஆலயங்களிலும் பொது நிகழ்வுகளிலும் ஒத்தத்தக்க அருட்பாக்களால் அவை மருட்பாக்களே என ஆறுமுகநாவலரைப் போன்று இவரும் கண்டனம் செய்தார். இது அப்போது சதாவதானி தலைமையில் ஒரு அறிஞர் குழுவாகவும் இராமலிங்க வள்ளலார் தலைமையில் இன்னொரு அறிஞர் குழுவாகவும் பிரிந்து நின்று பல கட்டங்களாக வாதப் பிரதிவாதங்களை ஏற்படுத்திய சம்பவமாகும். இராமலிங்க வள்ளலாரினைப் பின்பற்றியோரினால் சதாவதானிமீது தொடுக்கப்பட்ட வழக்கை தனது நாவன்மையாலும், ஆற்றலாலும் எதிர்கொண்ட அவர் வழக்கில் வெற்றி பெற்று சைவத்திருமுறைகளின் பெருமையினைக் காத்தார். இது சென்னையில் சைவத்திருமுறைகளின் வெற்றிவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டதுடன் சதாவதானியும் கௌரவப்படுத்தப்பட்டார். இதனை அறிந்த யாழ்ப்பாணத்து அறிஞர்கள் அவரை இங்கு அழைத்தும் கௌரவம் கொடுத்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் நாம் எந்நிகழ்வுகளிலும் சைவத்திருமுறைகளுக்கு கொடுக்கும் முக்கியத்துவம் தனித்துவமானது. இத்தனித்துவமான செயற்பாட்டைக் காக்கும் ஓர் நிகழ்வின் நீட்சியாகவே இச் செயற்பாடுகளைப் பார்க்க முடியும். இதே போன்று பௌத்த மதத்தினரும் கிறிஸ்தவ மிசநெறியினரும் சைவசமயத்தை இகழ்ந்து கூறிய கருத்துக்களுக்கு கண்டனம் செய்து

அறிக்கை வெளியிட்டதுடன் நூல்களை ஆக்கியும் வெளியிட்டார். இவற்றில் புத்தமதக் கண்டனம் எனும் நூல் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறாக சைவசமயத்துக்கு ஒவ்வாத கருத்துக்களையும், செயற்பாடுகளையும் அது எத்தரப்பிலிருந்து வந்தாலும் அறவழியில் எதிர்ப்பவராகவே சதாவதானி விளங்கினார்.

இவருக்கு முந்தைய அறிஞர்களால் செய்யுள் வடிவில் இயற்றப்பட்ட தமிழ் நூல்களும் புராண இதிகாச நூல்களும் அழிந்து போகாவண்ணம் இலகு நடையில் விளக்க உரை, வசனம் எழுதி பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இவற்றுள் ஏகாதசிப் புராண அரும்பத விளக்கவுரை, பழனித் தலபுராண உரை, நைடதவிருத்தியுரை, கதிர்காமக் கலம்பகம், கந்தபுராண விருத்தியுரை, அதிவீரராம பாண்டியர் இயற்றிய தமிழ்க்கூரம்புராண உரை, பிள்ளையார் புராணம் யாப்பருங்கலம், திருவருணைக்கலம்பகம், பிரபலிங்கலீலை போன்ற நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றுள் நைடதவிருத்தியுரை பல அறிஞர்களால் விதந்து போற்றப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் இயற்றி சைவ உலகுக்கு அளித்த நூல்களாக சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம், சைவபூஷண சந்திரிகை, சிவஷேத்திராலய மகோற்சவ உண்மை விளக்கம், திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் வரலாற்று வசனச்சுருக்கம், கருவூர் மான்மியம், சைவசித்தாந்த சுருக்கம் என்பன அமைகின்றன. இவை மக்கள் படித்து பயன் பெறும் வண்ணம் இலகு வசன நடையில் அமைந்து உள்ளது.

இவர் மரபு வழியில் பிரபந்தங்கள், பதிகங்களை இயற்றி அவற்றினை ஆங்காங்கே தனது நூலில் சேர்த்துள்ளார். இவை செய்யுள் வடிவில் அமைந்துள்ளதுடன்

எதையும் எதிர்கொள்வேன் என்ற மனநிலை மட்டுமே நம்பிக்கையைக் கொடுக்கும்.

பழந்தமிழ் மரபு விதிகளை அனுசரித்து எழுதப்பட்டுள்ளதால் சற்று கடின நடையில் அமைந்துள்ளது. இதன் மூலம் இவர் மரபு வழிக் கவிஞராகவும் அறியப்படுகிறார்.

இவரது பணிகளுள் தலையாய பணிகளாக தமிழ்மொழி அகராதிப்பணியை குறிப்பிட முடியும். தமிழ்ப் பேரகராதியாக 1899ஆம் ஆண்டு வித்தியாரத்னாகர் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட இந்நூல் பழந்தமிழ் இலக்கியச் சொற்களுக்குரிய அகப் பொருள் புறப்பொருள் பாகுபாடுகள் திணைப்பாடுகள், பாலின்ப் பாகுபாடுகள், முப்பொருள் இலக்கணம் மற்றும் இன்னோரன்ன முக்கிய விடயங்களுக்கான விரிவான பொருளை உள்ளடக்கியுள்ளது. சைவம், வைணவம், சைவ சித்தாந்தம் முதலிய தத்துவங்களுக்கான விரிவான பொருளை உள்ளடக்கியுள்ளதுடன் முக்கிய நிகண்டுகளிலுள்ள சொற்களைப் புதுப்பித்தும் பொருள் விரிவை உள்ளடக்கியும் உள்ளதுடன் வீரமாமுனிவரது சதுர அகராதியை விடவும் நிறைந்த பொருட் செறிவை உடையதுமாக உள்ளது. பின்னர் 1901 ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது பதிப்பாகவும் வெளிவந்தது. அவரது சைவத்திருப்பணியின் முக்கிய நிகழ்வுகளில் ஒன்றாக அமைவது சதாவதானம் எனும் நிகழ்வாகும்.

இது அவரது முப்பத்தாறாவது வயதில் 24.02.1907இல் சென்னை இலக்குமி விலாசமண்டபத்தில் ஆயிரக்கணக்கானோர் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. ஒரே சமயத்தில் பல்துறைசார்ந்த புலமைத்துவமிக்க வினாக்களை அறிஞர் குழாம் அவரை நோக்கித் தொடுத்தது. அவை அனைத்திற்கும் அவர் தனது ஞாபகசக்தியாலும், அறிவாற்றலாலும் அவதானித்து தக்கபடி சரியான பதிலை வழங்கினார். இது கூடியிருந்த அறிஞர்களால் வியந்து பாராட்டப்பட்டதுடன்

சதாவதானி எனும் பட்டமும் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டது.

எம்முன் உள்ள பணிகள்

சைவமும் தமிழும் தழைக்கவேன தனது வாழ்நாளில் பெரும் பகுதியை தமிழகத்தில் செலவிட்டு அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றிய இப்பெரியாரது பணிகளும் முயற்சிகளும் தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாது ஈழத்தமிழ் உலகிலும் அதிகம் அறியப்படாதுள்ளது. தமிழ் நாட்டில் இவரது வாழ்க்கை வரலாறு பற்றியோ ஆற்றிய பணிகள் பற்றியோ முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. இலங்கையில் இன்று தமிழர்களாகிய எமது கலாசாரமும் பண்பாடும் மிகப் பெரும் நெருக்கடியை சந்தித்துக்கொண்டிருக்கும் இக்காலகட்டத்தில் தமிழ் உணர்வும், சைவ உணர்வும் சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை சகல மட்டத்தினர் மத்தியிலும் விதைக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு சதாவதானி நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களதும் அவரைப் போன்ற அறிஞர் பெருமக்களதும் சைவத் தமிழ்ப்பணிகள் மிகப் பெரும் பங்கினை வகிக்கும். அவர்கள் சைவத்தமிழ் உலகிற்கு அளித்துச் சென்ற பணியினை மேலும் விரிவுபடுத்தித் தொடர்வதன் மூலம் இதனைச் செய்யமுடியும். அந்தவகையில் மேலைப் புலோலி தம்பசிட்டியில் அமைந்துள்ள சதாவதானி நா. கதிரைவேற்பிள்ளை சனசமூக நிலையம் இப் பெரியாரின் ஓர் குறியீட்டு ஞாபகச் சின்னமாக அமைவதுடன் அவரது நினைவாக பல பணிகளையும் முன் எடுத்துச் செல்லும் நிலையமாகவும் விளங்குகிறது. சிறுவர் பாடசாலைகள், அறநெறிப் பாடசாலைகளை ஸ்தாபித்து சிறார்களுக்கு கல்வி புகட்டுதல், கதிரைவேற்பிள்ளை குருபூசை தினத்தைச் சிறப்பாக நடாத்தி அதனுடன் தொடர்புபட்ட அவதான நிகழ்ச்சியை

துயரங்களை நினைத்து துன்பப்படுவதைவிட, உயரங்களை நினைத்து உத்வேகப்படுத்திக்கொள்.

நடத்துவதுடன் கட்டுரை, சிறுகதை, பேச்சு போட்டிகளை அகில இலங்கை ரீதியாக நடத்தி அதில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு பரிசில்கள் வழங்குதல், சதாவதானி தொடர்பாக ஈழத்தமிழ் அறிஞர்களால் எழுதப்பட்ட மிகச் சிறந்த நூல்களை வெளியிடுதல், வேறு சிறந்த சைவத்தமிழ் நூல்களை பதிப்பித்து வெளியிடுதல், கலைஞர்களை கௌரவித்தல் போன்ற செயற்பாடுகள் இச் சனசமூக நிலையத்தால் மேற்கொள்ளப்படும் மிகச் சிறந்த செயற்பாடுகளாகும்.

மேலும் சதாவதானி பற்றிய வரலாறு அவர் சைவத்தமிழ் உலகுக்கு செய்த பணிகள் ஆரம்பப் பாடசாலைகள், அறநெறிப் பாடசாலைகள் தோறும் பாடத்திட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு போதிக்கப்படல், அவரது வாழ்க்கை வரலாறு நாடக வடிவில் மேடை ஏற்றப்படல் அவர் பற்றிய பல கருத்தரங்கங்கள் பொதுவெளியில் ஏற்பாடு செய்து நடத்துதல் ஆகியவற்றின் மூலம் சதாவதானி பற்றி ஈழத்தமிழ் உலகு அறிந்துகொள்ள வழி ஏற்படும் இதனுடன் ஆலயங்களிலும் மற்றைய எல்லாப் பொது நிகழ்வுகளிலும் திருமுறைகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குதல். ஆலய பிரசங்கங்களில் சதாவதானி பற்றியும் அவரது பணி பற்றியும் பிரசங்கம் செய்தல் மேலும்

சதாவதானி நா. கதிரைவேற்பிள்ளையின் வழியில் தற்போது வாழும் சைவத்தமிழ் அறிஞர்களால் ஆன்மீகம் சார்ந்து, சமயம் சார்ந்து தமிழ்மொழி சார்ந்து எழுதப்பட்ட நூல்களை வெளியிடுதல், எதிர்கால சைவத்தமிழ் வளர்ச்சிக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் தற்போதுள்ள பண்டிதர்கள், புலவர்கள் மூலம் ஆலயம் சார்ந்த பிரபந்தங்கள், பதிகங்கள், இலக்கியங்களை இயற்றுவித்து அதனை நூல்களாகவும் இசைவடிவில் இறுவெட்டுக்களாகவும் வெளியிடுதல் போன்ற செயற்பாடுகள் அவர் விட்டுச் சென்ற பணிகளை மேலும் வளப்படுத்தும்.

அவரது முழுமையான பணிகளை உள்ளடக்கிய வாழ்க்கை வரலாறு தமிழக அறிஞர்களினதும் இலங்கைத்தமிழ் அறிஞர்களினதும் கூட்டுமுயற்சியின் மூலம் ஆய்வு செய்து வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும். அவரது உரை நூல்கள் வசனநடை நூல்கள், அவர் பதிப்பித்த நூல்கள், அவரது சொந்தப் படைப்புக்கள் முழுவதும் சேகரிக்கப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள முக்கிய நூலகங்கள் தோறும் பேணப்படவேண்டும். இவை எம்முன்னுள்ள பணிகள் மட்டுமன்றி எம் எதிர்கால சந்ததியினரின் நலன்கருதிய பணிகளுமாகும்.

பொய் என்று தெரிந்தும் தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளப் பொய்ச் சத்தியம் செய்வனையும், தன் பதவிக்காக தனது தவறுகளை ஏற்க மறுப்பவனையும் எப்போதும் ஒதுக்கியே வையுங்கள். அவன் கள்ளத்தில் பூத்தமலர். கபடத்தில் புழுத்த புழு. வெள்ளத்தில் வந்த குப்பை. வேஷத்தில் வாழும் மனிதன். தோளிலே கைபோட்டு பையிலே என்ன இருக்கிறது என்று தடவும் கொள்ளைக்காரன். இப்படிப்பட்டவனை கிட்டவே வைக்காதீர்கள்! சற்று விலக்கியே வையுங்கள். இவர்களை இறைவனுடைய தர்மச்சக்கரம் நியாயம் கேட்கும் என்பது மட்டும் உறுதி. உத்தமமான பத்தனுக்குக் கூடத்தான் சோதனைகள் வருகின்றனவே என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். ஆனால் அவை காலம் பார்த்து மீள்கின்றன. உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசும் வஞ்சகர்களே. ஆனந்தமாக வாழ்ந்துகொண்டே இருப்பார்கள். அடி விழ ஆரம்பித்தால் யாருமே இருக்கமாட்டார்கள். அவர்களது பிணத்தின் முன்னால்கூட அவர்களைப் பற்றிக் குசுகுசு என்று கேவலமாகப் பேசுவார்களே தவிர யாரும் புகழ்ந்து பேசமாட்டார்கள். தம்மிடமுள்ள சக்தியைத் தவறாகப் பயன்படுத்திப் பொருள் பறிப்போர், நடுநிலை தவறுவோர் பிறருக்கு நஞ்சு கொடுப்போர், பதவியிலிருக்கும்போது மற்றவரை வஞ்சிப்போர் ஆகியோர் இப்பிறவியிலேயே நரக வாழ்க்கையை அனுபவிக்க நேரிடும்.

உன்மீது உனக்கு நம்பிக்கை இல்லைபென்றால் கடவுள் நேரில் வந்தாலும் பயனில்லை.

வழித்துணை

59

- ஆசகவீ செ. சீவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் -

- 01 அர்த்தமற்ற கற்பனைகள் அளவற்ற ஆசைகள்
பிறர்வாழ்வை எண்ணாமல் தான்மட்டும் வாழஎண்ணல்
மற்றவரை மதியாமை மனத்திறந்து பேசாமை
இவையெல்லாம் தனக்கேதான் வெட்டுகின்ற படுகுழியாம்.
- 02 மன்னிக்கும் மனமின்மை மாற்றாரை மதியாமை
தன்குறையை எண்ணாமல் பிறர்குறையைப் பெரிதாக்கல்
அன்புக்குள் அடங்குவதை வம்புக்கு இழுத்திடுதல்
இவையெல்லாம் பின்னோர்நாள் வளர்த்தமார்பில் பாய்ந்திடுமாம்.
- 03 சிறியதோர் பகையைத்தீர்க்கப் பெருவழிகள் பலதும்பேடி
பகையதுவும் பெரிதாய்மாறி சிறுவழியும் தீர்க்கஇன்றி
கரியாக வாழவும் வளமும் போவதிலும் மிக்கநன்று
பெரிதினையும் சிறிதாய்எண்ணிப் புரிந்துணர்ந்து விட்டிடலாம்.
- 04 பள்ளிப் படிப்பிழப்பும் பார்த்ததோர் தொழிலிழப்பும்
வாழ்க்கைத் துணையிழப்பும் வைத்திருந்த பொருளிழப்பும்
இழந்தோற்கு இழப்பென்று தெரியவரும் என்றென்றால்
தட்டுகின்ற படலையேதும் திறந்திடாத வேளையிலாம்.
- 05 தான்கட்டும் வலையினுள்ளே சிலந்தியது சிக்காது
அது தீன்மட்டும் போதுமென்று தினமதிலே இருப்பதனால்
நாம்தீட்டும் திட்டமதில் நாம்சிக்கல் ஏனென்றால்
போதுமென்ற மனமெமக்கு இல்லாமல் இருப்பதனால்.
- 06 நோயிருப்பின் மருந்துண்ணல் நோயதனைக் குணமாக்கும்
நோயின்றேல் மருந்துண்ணல் நோயினையே உருவாக்கும்
தவறுண்டேல் தண்டித்தல் தவறதனைச் சரியாக்கும்
தவறின்றேல் தண்டித்தல் தவறினையே உருவாக்கும்.

நம்பிக்கை கடவுளையும் அசைக்கும். பயம் எதிரியையும் செயற்பட வைக்கும்.

- 07 தன்பெயரின் பொருளுணர்ந்து தானிங்கு நடந்திட்டால்
மானிடம் உயர்வதற்கு வேறெதுவும் தேவையில்லை
பெயர்மட்டும் பொருளோடும் செயல்யாவும் வேறாயும்
இருக்கின்ற வரையிலே மானிடற்கும் உய்வில்லை.
- 08 உப்புக் கடல்தன்னுள் உயிர்வாழும் மீனினத்தில்
உப்பின் தன்மையேதும் ஊறித்தான் இருப்பதில்லை
தப்புக்கள் செய்வோரும் தாம்கூடும் கூட்டத்தால்
தப்புக்கள் செய்கின்றோம் என்றிடுதல் தவறாகும்.
- 09 பட்டஇடம் கொப்பளிக்கும் மாங்காயின் பாலேதான்
தொட்டுநாம் சுவைக்கப்பின் கனிரசமாய் மாறல்போல்
கெட்டபிள்ளை என்றிடாமல் கெட்டோற்கும் அறிவுரைத்தால்
பட்டம் பதவியொடு பாரிலவர் உயர்ந்திடுவர்.
- 10 பூக்களிலே தேனெடுத்தல் போக்கத்த வேலையென்று
பொந்திலே தேனெடுத்துப் பாவத்தைச் சேர்த்தல்போல்
தானுழைத்து உண்பதெல்லாம் தேவையற்ற வேலையென்று
பிறர் உழைப்பைச் சுரண்டி உண்ணல் மாபெரும் பாவமாகும்.

**சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டுவுரும் நித்திய அன்னப்பணிக்கும்
மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்படும் சகல சமுதாயப்
பணிகளுக்கும் உதவிபுரிய விரும்புவோர்
கீழே உள்ள முகவரியுடன்
தொடர்பு கொள்ளவும்.**

காசுக்கட்டளை

செ. மோகனதாஸ்
சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்,
தொண்டைமானாறு.

தொ.இல - 0213219599, 0212263406

காசோலை

செ. மோகனதாஸ்
க.இல - 7342444
இலங்கை வங்கி,
பருத்தித்துறை.

Swift code - BCEYLKLX 028 - 7342444

E.mail : suthanm329@gmail.com

: sannithiyan@hotmail.com

கோபத்தால் பிறருக்கு மட்டுமல்லாமல் நமக்கும் தீமையே உண்டாகிறது.

பண் சுமந்த பாடல்

—திரு முருகவே பரமநாதன் அவர்கள்—

பண் சுமந்த பாட்டினுக்கும்

பாவை தந்த பிட்டினுக்கும்

மண் சுமந்த சோதி மணிமுடியும்

—தமிழ்விடுதலா.

பண்- இசையோடு நெருங்கிய அணுக்கத் தொடர்புடையது. இசைக்கு வசையாதவர்களே இல்லை. பாம்புகூட மகுடியில் மயங்கும். புல்லாங்குழல் இசை கர்ணாமிர்தமானது. தமிழில் இசை விநோதம் நிறைந்தது. வாய்ப்பாட்டுக்கு வாளிதமான மதுரக்குரல் வேண்டும். இசையோடு இசைக்கருவிகள் இணைந்தால் நல்ல கச்சேரி. நாதமே நாதாந்தமே எனப் பாடினர். இசைக்கும், செவிக்கும் தொடர்புண்டு. செவி அனுபவித்து மனதுக்கு வழங்கும். இசைத் தமிழில் விந்நியாசம் செய்து இறைவனை நாதோபாசனையால் கலந்தோர் பலர். இசைஞானிகள் இராகாலாபனை செய்வர். இராக தாளம் முக்கியமானவை. பல் பாடகர்கள் இராகமாலிகையாகப் பாட்டிசைப்பர். இப்படி நேர்த்தியான இசையை அனுபவிப்போர் தம்மை மறந்திருப்பர். இழுக்குடைய பாட்டிற்கு இசை நன்று. தமிழிசையின் தரத்தை வள்ளுவனார் இப்படிக் குறளிலே வடித்துள்ளார்.

பண்ணென்னாம் பாடற் கிசையின்றேற் கண் என்னாம்

கண்ணோட்டம் இல்லாதகண்.

—குறட்பா 573.

நம்மானிட யாக்கையின் ஒவ்வொரு அங்கங்களும் இறைவழிபாட்டிற்கு இன்றியமையாதன. அதைப் பட்டினத்தடிகள் எடுத்துப் பேசுகின்றார்.

கண்ணுண்டு காணக் கருத்துண்டு நோக்கக் கசிந்துருகிப்

பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டு கேட்கப் பல் பச்சிலையால்

எண்ணுண்டு சாத்த எதிர்நிற்க ஈசனிருக்கையிலே

மண்ணுண்டு போகுதையோ கெடுவீரிந்த மானுடமே.

—பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பாடல் 5.

எண்- மந்திரம். இறைவன் புகழ்பாடப் பண் பயன்படும். பண்படுத்தப்பட்ட ஒழுங்கான ஓசை. தேவாரத்துக்கு இருபத்துமூன்று பண் இருப்பதாகச் சொல்லப்படும். ஆலயங்களிலே பண்ணோடு பாடுபவர்கள் ஒதுவா மூர்த்திகள் யாழிலே பண்ணமைத்து வாசித்தவர் நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர். யாழ்முரிப்பண்ணென்று பாடியவர் சம்பந்தர். நீலகண்டர் அதை வாசிக்க முயன்றார். சங்ககால இலக்கியங்களிலே நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பண்பற்றி விபரிக்கப்படும். முல்லைநிலம் தவிர்ந்த நான்கு நிலங்கட்கும் பெரும் பண் உண்டு. அவையாவன பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் (செல்வழிப்பண்) என்பன. இறைவனைப் பண்ணின் இசையாய் நின்றாய் போற்றி என அப்பர் போற்றித் திருத்தாண்டகம் பாடி வைத்தார். சுந்தரர் ஏழிசையாய், இசைப்பயனாய் என்னுடைய தோழனுமாய் எனப் பாடினார். இறைவனே இவரது பாட்டுக்குக் குழைந்து தூது போனார் என்பதைத் தாயுமானவர், அருணகிரியார் குறிப்பிட்டுள்ளனர். பண்ணிடைத் தமிழொப்பாய்

அவசரமாகத் தவறு செய்வதைவிட தாமதமாக சரிவரச் செய்வது மேல்.

படித்தனில் சுவையொப்பாய், பண்ணின் தமிழ் இசை பாடலின் பழமெய் முழவு அதிர என ஆலால சுந்தரர் பாடியுள்ளார். நாளும் இன்னிசையாற் தமிழ் பரப்பியவர் ஞானசம்பந்தர். அப்பரோ தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன் என அடித்துப் பேசுகின்றார். இந்த இசை வெள்ளத்தை அனுபவிக்க முடியாமல் வரண்டு போனோம். இந்த மரபை அடியொற்றி மாணிக்கவாசகர் ஒரு யுத்தியாக அம்மானைப் பாடும்போது (பாரதி பாட்டுத் திறத்தாலே இவ்வையத்தைப் பாலித்திட வேண்டுமெனப் பாடியதுபோல) பண் சுமந்த பாடலின் உசத்தியை ஒரு திருவாசகத்திலே எடுத்து ஆளுகிறார்.

பண் சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண் சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண் சுமந்த கீர்த்தி வியன் மண்டலத் தீசன்
கண் சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண் சுமந்து கூலிகொண்டு அக்கோவால் மொத்துண்டு
புண் சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

-திருஅம்மானை 5.

இஃது ஒரு நாட்டார் வழத்தியற் பாடல் திரு அண்ணாமலையிற் பதிவானது ஆழ்வார்களும் மூவர் தமிழும் பாட்டின் சுவையைத் தமிழாகவே பொழிந்துள்ளனர். இத்தனைக்கும் மாணிக்கனார் அம்மானையில் (10) தண்ணார் தமிழளிக்கும் தண்பாண்டி நாட்டானை என்ற பிரயோகத்தை ஓடவிட்டுள்ளார். தமிழே ஊடகமாக எழுந்தது திருவாசகம். இதிலே குழைந்த வர்கள் பலர். அவர்களிலே இருவர் சிவப்பிரகாசரும், வள்ளலாரும். திருவாசகத்தோடு ஒன்றுபட்டு நெஞ்சருகிப் போற்றியுள்ளனர்.

பண் சுமந்த பாடல்தான் மனிதத்தையே குழையப்பண்ணி அதியுயர்ந்த ஆத்மீகத்துக்கு உய்க்கும். இப்படிப் பார்க்கையிற் திருவாசகம் தனித்துவம் பெறக் காணலாம். சுவாமிகளின் உருக்கமும் அனுபவமும் பாட்டுத்திறமும் படிப்பவரைத் தன்பால் ஈர்த்து சிவமயமாக்கும். இஃது கைகண்ட அனுபவம். பண்ணோடு பாடி நெக்குருகும் மெய்யன்பர் திருவாசக வாழ்வையே மேற்கொண்டு உய்தி பெறுவர்.

உரை:

பண் சுமந்த பாடல்- பண்களைக் கொண்ட பாடலுக்கு, பரிசு படைத்தருளும்- தக்க பரிசினை வழங்குகின்ற, பெண் சுமந்த பாகத்தன்- பெண் தங்கிய பாகத்தை உடையானும், பெம்மான்- பெருமானும், பெருந்துறையான்- திருப்பெருந்துறையில் இருப்பவனும், விண் சுமந்த கீர்த்தி- தேவலோகத்தவரும் புகழும்படியான கீர்த்தி உடையவனும், வியன்- பெருமை வாய்ந்த, மண்டலத்து ஈசன்- மண்ணுலகத்துக்கு இறைவனும், கண் சுமந்த நெற்றிக்கடவுள் கண்ணைக் கொண்ட நெற்றியை உடையவனும் ஆகிய பெருமான், கலிமதுரை- ஆரவாரத்தையுடைய மதுரையில், மண் சுமந்து- பிட்டுவாணிவிச்சிக்காக மண்ணைச் சுமந்து, கூலிகொண்டு- பிட்டைக் கூலியாகப் பெற்று, அக்கோவால்- பாண்டிய மன்னனால், மொத்துண்டு, அடியுண்டு, பண்சுமந்த- புண்பட்ட பொன்மேனி- பொன்போலும் திருமேனியானது புகழை, அம்மானாய் அம்மானைப் பாட்டாகப் பாடுவோமாக.

உரை: ஜி. வரதராஜன்.

ஒரு காரியம் நிறைவேறும்வரை அறிவாளி அவற்றை வெளியில் சொல்லமாட்டான்.

பண் இசைவகை, எம்பெருமான் இசைத் தமிழாற் பாடுபவர்களுக்கு மிகுந்த திருவருளை அள்ளிக்கொடுக்கிறான் என்பதை, “பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும் பெண் சுமந்த பாகத்தன்” எனப் பாடியுள்ளார். இறைவனின் பெரும் புகழைப் பாடிப் பரவசமடையும் பக்தர் வரிசையில் மணிமொழியார் உயர்ந்து நிற்கிறார். பாடுந் தொழிலே தொழிலாகக் கொண்ட தொழும்பர் அவர். அவரின் சொந்த அனுபவங்களே அவரைப் பாட வைத்ததுமட்டுமன்றி இறைவனால் எழுதப்பட்டதும் கூட. மனிசரைப் பாடவில்லை, மகத்தாகத் தன்னையாட்கொண்ட சிவபெருமானையே பாடினார். இந்த இறைவன் பாணபத்திரனுக்காகவும், தருமிக்காகவும் பாட்டெழுதிக் கொடுத்துப் பரிசுபெறச் செய்த பெருங்கவிஞர். காற்றிலே பண் மிதந்து பிறரையடைகிறது. இப்பதிகங்கள் வெறும் பாடல்கள் அல்ல. பண்ணையே தாவிச்சென்று பாடற் பெருமையை உலகறிய வைத்த பாரமான பாடல்கள் எனலாம். இப்படிப் பாடிய பலருக்குப் பரிசில்கள் கிடைத்தன. அதுவே முத்திப்பரிசு. மூலபண்டாரமுமாம். குன்றக்குடியடிகளாரின் கருத்தையும் இங்கே நேயர்கட்கு முன்வைப்பதும் சாலப்பொருத்தமே.

“தேவாரத் திருமுறைகளில் இருபத்துமூன்று பண்கள் மட்டுமே அமைந்துள்ளன. திருவாசகம் இயற்றமிழப்போல யாப்பமைவில் தோன்றினாலும், திருவாசகத் திருவம்மானையை “சீகாமரத்தில்” பாடலாம். சீகாமரப் பண் காலைப் பொழுதில் பாடவேண்டிய பண். அதனாலேயே மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகப் பாடல்கள் பண் சுமந்த பாடல்கள் மாணிக்கவாசகரை இழந்து விட்டால் பண் சுமந்த பாடற் பரிசு கிடைக்காது. -திருவாசகத் தேன் 112-113.

புராதனம் எங்கே! தெய்வம் தெய்விகம் அங்கே!

வரலாற்று சிறப்புமிக்க பொலிகண்டி சல்லியம்பதி விநாயகரின் கருவறையும் புராதனமாம் அன்று வெள்ளைப் பொழிகல்லாம் “வைரக்கல்” கொண்டு கட்டப்பட்டதாம் அங்கு வீரகத்தி விநாயகராக அருள்பாலிக்கிறார் என்றும் அர்ச்சகர்களாக சுப்பிரமணியரும், கனகசபை, நடராசர் பரம்பரையினர் அங்கே அன்று சுப்பிரமணியராம் கந்தவனத்தாரின் “பிரபஞ்சதேரினை” நகராது தடுத்தாராம் சல்லியம்பதி விநாயகரும் வடக்கு - தெற்கு வீதியில் அன்று இதை உணர்ந்த தம்பி சுப்பிரமணியர் வணங்கினாராம் அண்ணன் விநாயகரை அன்று “பிரபஞ்சக் கட்டுத்தேரும்” நகர்ந்ததாம் உடனே தேர் உற்சவத்தன்று சல்லியம்பதியாரை வழிபடுவதை வரமாக்கிக் கொண்டாராம் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க வடமராட்சியின் முதல் தேர் உரிமையாளரான தம்பி கந்தவனத்தார் அன்று (1764) இக்கட்டுத்தேரினை உபயமளித்த நாகர் - தம்பர் பெருமைக்குரியவரே என்றும்,

பொலிகண்டி மருதாம்புலத்தாளாம் பத்திரகாளியும் புராதனமாம் என்றும் அவளின் அருளாட்சி வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பொலிகண்டியினிலே அங்குள்ள அவளின் “ஐம்பொன்முகம்” பழமையும் புராதனமாம் அன்று அவளை அர்ச்சித்த “சோமசுந்தர்” ஐயாவும் மதிப்பிற்குரி பெருமைக்குரியவராம் வைகாசிப் பொங்கலும் - மடையும் பழமையும் பெருமையுமாம் அன்றும் இன்றும் ஆழ் திருமஞ்சனக்கிணறு பழமையினதாம் பாதுகாப்புமாம் அங்கு இடம்பெற்ற தீமிதிப்பு - தீக்குளிப்பு அற்புதமாம் அவளின் இறைசக்திக்கு தீமிதித்து - தீக்குளித்து பக்தர்கள் பிணிதீர்த்த ஆசான் “சிவசாமி”யின் தலைமுடி உருகாததும் எரியாததும் “இறைசக்திக்கு” என்றும் அற்புதம் அற்புதமே. அவள் இன்று அருளாட்சி செய்கிறாள் புகுப்பொலிவுடன் அங்கே.

-த. செல்வசோதி-

தூய்மையே எல்லா நல்லெண்ணங்களுக்கும் அடிப்படை.

பகவத்கீதையின் தத்துவம்

அத்தியாயம் - 09

(தொடர்ச்சி...)

தெய்வீக அவதாரமும் தெய்வச் செயலும்

- ஆங்கிலமூலம்: சுவாமி கிருஸ்ணானந்தா -

- தமிழில்: திரு பூ. சோதிநாதன் அவர்கள் -

01. மனிதரின் பலவீனங்கள்

ஆசையே இடையூறு என்று பலரும் எமக்குச் சொல்லி வைத்துள்ளனர். அத்துடன் ஆசைகள் மிகவும் சக்திவாய்ந்தவை என்றும் அவர்கள் எமக்குச் சொல்லி வைத்துள்ளனர். இதனால் பேருண்மையான ஆத்மாவில் சரண் அடையாதுவிட்டால் அந்த ஆசைகளை இலகுவாக அடக்கமுடியாது. எனவே அப்பேருண்மையான ஆத்மாவில் அடைக்கலம் புகுவது ஓர் இலகுவான வழியா? அதனைப் பயிற்சி செய்து ஒருவர் வெற்றி அடைய முடியுமா? நாம் எமது விளங்கிக்கொள்ளும் தன்மையிலும், சங்கற்பம் செய்யும் ஆற்றலிலும் பலவீனர்களாகவே இருக்கின்றோம். அதேவேளை எமது ஆசைகளோ பலம் வாய்ந்தவையாக இருக்கின்றன. எனவே இச்சூழ்நிலைகள் எல்லோருக்கும் வெளிப்படையாகவே இருக்கின்றன. இச்சூழ்நிலைகளின் கீழ் ஆன்மிக ரீதியாகச் சாதிப்பதற்கு ஏதாவது நம்பிக்கை இருக்கின்றதா? அல்லது நாம் இருட்டில் தத்தளித்துக்கொண்டு மட்டும் இருக்கின்றோமா? எமது விளங்கிக்கொள்ளும் தன்மை நிறைவில்லாததாகவும், உலகின் சக்திகள் எமது அறிவுக்கும் ஆற்றல்களுக்கும் எட்டாதனவாகவும் இருக்குமிடத்து எமது முயற்சி இறுதியில் நம்பிக்கை இல்லாதது ஆகிவிடுமா?

02. ஆச்சரியம்

கீதையின் நான்காவது அத்தியாயத்தில் எமக்கு மிகவும் ஆறுதல் அளிக்கக்கூடிய செய்தி ஒன்று கிடைத்திருக்கின்றது. அந்த அத்தியாயத்தில் எமக்குத் தந்தையின் அறிவுறுத்தல் என்ற வடிவிலும், உலக நிலைமைகள் வெளியே தோன்றுவதுபோல் அவ்வளவு மோசமில்லை என்ற இரகசியத்தின் வடிவிலும் அந்த ஆறுதல் கிடைக்கின்றது. கீதையின் இரண்டாம் மூன்றாம் அத்தியாயங்களில் விபரமாகக் கூறப்பெற்றுள்ள யோகப் பயிற்சியின் பாரிய நுண்முறை எமக்கு மிகவும் கடினமாக இருக்கலாம். ஆனால் நாம் எமது மனநிலை மாறுபாடுகளின் காரணமாக ஏமாறவோ தளரவோ கூடாது. கடவுள் இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் அதிஉயர் நோக்குனர் ஆவார். கடவுள் இந்த உலகில் தனது அவதாரங்கள், மற்றவர்கள் மூலமும் மற்றவற்றின் மூலமும் தனது தோன்றும் சம்பவங்கள், ஒருவரிடம் தனது வெளிப்பாடுகள், தனது தொழிற்பாடுகள், தனது செயல்கள் என்ற வடிவங்களில் இயங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றார். கடவுள் எல்லாம் அறிபவராகவும், எங்கும் உள்ளவராகவும் இருக்கின்றார். அவ்வாறான தன்மையினால் கடவுளின் இருப்பில் நாம் ஒவ்வொருவரும் புலப்பட முடியாதவாறு இணைந்து இருக்கின்றோம். அதனால் அவரது அருளைப் பெறக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் எமக்கு உண்டு.

நற்செயலில் ஈடுபடுபவர்களை கடவுள் ஒருபோதும் கைவிடமாட்டார்.

எல்லாம் செயற்பட்டுக்கொண்டு இருப்பதற்குப் பின்னால் ஒரு பேருண்மை இருக்கின்றது. எமது விளங்கிக்கொள்ளும் ஆற்றலுக்கு எவ்வளவு சக்தி உண்டோ அதற்கும் கூடிய அளவு அப்பேருண்மை விளங்க முடியாததாக இருக்கின்றது. சேக்ஸ்பியரின் ஹம்லெட் என்ற நாடகத்தில் இளவரசன் ஹம்லெட் என்ற பாத்திரத்தினது சுவாரசியமான ஆச்சரியம் ஒன்றை இங்கு ஞாபகத்துக்குக் கொண்டு வருதல் மிகவும் நல்லது. நாம் எமது தத்துவத்தைக்கொண்டு கற்பனை செய்துகொள்ளக்கூடியவற்றைக் காட்டிலும் அநேக விடயங்கள் இப்புவலகிலும், விண்ணுலகிலும் உண்டு என்பதே அந்த ஆச்சரியமாகும்.

03. பூரணத்துவத்தின் விதி

எல்லாவற்றினதும் புதிர்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு நாம் எமது தலையை உடைத்து முயற்சி செய்யலாம். ஆனால் அவை நம்பிக்கை தரக்கூடிய முயற்சிகள் என்றே நாம் கண்டுகொள்வோம். எனினும் இறுதியில் எம்மால் எதனையும் விளங்கமுடியாது. குறித்த ஒரு நோக்கில் இருந்து மட்டுமே நிகழ்வுகளை அவதானிக்கும்போது அது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் அதற்கு ஈடான வேறொரு நோக்கில் அது உண்மையாக இருக்காது. அதற்குக் காரணம் கடவுளின் ஆற்றல் இந்த உலகில் மற்ற எல்லா ஆற்றல்களையும்விட மேலானதாகும். தற்போதுள்ள எமது சிந்தனையில் தோன்றுவதுபோல கடவுளின் இருப்பு மிகத் தூரத்தே உள்ள ஒரு சாத்தியக்கூறு அல்ல. அது இங்கு இப்பொழுதே உள்ளது. கடவுள் எல்லாவற்றையும் கடந்த ஒரு படைப்பாளியோ, அடையமுடியாதவரோ, மனதால் சிந்திக்கமுடியாதவரோ, விளங்கிக்கொள்ள முடியாதவரோ அல்லர். அவர் எமது முக்கியமான சாராம்சத்தில் இருந்து பிரிக்கமுடியாதவராக உள்ளார். அவரை எமது ஆன்மாவில் இருந்தும், எம்மிடமிருந்தும் வேறானவராகப் பிரிக்கமுடியாது. எமது ஆன்மா அடிப்படையில் அம்மேலான பூரணத்துவத்தோடு தொடர்புடையதாகும். எனவே அப்பூரணத்துவத்தினது விதி எம்மிடத்திலும், எங்கும் உள்ள எல்லாவற்றிலும் இயங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றது. இவ்வுலகில் கடவுள் வேலை செய்யும் முறை அவதாரத்தின் தெய்வீகத் தொழிற்பாடு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. பிரபஞ்சத்தின் வெவ்வேறு அளவுகளின் மட்டங்களுக்கு கடவுள் இறங்கிவரும் வழி அவரது அவதாரம் ஆகும். அந்த அவதாரத்தினது வேலை தனித்தனியான எல்லாவற்றுக்கும் மீண்டும் பூரணத்துவத்தைத் தேடிச்செல்வதற்கு வழியாக அமையும்.

04. அவதாரம்

அவதாரம் பிரபஞ்ச ஒன்றிணைப்பின் ஒரு குறியீடு ஆகும். தெய்வீக அவதாரம் பிரபஞ்சக் குறிக்கோளின் ஒரு தனிப்பட்ட குறியீடாகும். தெய்வீக அவதாரங்கள் மேலெழுந்த வாரியாகத் தனிப்பட்டவர்களாகவே கருதப்படுகிறது. ஆனால் உண்மையில் தெய்வீக அவதாரங்கள் சர்வவியாபகமானவை ஆகும். அந்த அவதாரங்கள் பூமியில் கால்பதித்து நடப்பனவாயே சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவர்கள் பூமியில் கால்பதித்தாலும் அவற்றின் தலைகள் விண்ணகத்திலேயே இயங்குகின்றன. அவதாரங்களின் அறிவு மனித அறிவைவிட மேலானது. அவர்களது ஆற்றலும் மனித ஆற்றலைவிட அதிகமானது. சாதாரண மனிதனுக்கும் தெய்வீக அவதாரத்துக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசம் இதுதான். சாதாரண மனிதனுடைய

பிரார்த்தனைகளையிடவும் மிகவும் உயர்ந்தது பொறுமைதான்.

பிரக்ஞை அவனது புலன்கள், மனம், புத்தி என்பவற்றின் செயற்பாட்டினது அளவுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பெற்றது. குறித்த தனிமனிதர்களின் மட்டத்துக்கு அவதாரம் இறங்கி வந்துள்ளதுபோலத் தோன்றினாலும் அந்த அவதார புருஷர் ஒன்றோடொன்று தொடர்புள்ள எல்லாவற்றினையும் உணரும் சக்தி உள்ளவராயும், தனது கண்களின் முன் பூரணமான நிரந்தரக் காட்சி உள்ளவராயும் இருப்பார். எனவே ஓர் அவதாரத்தின் அர்த்தத்தைப் பூரணமாகப் புரிந்துகொள்வது கடினமாகும். அவதாரம் எப்படி நிகழ்கிறதென்பதை நாம் அறிவோம். இன்றும் கூட அவதாரம் என்ன என்று எம்மால் இலகுவில் கூறமுடியாது. அது ஓர் அதிசயம். எல்லாம் ஒரு மாபெரும் மர்மம் என்பதை ஒருவர் இறுதியில் உணரவேண்டும்.

05. கடவுளின் செயல்

மிகவும் பலவினமான எமது தருக்கமுறை இறுதியில் தோல்வி அடைகிறது. அத்தருக்க முறை ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லை வரைக்குமே எம்மை வழிநடத்தக்கூடியதாகத் தோன்றுகிறது. அத்தருக்கமுறை இறுதியில் ஒரு நம்பமுடியாத ஆதரவாக இருந்துவிட்டு எம்மை விட்டு அகன்று விடுகிறது. கடவுளுக்கான எமது தேடல் எம்முள்ளே உள்ள எமது ஆன்மாவின் தொழிற்பாடாக இருக்கவேண்டும். அத் தேடல் புத்தியின் செயலாகவோ, மனதால் புரிந்துகொள்வதாகவோ இருக்கக்கூடாது. சமயம் என்பது ஆன்மாவின் ஒரு செயலே அன்றித் தத்துவ விசாரமோ அறிவோ அன்று. மிகச் சிறியளவிலேனும் நாம் கடவுளின் பிரசன்னத்தை உணரும்போது நாம் சமயிகள் ஆகின்றோம். அத்துடன் புத்தி முடிவடையும் இடத்தில் சமயம் ஆரம்பிக்கின்றது எனப் பெரியவர்கள் கூறுவதை நாம் கேட்டுக்கொண்டு வருகின்றோம். இந்தக் கருத்தில் சமயம் என்பது உணர்முடியாது இருந்தாலும் எமது உணர்வுக்குள் கடவுளின் செயலை உணர்வதாகவே அமையும்.

06. கடவுளின் பிரசன்னம்

இன்றும் கூடக் கடவுள் எல்லாவற்றிலும் தொழிலாற்றி வருகின்றார். எம்மிடத்திலே கடவுள் செயலாற்றுவதை உணராது நாம் துயில்கின்றோம். எம்மிடத்தில் கடவுள் செயலாற்றுவதை உணர வரும்போது நாம் சமயிகள் ஆகின்றோம். எமது உணர்வில் இல்லாத ஒரு கணத்தையேனும் சமயச் செயலாகக் கருதமுடியாது. அக்கணம் கடவுளை நோக்கிய ஆன்மாவின் உணர்வுபூர்வமான குறிக்கோளோடு கூடிய இயக்கமாக இருக்கவேண்டும். எல்லாவற்றிலும் கடவுளினது பிரசன்னத்தை அவரது அவதாரமாகக் கருதல் வேண்டும்.

07. கடவுளைக் காணலாம்

உலகில் எப்போதெல்லாம் நெருக்கடி இருக்கின்றதோ அப்போதப்போதெல்லாம் கடவுள் தன்னைத்தானே அவதாரம் எடுத்துக்கொள்வதாகக் கருதப்பெறுகிறது. இக்கருத்தே பகவத்கீதையின் நான்காவது அத்தியாயத்தில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் செய்தி ஆகும். ஆன்மிக ஆர்வலர்களாலும், மத அநுட்டானம் செய்வோராலும் அடிக்கடி எடுத்தாளப்படுகின்ற இச்சலோகங்கள் கீதையின் நான்காவது அத்தியாயத்திலேயே உள்ளன. நாம் எதனைப் பொறுத்தும் நாம் கொண்டிருக்கின்ற எமது பொறுப்பைக் காட்டிலும் இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப்

நம்முடன் வாழ்வோரைப் புரிந்துகொள்வதற்கு நம்மை முதலில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

பொறுத்தவரை இறைவனின் பொறுப்புப் பல்லாயிரம் மடங்கு அதிகமாகும். தன்னுள்ளேயே இப்பிரபஞ்சத்தை மீட்டுப்பதற்காக அவர் எப்பொழுதும் செயலாற்றியவண்ணமே இருக்கின்றார். நாம் செய்யவேண்டியது என்னவெனில் கடவுளின் பிரசன்னத்தை மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டு எமது இருப்பில் அவரைத் தேட அவரிடமே விண்ணப்பிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் நாம் அவரைக் காணலாம். (தொடரும்...

அருள் மழை பொழிவாய்!

எல்லா வளங்களுமே நிறைந்த நாட்டில்,
என்றும் இல்லாதவாறு மக்கள் கூட்டம்
பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளும்,
பரிதாப நிலைகளினைப் பாராய் முருகா!
தொல்லைகளின் மத்தியிலே தினம் வாடுகின்றார்!
தொழில் முயற்சிகள் இன்றி வாழுகின்றார்!
வல்லவனே! செல்வச் சந்திதில் உறையும்
வடிவேலனே வந்து குறை தரும் ஐயா!
எந்நாளும் பொருட்கள் விலைகளில் ஏற்றம்!
எல்லோர்க்குமே இதனால் பெரும் ஏக்கம்!
வந்து உதவி புரிவதற்கோ யாரும் இல்லை!
வறுமையிலே வாடுகின்றார்! இதனால் தொல்லை!
இந்த நிலைமை இங்கு மாறிடாதோ?
இருள் சூழும் வாழ்வில் ஒளி பிறந்திடாதோ?
கந்தா! நீயும் வந்து குறை தீர்த்திடயோ?
கருணை முகம் காட்டி எம்மைக் காத்திடயோ?
எண்ணெய், எரிவாயு, மா, சீனி..... இங்கு
எல்லாப் பொருட்களுக்கும் தட்டுப்பாடு!
உண்பதற்கு வேண்டிய பண்டங்களுக்கும் ஏனோ
உண்மையிலே பெரும் கட்டுப்பாடு!
கண் கலங்கக், கால்கடுக்க பொருட்களுக்காய், நிரைகளிலே
காத்திருக்கும் நிலைமையே தொடருது ஐயா!
வண்ண மயில் ஏறிவந்தே குமரா! எம்மை
வாட்டுகின்ற கொடுமைகளைத் தீர்ப்பாய் ஐயா!
தொற்றுக் கிருமிகளால் பட்ட துன்பங்கள்
தொடர்கின்ற வேளையிலும் அத்தியாவசியப் பொருட்கள்
பற்றா நிலையினிலே பரிதவிக்கின்றார்! மக்கள்!
பட்டிசிச்சாவு வருமோ? என்று அஞ்சுகின்றார்கள்!
அற்புதனே! வந்துன் அடியவர்களைக் காப்பாய்!
அஞ்சேல்! என அபயம் தந்தே மகிழ்விப்பாய்! நின்
பொற்பதமே தஞ்சம் என வருவோர்கட்குப்,
புண்ணியனே அருள்மழையைப் பொழிந்தே நிற்பாய்!
-கி. குலசேகரன்-

செயல் புரியாத மனிதனுக்கு தெய்வம் ஒருபோதும் உதவி செய்யாது.

பொய் சொல்லுதல் நியாயமாகுமா?

— திரு சி. நற்குணலிங்கம் அவர்கள் —

பொய் என்பதை ஒருவர் தமது வார்த்தைகள் அல்லது செயல்களால் நம்மை ஏமாற்றுவது என்று பொருள் கொள்ளலாம். பொய் போலியானது, உண்மை இல்லாதது, அருவருப்பானது, கொடுஞ்சொல். பொறுப்பற்ற அல்லது தீங்கிழைக்கும் நடத்தை. சத்தியத்திலிருந்து விலகும் செயல். ஒருவரை ஏமாற்றப் பயன்படுத்தும் தந்திரம். வஞ்சக அல்லது பாசாங்குத்தனம். வாய்மொழியை தவறாக சித்தரித்தல். பொய் என்ற சொல் பொதுவாக எதிர்மறையான அர்த்தத்தைக் கொண்டுள்ளது. எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் பொய்களைப் பயன்படுத்துவது விரும்பத்தகாதது. பொய் யானது மனித காரணத்தை ஏற்படுத்தும் ஒரு நோய். தற்போது பொய் சொல்வது என்பது வாழ்க்கையில் இன்றியமையாதது என்ற அளவிற்குப் போய்விட்டது. பொய் சொல்வது தவறில்லை என்றும், இதற்கு சூழ்நிலைக்கு ஏற்ற பண்பாடு என்று வேறு சொல்கிறார்கள்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் குழந்தைகள் முதல் பெரியோர்கள் வரை அனைவரும் ஏதோ ஒரு சூழ்நிலையில் பொய் கூறுகிறார்கள். கள்ளமில்லாக் குழந்தைகள்கூட பொய் சொல்கிறது. பெற்றோர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் மீதான பயத்தால் குழந்தைகள் பொய் கூறுகிறது. அதைத் திருத்த பொய் சொன்னால் ஏற்படும் விளைவுகளைக் குழந்தைகளுக்கு எடுத்துக் கூறுங்கள். கண்டித்து தண்டனை கொடுக்காதீர்கள். அவர்கள் செய்த தவறை திருத்திக்கொள்ள வாய்ப்பளியுங்கள். பொதுவாக பொய் சொல்ல பல காரணங்கள்; தவறை மறைக்க, பயத்திலிருந்து விடுபட, தமக்கு சாதகமான முடிவை எட்ட, சங்கட

மான உண்மையை மறைக்க, மற்றவரை ஏமாற்ற, எதிர்பார்ப்புக்களை பூர்த்தி செய்ய தவறும் பட்சத்தில், வார்த்தை மோதல்களை, வாய்ச் சண்டைகளை தவிர்க்க, உண்மையைச் சொல்லி தேவையில்லாத மன உளைச்சல்களை, வெறுப்பு உணர்ச்சிகளை கொண்டு வராமல் இருக்க, கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற, தாங்கள் சொல்வது பொய் என்கூடத் தெரியாமல் பொய் கூறுவது.

நூறு வீதம் உண்மை பேசினால் நல்லதைவிட கெட்டதுதான் அதிகம் நடக்கும் என்பது சமூகக் கருத்தாடல்களின்போது நிறையப் பேரின் இதயத்தில் ஏற்படுகிறது. நீ சொல்வது பொய்தான் என்று எனக்குத் தெரியும் ஆனால் நீ அதைச் சொல்வதால் அந்தப் பொய்யும் உண்மையாகி மிக அழகாகிறது. உண்மைக்கு உறவுகள் இல்லை. ஆனால் பொய்களுக்கு உறவுகள் அதிகம் என்று கூறுவோரும் உள்ளனர். சமூகமாக வாழும் மனிதர்களைப் பொறுத்தவரை பொய் சொல்வதென்பது அல்லது குறைந்தபட்சம் கெடுதல் செய்யாத பொய்கள் சொல்வது நம் அனைவரையும் ஒன்றாகப் பிணைத்திருப்பதற்கான உறுதியான சமூகப்பசை போன்றதாக உள்ளது எனவும் சிலர் கருதுகின்றனர்.

மொத்த மக்கள் தொகையில் மூன்றில் ஒருவர் தினமும் பொய் சொல்கிறார்கள் என்று உளவிவலாளர் ரிச்சர்ட் வைஸ்மேன் கூறுகிறார். “பொய் சொல்வதில் நாம் வல்லவர்கள். பொய்யைக் கண்டுபிடிப்பதில் மிக மோசமானவர்கள்” என்று மேலும் கூறுகிறார் நாம் கண்ணால் பார்ப்பவற்றைக் கொண்டு மதிப்பிடுவதால்தான் பொய் சொல்வதை

கீழ்ப்படிதலை அறிபவனே கட்டளை இடுவதை அறிவான்.

நம்மால் சரியாகக் கண்டறிய முடியவில்லை. பொய்யர்களை ஒரு கேள்வி கேட்டால்; பதில் சொல்ல நீண்ட நேரம் எடுத்துக்கொள்வர். பொய்களிலிருந்து தம்மை உணர்ச்சிபூர்வமாக அன்னியப்படுத்திக்கொள்ள முயற்சிப்பர். நான், எனது என்பது போன்ற வார்த்தைகளைப் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தமாட்டார்கள். பொய் சொல்பவர்கள் ஆபத்தானவர்கள். பொய் மனித இனத்தால் மிகமிக சாதாரணமாகச் செய்யப்படும் தீமையாகும்.

பொய் சொல்லி வாழ்ந்தவனுமில்லை, மெய் சொல்லிக் கெட்டவனுமில்லை. பொய் சொல்வதும் ஒரு கலைதான். ஒருத்தன் பொய் சொல்கிறான் என்று தெரிந்த பின்னும் அவனிடம் ஏன் பொய் சொன்னாய் என்று கேட்பது முட்டாள்தனம். ஏனெனில் அவன் அதற்கும் பொய்தான் சொல்வான். ஒரு பொய்யை மறைக்க ஒன்பது பொய்யாவது சொல்வார்கள். பொய் பாவத்தின் வழிகாட்டி. இந்த உலகத்துக்கு ஒரு பொய் முகம் போடுவதாக நினைத்துக்கொண்டு உனக்கே ஒரு பொய் முகம்போட்டு உன்னை இழந்துவிடாதே. பொய் பேசி பொய்யுடன் வாழ்வதற்கு மெய் பேசி மெய்யுடன் தனிமையில் வாழ்வது சிறந்தது. வெளிப்படுத்தப்படாத சில உண்மைகளை வாழ வைக்கிறது பல பொய்களே. நான் நம்பிய ஓர் உறவு பொய் என்று ஆன பின் காணும் உறவெல்லாம் பொய்யாகவே கண்களுக்குத் தெரிகிறது. எல்லோரும் அழகாக நடிக்கிறார்கள். நமக்குத்தான் தெரிவதில்லை, வேஷம் கலையும்வரை நடந்தது அனைத்தும் பொய் நாடகமென்று.

கெட்ட உள் நோக்கத்தோடு கூறப்படும் ஒரு உண்மை ஆயிரம் பொய்களைவிட மோசமானது. பொய்யான அன்பு பொழுது போக்கான பேச்சு தேவைப்படும்போது இங்கே பலரது வாழ்க்கையில் இதுதான் தேடல்.

உண்மையான அன்புக்கும், பொய்யான அன்புக்கும் ஒரு சின்ன வித்தியாசம் உண்மையான அன்பு நம்மிடம் பேச நேரத்தை உருவாக்கும். பொய்யான அன்பு நம்மிடம் பேசாமலிருக்க காரணத்தை உருவாக்கும். பொய்யான உறவுகளுக்குமுன் புன்னகையும் ஒரு பொய்தான். உண்மையான உறவுகளுக்கு முன் கோபங்கூட புன்னகைதான் அத்தனை அன்பும் பொய்தானென்று தெரியவரும்போது அத்தனை நாள் பழக்கமும் அரை நொடியில் அர்த்தமற்றுப் போகிறது. உங்களை நேசிப்பவர்களிடம் பொய் சொல்லும்போது அதை அவர்கள் நம்பிவிடும் முட்டாள்கள் என நினைக்காதீர்கள். உங்களைக் காயப்படுத்தக் கூடாது என்பதற்காக தங்களது உணர்ச்சிகளை மறைத்துக்கொள்கிறார்கள்.

உண்மையும் பொய்தான் உணரும் வரை. அன்பு, பாசம், காதல் அனைத்தும் பொய், இவைகளால் ஏற்படும் வலி மட்டுமே உண்மை. மனிதன் எவ்வளவு அழகாக பொய் வேடம் போட்டாலும் காலமும், நேரமும், சூழ்நிலையும் அவனது இயல்புக் குணத்தை காட்டிக் கொடுத்துவிடும். இதுதான் உண்மை. சில பொய்களும் சிலரது வாழ்வை அழகாக்கிறது. நிலைமை மாறினால் மகிழ்ச்சியாக இருக்கலாம் என்பதும் பொய். மகிழ்ச்சியாக இருந்தாலே நிலைமை மாறிவிடும் என்பதே உண்மை. பொய்க்கு வரவேற்பு அதிகம் என்பர். அவர்கள் ஒன்றைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். உண்மைக்கு வலிமை அதிகம். பொய் காலத்தால் அழிந்துவிடும். உண்மை காலம் கடந்தாலும் வரலாறுபோல் நிலைத்து வாழும். இதயத்தில் இடம்பிடிக்க ஆயிரம் பொய்கூடச் சொல் தவறில்லை. மனதில் இடம் பிடித்தபின் விளையாட்டுக்குக்கூட பொய் சொல்லி விடாதே. அதன் வலி மரணம்வரை தொடரும். பொய் பேசும்போது அதைப்பற்றி ஆகா!

அரிய காரியங்களைச் செய்ய பெரிய உழைப்பு வேண்டும்.

பொய் பேசிவிட்டோமே! என்று உன் உள்ளம் குறுகுறுக்கவில்லை என்றால் பொய் பேசுவதை நீ பாவமாகவே கருதவில்லை என்றுதான் அர்த்தம். பொய் என்னும் பாதையிலே பயணிக்காதே. அங்கே மெய் என்ற நேர்வழி இல்லை. அடுத்தவன் விரும்பியபடிதான் பேச வேண்டுமென்றால் பொய்தான் பேசவேண்டும். அடுத்தவரின் விருப்பத்துக்கு ஏற்ப நடக்க வேண்டுமானால் நடிக்கத்தான் வேண்டும். நம் வாழ்வை நாம் வாழ்வோம் நமக்குப் பிடித்த மாதிரி.

வாழ்க்கையில் விட்டுப்போன பொய்யான உறவுகள் மீண்டும் தொடரும் நிலை வந்தால் வேண்டாம் என்று முடிவெடுங்கள். ஏனெனில் வார்த்தைகளில்தான் மாற்றம் இருக்குமே தவிர மனதில் அதே அழுக்குத்தான் இருக்கும். உண்மையான அன்பு ஆயிரம் தவறு செய்தாலும் அதைப் பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ளாது. மனதில் ஒன்று வைத்துக் கொண்டு வெளியில் எல்லோருடனும் பொய்யாகச் சிரித்துப் பேசி நல்ல பெயரெடுப்பதை விட மனதிடப்பட்ட உண்மையைப் பேசி, கெட்ட பெயரை வாங்கிக்கொண்டு போவது எவ்வளவோ மேல். பொய்யான அன்பைக்கொண்ட சுயநலவாதிகளிடம் ஆறுதலுக்கு தவிக்கும் இதயங்கள்தான் நிறைய ஏமாற்றப்படுகிறது. உங்களுக்காக பொய் சொல்பவன் உங்களுக்கு எதிராகவும் பொய் சொல்வான். பல பொய் முகங்கள் நிறைய வடுக்களை தந்துவிட்டுச் செல்லும். “பொய் சொல்லி தப்பிக்க நினைக்காதே. ஏனென்றால் பொய் வாழவிடாது. உண்மை சாகவிடாது” விவேகானந்தர் கூற்று. பொய்யை உண்மைபோல் பேசி வாழ்பவர் ஒருநாள் அந்தப் பொய்யாலே தம் வாழ்க்கையை இழப்பர்.

பொய் பேசும் தகாத வார்த்தைகள் உங்களை வீழ்த்தும், பலத்தைக் குறைக்கும். பொய்கள் பல நாள் பல்லக்கில் வரலாம்.

ஆனால் உண்மை ஒருநாள் ஊர்வலம் வந்தே தீரும். அரிச்சந்திரன் பொய் பேசாமல் இருந்ததற்கு அவனது வாய் மட்டும் காரணம் இல்லை. அவரிடம் துருவித், துருவி கேள்வி கேட்காத அவரது மனைவியும்தான் காரணம் என்பர். பொய்யான இதயத்தில் நூறு ஆண்டுகள் வாழ்வதைவிட உண்மையான இதயத்தில் ஒருநொடி வாழ்ந்துவிட்டுப் போ! மரணம் கூட உன்னிடம் தோற்றுப்போகும். உண்மைகள் பொய்யாகும்போது இதுவரை வாழ்ந்த வாழ்க்கை கேள்விக்குறியாக மாறுகிறது. பொருத்தமாக பொய் பேசக்கூடியவர்கள்தான் இவ் உலகில் பரமயோக்கியன்மாதிரி வலம் வருகிறார்கள். உண்மைகள் சாகும்போதுதான் பொய்கள் பிறக்கின்றன. பொய்கள் வளரும் போது எல்லாம் இறக்கின்றது. அடுத்தவர் சொல்வது பொய் என்று தெரிந்தும் அப்படியா என்று ஏதும் தெரியாததுபோல் நடந்துகொள்வதற்கு பெயர்தான் பக்குவம். நாக்கு ஒரு தீ. ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்லது. உன் வார்த்தை ஒருவனுக்குத் தாகம் தணிக்க வேண்டும் கவனமாகப் பயன்படுத்துங்கள்.

“பொய்மையும் வாய்மை இடத்த புறர தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின்” அப்பழக்கற்ற நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படுமானால், ஒரு உயிரையே காக்கும் செயலானால் பொய்யும் நல்லது. “தன்நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின் தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்” தனது மனமறிந்து மனச்சாட்சிக்கு மாறாக பொய் பேசக்கூடாது. அப்படிப் பேசிவிட்டால் அந்த மனச்சாட்சியே இடித்துத் தன்னை வருத்தும். “பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற செய்யாமை செய்யாமை நன்று” என்ன இடையூறு வந்தாலும் பொய்யாமை என்ற உண்மையே பேசுவானாகில் மற்றத் தருமங்கள் தானே வரும் என்கிறார் பொய்யில் புலவர் வள்ளுவர்.

நேரத்தைத் தாமதப்படுத்தினால் தீமையான முடிவையே தரும்.

மனிதன் சமூகத்தில் வாழும்போது பிற மனிதர்களிடம் தன்னைப்பற்றி பெருமையாக காட்டிக்கொள்வதுகூட பொய்தான். மனிதன் தனக்கு அறிமுகம் இல்லாத மனிதரைப் பார்க்கும்போது குறைந்தபட்சம் பத்துப் பொய்யாவது கூறுவதாக ஆய்வுகள் கூறுகிறது. பொய்யாலே பிறந்து பொய்யாலே

வளர்ந்து நிஜம்போல பொய் பேசும் மாந்தர்கள் பலர். ஒரு பொய்யை திரும்பத் திரும்பச் சொன்னால் அது உண்மையாகிவிடும் என நம்புவோரும் பலர். அது தவறு. உண்மை எப்பவுமே உண்மைதான். பொய் எப்போதும் பொய்தான்.

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சுவாமி அவர்களை வாழ்த்துகின்றோம்

சந்நிதியான் திருவருளால் சந்ததிகள் பெருகவென
நாடி வந்த வள்ளலே நலமுடன் வாழ வேண்டும்

வாடி நின்ற மழலைகளை வாழ வைத்த தெய்வம்
தேடி வந்து விதைத்தது தேவையான சொத்தை.

அன்னதானக் கந்தனின் அழியாப் புகழ் பெற்றவரே
ஆலயத் திருப்பணிக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டவரே.

சந்நிதியான் உம் பாதம் முல்லையில் பதிந்ததுவே
முடங்கி நின்ற மழலைகளின் முன்னேற்றக் கருவாக.

கற்பகா அறநெறிக்குக் காலடி வைத்ததினால்
கண்ணீரின் பெரும் பாகம் காணாமல் போனதுவே.

எந்நாளும் எம் நெஞ்சில் ஒளிவீசும் சுடராக
அணையாத விளக்காக அரவணைக்க வாரீரோ.

ஆயிரம் காலத்து அளப்பெரும் செல்வமே
தங்கள் ஆயுள் நூறாக வேண்டுவோம் எந்நாளும்.

கந்தனின் காற்பாதம் பதிந்தது கற்பகா அறநெறியில்
தேற்றிட வந்த தெய்வத்தின் திருவுருவே.

போற்றுவோம் எந்நாளும் இப்பூமியில் நாம் வாழும்வரை
வாழ்த்துகிறோம் தங்களை வாழ்க வளமுடன் என.

— கற்பகா அறநெறிப் பாடசாலை —
முல்லைத்தீவு—

ஊக்கமுள்ள மனிதன் தம் கடமையைச் செய்யத் தவறமாட்டான்.

திருமூலர் தவமொழி

— திரு ஆ.தா.இ. ஜெயபாலன் அவர்கள் —

(தொடர்ச்சி...)

இறைவனுக்குச் செய்யும் வழிபாடாகவே கருதி விருந்தோம்புகின்ற புண்ணியத்தை பற்றி மேலும் பாடுகிறார் தவயோகி.

தண்டறு சிந்தைத் தபோதனர் தாமகிழ்ந்து

உண்டது மூன்று புவனமும் உண்டது

(தண்டறு சிந்தை- இடையீடு இல்லாத தொடர்ச்சியான தீர்மானம் அத்தகைய தீர்மானம் உடைய தபோதனர்- முனிவர்கள் தாம் மகிழ்ந்து உண்டது, அந்த முனிவர்கள் உணவை மகிழ்ந்து உண்டால் அது மூன்று புவனமும் உண்டது- மூன்று உலகமும் உண்டதுபோலவே ஆகும்.

கொண்டது மூன்று புவனமும் கொண்டதென்று

எண்டிசை நந்தி யெடுத்துரைத் தானே.

(கொண்டது- ஏற்றுக்கொண்டது, எண்டிசை நந்தி- எட்டுத் திசையும் நிறைந்து அதாவது எங்கும் நிறைந்த எம்பெருமானாகிய நந்தி தேவன்)

அந்த தபோதனர்கள் நம்மிடம் இருந்து ஏதாவது ஏற்றுக்கொண்டால் அது மூன்று புவனத்து மக்களும் ஏகோபித்து தம்மிடமிருந்து ஏற்றுக்கொண்டதுபோல் அத்தனை பெரிய ஈகையாகும். இந்த உண்மையை எங்கும் நிறைந்த எம்பெருமானாகிய நந்தி, குரு வடிவிலே நின்று உபதேசமாகக் கூறியருளினான் என்கிறார் திருமூலர்.

தண்டறு சிந்தைத் தபோதனர் தாமகிழ்ந்து

உண்டது மூன்று புவனமும் உண்டது

கொண்டது மூன்று புவனமும் கொண்டதென்று

எண்டிசை நந்தி யெடுத்துரைத் தானே.

பக்தர்களுடைய பெருமையை இப்படியெல்லாம் பாடுகிற திருமூலர், சிவபெருமானுக்கு தாம் ஆட்பட்ட தொன்மையையும் பாடியுள்ளார்.

என் தாயோடு என் அப்பன் ஏழ்ஏழ் பிறவியும்

அன்றே சிவனுக்கு எழுதிய ஆவணம்

(ஏழ் ஏழ்- ஏழாக விரிந்த ஜென்மங்கள் அதாவது பல பிறப்புகளும்; அன்றே- அனாதி காலமாகவே ஆவணம்- பதிவு செய்த பத்திரம்)

என் பிறப்புகள் அனைத்திலும் எனக்கு தயானவரும் தந்தையானவரும் சிவபெருமானுக்கு அடிமை என்று கொடுத்துவிட்டார்கள். இந்த அடிமைப் பத்திரம் பிறக்கும்போதே எழுதப்பட்ட சாசனமாகும் என்கிறார் திருமூலர். இந்த அடிமைப் பத்திரத்தை எழுதியது யார்? சாட்சிக் கையெழுத்திட்டது யார்? என்று பாடுகிறார்.

ஒன்றாய் உலகம் படைத்தான் எழுதினான்

எந்தச் செயல் செய்யும்போதும் திறமை என்ற ஒன்றை மட்டும் வளர்த்துக்கொள்.

(ஒன்றாய்- ஒருசேர உலகம் படைத்தான் உலகங்களையும் அனைத்தையும் படைத்த பிரம்மன்)

நின்றான் முகில் வண்ணன் நேரெழுத்தாமே.

(நேர் எழுத்து- நேரிலே அறிந்தவன் என்று கையெழுத்திடுகின்ற சாட்சியாக முகில் வண்ணன்- மேக வர்ணனாகிய திருமால்)

இந்த உலகங்களையும் உயிர்களையும் படைத்த பிரம்மன் தொடக்கத்திலேயே நான் சிவபெருமானுக்கு அடிமை என்று ஆவணம் எழுதினான். இந்த உலகங்களைப் பரிபாலித்து வருகின்ற காப்பு கடவுளான திருமால் சாட்சிக் கையெழுத்திட்டான்.

என்தாயோடு என்னப்பன் ஏழ் ஏழ் பிறவியும்

அன்றே சிவனுக்கு எழுதிய ஆவணம்

ஒன்றாய் உலகம் படைத்தான் எழுதினான்

நின்றான் முகில் வண்ணன் நேரே முத்தாயே.

பிறவிகள் தோறும் நான் சிவபெருமானுக்கு ஜென்ம அடிமை என்று ஆவணம் எழுதியவன். படைப்புக் கடவுள் என்று சொல்லி அந்தச் சாசனத்தின் தொன்மையையும் நிரந்தரத்தன்மையையும் கூறுகிறார். சாட்சிக் கையெழுத்திட்டவன், இந்த உலகங்களை நிர்வகிக்கின்ற திருமால் என்று கூறி, சாசனம் மாறுபாடில்லாமல் நடைபெற்று வருகின்ற ஒழுங்கைக் கூறுகிறார். இவ்விதம் அடிமைப்பட்டத்தில் முவருக்குள்ள மகிழ்ச்சியை பாட்டிலேயுள்ள “ஓ”கார ஒலி உணர்த்துகிறது.

என் பிறப்பின் பயன் இறைவனுக்கு அடிமை செய்வதே என்று கூறி அனைவருக்கும் அதுவே பொருந்தும் என்பதை உபதேசிக்கிறார் தவயோகி.

இறைவனுடைய திருவருளைப் பெறுவதற்குரிய வழி எது என்று மயங்கி நிற்கிற மக்களைப் பார்த்து உண்மையை விளக்கி உபதேசம் செய்கிறார் திருமூலர்.

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்

மனிதர்கள் எல்லோரும் ஒரே குலம். குலபேதங்களினால் வழிபடும் தேவன் வேறுபட மாட்டார். எல்லாக் குலங்களுக்கும் இறைவன் ஒருவனே. இந்த அடிப்படை உண்மையை மறவாதீர்கள் என்று உபதேசிக்கிறார்.

ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவனும்

நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணாமே

(நாளாமே- எந்நாளும்)

எப்போதும் பிறருக்கு நன்மையை எண்ணுங்கள். அப்படி நற்குணத்தோடு உள்ளமும் செயலும் ஒன்றுபடுத்தி வாழ்ந்தால் எந்நாளும் பயம் என்பது கிடையாது. அதாவது மரணத்தைக் கண்டு அஞ்சவேண்டியதில்லை.

சென்றே புகும்கதி யில்லை

(சென்ற- இதை விட்டுவிட்டு வேறுவழியில் சென்றால் புகும் கதி இல்லை- மீளும் வழி இல்லை)

சென்றே புகும்கதி யில்லைநுஞ் சித்தத்து

நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்மினே.

விழுவதெல்லாம் எழுவதற்குத்தானே தவிர அழுவதற்கு அல்ல.

(உய்தல்- நற்பதவி அடைதல் உய்மினே- நற்பதவி அடையுங்கள்)

நம் சித்தத்திற்குள்ளேதான் நமக்குரிய நற்கதி இருக்கிறது. அந்த சித்தத்தை நன்றாக நிலைபெறும்படி நிறுத்தி தியானித்தால், உய்யும் மார்க்கம் அதுவே. நம் சித்தத்தை சலனமின்றி நிறுத்தினோமானால் அதுவே நற்கதிக்கு வழியாகும்.

நற்கதி என்பது எங்கோ வெளியே சென்று தேடிப்பிடிக்க வேண்டிய தனியுலகம் இல்லை. அது நமது சித்தத்திற்குள்ளேயேயுள்ளது. அதாவது மனம் ஆசைகளிலும் அதர்மங்களிலும் செல்லாமல் தெய்வ சிந்தனையில் நிலைநின்றால் நற்கதி பெற அதுவே வழியாகும்.

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணாமே
சென்றே புகும் கதி யில்லைநுஞ் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்மினே.

உய்யவேண்டுமென்று ஆசை உள்ளவர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய மூன்றையுந் திருமூலர் விளக்குகிறார்.

மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த்தவ மொன்றுண்டு
மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த்தாளு மொன்றுண்டு

(மேற்கொள்ளலாவது- மேற்கொள்ளத் தக்கதோர் ஒப்பற்ற தாள்- திருவடி மக்கள் மேற்கொள்வதற்குரிய ஒப்பற்ற தவம் உண்டு. தலையிலே சூட்டிக்கொள்வதற்குரிய இறைவன் திருவடியும் இருக்கிறது.

மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்ந்நெறி யொன்றுண்டு

கடைப்பிடிக்க வேண்டிய மெய்யான பாதையும் இருக்கிறது. ஆனால் இதெல்லாம் யாருக்குப் பயன்படும்.

மேற்கொள்ளலாம் வண்ணம் வேண்டின் றோர்க்கே.

தீவிர விருப்பம் செலுத்தி இந் நன்நிலையை நாடி நிற்பவர்க்குத்தான் இத்தனையும் மற்றவர்களுக்கு இவற்றால் பயனில்லை. அனைத்துக்கும் அடிப்படையும் சித்திக்க வேண்டிய உபாயமும் மனத்தில் மேற்கொள்ளும் தீவிர ஆசை.

மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த்தவ மொன்றுண்டு
மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த்தாளு மொன்றுண்டு
மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்ந்நெறி யொன்றுண்டு
மேற்கொள் ளலாம் வண்ணம் வேண்டின் றோர்க்கே.

உய்ய வேண்டும் என்று ஆசை உள்ளவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டியவை மெய்த்தவம், மெய்த்தாள், மெய்நெறி ஆகிய மூன்றுமாம். (தொடரும்...

மௌனத்தை அதிகம் கடைப்பிடிக்கும்போது உனது தகுதியும் அதிகமாகும். நீ அதிகம் பேசும்போது உனக்கு முதுமை அதிகரிக்கிறது. புலன்களின் ஆற்றல் எவ்வளவு என்று இதனால் நீ அறிவாய். புலன்களின் ஆற்றல் எவ்வளவு என்று மனிதன் அறியாததால் அவன் ஆற்றல் இழந்துவிட்டான்.

எதிர்காலம் உள்ளங்கை ரேகையில் இல்லை. அது உன் உள்ளத்தில் உள்ளது.

முன்னைப் பழம் பொருள்

— திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு அவர்கள் —

இறைவன் பழமைக்குப் பழமையானவன். புதுமைக்குப் புதுமையானவன். முன் சென்றால் முன்னேயே நிற்பவன். பின் சென்றால் பின்னே சென்று கொண்டிருப்பான். பழமை, புதுமை என்பதெல்லாம் கால தத்துவத்திற்கு உட்பட்ட கருத்துக்கள். கால தத்துவத்தையும் கடந்து நிற்பவனே கடவுள்.

ஆகவே நாம் நம்முடைய நிலையில் வைத்தே அவனை “பழையவன்” என்றும் “புதியவன்” என்றும் பேசுகின்றோம்.

இந்நிலையில் வைத்தே எமது சமயப் பெரியோர்களும் இறைவன் பற்றிப் பேசியுள்ளனர். இதுவரை வெளிவந்துள்ள மாயா காரியமாகிய விசித்திரப் பொருள்கள் எல்லாவற்றிற்கும் முற்பட்ட பழைய பொருள் ஒன்று இருப்பின் அது இறைவனே தான். அதையும் மீறி புதுமையென ஒன்று தோன்றுமாயின் அப்புதியதும் இறைவனே.

புதுமைக்கும் புதுமையாய் உள்ள பொருள் இறைவன் ஒருவனே ஆவான்.

இந்த உண்மையோடு “துன்னரும் துப்பின் தொன்முது கடவுள்” என்று மதுரைக் காஞ்சியும்,

“தில்லைத் தொல்வோன்” என்று திருக்கோவையாரும்

“சொற்பதம் கடந்த தொல்லோன்” என்று திருவண்டப் பகுதியும்,

உமை அம்மையை “பழையோள்” என்று திருமுருகாற்றுப்படை கூறுவதையும், இங்கு தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கலாம்.

இவற்றைவிட “ஆதிக்கு ஆதியாய் உயிர்க்கு உயிராய் நின்ற அமலன்” என்கின்றது கந்தபுராணம்.

இவை மாத்திரமல்ல, பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் மரபாயுள்ள இவ்வுலகில் எல்லா உயிரினங்களும் தோன்றி மறைந்து போகவும் சிவன் மட்டும் நிலைபெற்ற இளமையுடன் காணப்படுகின்றான்.

இறைவன் எல்லா உலகங்களையும் தோற்றுவிப்பதால் பழமைக்குப் பழமை ஆனவனாயும் எல்லா புதுமைக்கும் புதியவனாயும் ஆகின்றான்.

மால் அயன் முதல் புல் புழு ஈறாக பல் உயிர்த் தொகுதிகளும் வருவன, போவன ஆக மாறும் நிலையில் இருக்கையில், இறை மட்டும் என்றும் இளையவனாய் நிற்பதால் முன்னைப்பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளே பின்னைப் புதுமைக்கும் பேத்தும் அப்பெற்றியனே என்று எம்பெருமானைப் பாடினார் மணிவாசகப் பெருமான்.

“பழகப் பழக பாலும் புளிக்கும்” என்றல்லாது எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருள், பழகப் பழக இனிப்பும் சுவையும் பெருகித் தோன்றும், பேரின்பம் தரவல்லது. பழையது புதியது, அழிவற்றது, சுவைக்கத் தெவிட்டாதது, எல்லாம் இப் பேரின்பம்தான். இந்த இறைத்தன்மை தான் இத்தகைய மெய்யின்பம் தரும் சிவனை அடியேன் அறியாது உணராது மோசம் போக இருந்தேனே! எனத் தன்னைத் தானே நொந்து பாடியவர் மணிவாசகர்.

தன்னில் தானே மகிழ்வனை தீமையான ஆயுதங்கள் தொடுவதில்லை.

சிவன் பழைய கடவுள்- நம்புவோம். ஆனால் சிற்றறிவாளர் அவனைப்பற்றி நாள்தோறும் புதிது புதிதாய் ஆராய்ந்து அறிந்துகொண்டு வர கல்யாண குணங்கள் அவர்க்குப் புதிது புதிதாய் தோன்றுகின்றன. இறை இவ்வாறு புதிதாய் காட்சி தருவதால் எம்பெருமான் புதுமையானவனாய் தோன்றுகின்றான். முற்காலத்தில் முனிவர்களும், இருடிகளும், சிவபெருமானைக் காண்பதற்கு யோக நிலைகொண்டு தவங்களை மேற்கொண்டனர். சிவனார் அருளின்றி பிறவிப் பிணியை போக்கமுடியாது என உணர்ந்தவர்கள் அவர்கள்.

இக்கருத்தையே வள்ளுவனாரும் தன் குறட்பாவில் பின்வருமாறு கூறிப் போந்தார்.

“அறவாழி அந்தணன் தாம் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்

பிறவாழி நீந்தல் அரிது”

இந்த வகையில் இறைவனை உணர், தவயோகி, விரதங்களை மேற்கொள்ளுதல் பழைய முறை. இவர்கட்கு இறைவன் பழம்பொருள்.

ஆனால் புதுமையை விரும்பும் காலம் இது. ஆண்டவனையும் ஆராய்ச்சிக்குப்பிக்குள்ளே அடைத்து ஆராய்ச்சி பண்ண மனிதன் ஆசைப்படும் காலம் இது. பகுத்தறிவாளர்கள் இன்று விஞ்ஞான வெள்ளத்துள் ஆண்டவனை விளையாட விட்டுப் பார்க்கின்றார்கள். அவனோ இவர்களது பிடிக்குள் அகப்படாமல் ஓடி விளையாடுகின்றான்.

இது அணு சகாப்தம் என்று கூறும் பகுத்தறிவாளர்கள் அணுவையும் துளைத்துப் பார்த்து விட்டார்கள். ஆனால் இன்று விஞ்ஞானிகள் வந்தடைந்த எல்லையை மெய்ஞானிகளாகிய மணிவாசகரும், அப்பரும் ஒளவையாரும் அன்றே அடைந்து அதன் எல்லையையும் தாண்டினர் என்பது நாம் அறிந்ததே.

“அணு அணுவில் இருந்தாய் என்று அங்கு எண்ணம் தான் தடுமாறி” என்று பாடியவர் மணிவாசகர்.

“அணுவை யார்க்கும் தெரியாத தத்துவனை” என அப்பர் அன்றே பாடியுள்ளார். எனவே சித்தம் எல்லாம் எமக்கு சிவமயமே என்று கொண்டு நாம் செயற்பட முயல்வோம்.

தர்மத்தின் வழி நடப்போரை அந்தத் தர்மமே காக்கும் என்பதைக் கிருஷ்ண பரமாத்மாவே கீதையில் கூறியிருக்கிறார். அதை உணர்த்துவதுதான் “சொர்க்கவாசல்” என்னும் வைகுந்த வாசல் தரிசனம். கலியுகம் பிறந்ததும் வைகுந்தத்தின் வாசலை முடினார்களாம் பரமபதத்தின் காவலர்களான ஜய விஜயர்கள். “ஏன் கதவைச் சாத்துகிறீர்கள்?” என்று கேட்டார் கிருஷ்ண பரமாத்மா. அதற்கு அவர்கள் “கலியில் தர்மம் தேயும். அதனால் வைகுந்தம் வருவோர் யாரும் இருக்கப்போவதில்லை” என்று கூறினார்கள் ஜய விஜயர்கள். அதைக் கேட்டுப் புன்முறுவல் பூத்த கிருஷ்ணபரமாத்மாவும் “அன்போடு அறநெறி நடப்போர் உள்ளவரை தர்மம் தழைக்கும். பக்தியுள்ளோர் இருக்கும் வரை பரமபதத்தின் வாசல் திறந்தே இருக்கட்டும்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினாராம். அந்த நாள் அதாவது திருமாலின் இருப்பிடத் திருக்கதவு திறக்கப்பட்ட தினம்தான் மார்கழி மாதத்து சுக்லபட்ச ஏகாதசித் தினம் என்கின்றன புராணங்கள். அதுவே மோட்ச ஏகாதசி, வைகுண்ட ஏகாதசி என்றெல்லாம் அழைக்கப்படும் புண்ணிய தினமாகும். மதுரகவி ஆழ்வாருக்காக வைகுந்தவாசல் திறக்கப்பட்ட தினமும் இதுவேயாகும்.

அதர்மம் தலை தூக்கும் காலம் அது தனது வேலையைச் செவ்வனே செய்கிறது. உலகைத் திருத்த நம்மால் முடியாது. நாம் திருந்தினால் நம்மைப் பார்த்தாவது உலகம் திருந்தலாம்.

நம்பிக்கை குறையும்போது ஒவ்வொரு மனிதனும் நெறியற்ற கொள்கையை மேற்கொள்கிறான்.

நித்திய அன்னப்பணிக்கு உதவிபுரிந்தோர் விபரம்

(தொடர்க்கி...)

சிவா நறுமணப்பூங்கா	யாழ்ப்பாணம்	1மூடை அரிசி
க. தயாபரன்	கொழும்பு	3மூடை அரிசி
K.V. துரைசாமி நினைவாக	மயிலிட்டி	5000. 00
ஸ்ரீ சிவராம் ரேடேர்ஸ்	யாழ்ப்பாணம்	2புட்டி பருப்பு
சி. பகீரதன்	கனடா	5000. 00
கா. விஜயசுரேஸ்	சுவிஸ்	20000. 00
இ. சிவராஜா (இலங்கை வங்கி)	கரவெட்டி (கல்விப்பணி - மாதாந்தம்)	15000. 00
J. சந்திரப்பிரகாசம் ஆசிரியர்	பருத்தித்துறை	10000. 00
நி. அகிரதன்	வவுனியா மரக்கறி, 2புட்டி அரிசி	2000. 00
N.V.M. நவரத்தினம்	கோண்டாவில்	5000. 00
வா. மனோகரன்	சுழிபுரம்	1000. 00
N. தவேஸ்வரன்	திருகோணமலை	3000. 00
சு. ஸ்ரீபாதம் ஜேர்மன் (பத்தமேனி) 25k பருப்பு, 2k வெங்காயம், 5மூடை அரிசி	இணுவில் மேற்கு	5000. 00
மு. குமாரசாமி	நவாலி	1புட்டி அரிசி
ஆறுமுகம் நினைவாக	கரவெட்டி மேற்கு	5000. 00
இ. பஞ்சராசா	கோண்டாவில்	1000. 00
த. நாகராஜன்	அல்வாய்	2000. 00
ந. சீத்தாகுமாரி	ஏழாலை	2000. 00
ச. ரொபின்	வல்வெட்டி (U.K)	15000. 00
செ. கவிதா	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
க. திவாகரன்	கொக்குவில்	2000. 00
வசந்தகோகுலன் துஷானி	புத்தூர்	500. 00
தி. கோபாலகிருஷ்ணன்	கொக்குவில்	1000. 00
வ. வதீஸ்	யாழ்ப்பாணம்	10000. 00
சி. சுகந்தன்		
K. பிரவினா	இணுவில்	50k பருப்பு, 4மூடை அரிசி
K. கேசித்		
K. நிஷானி		
K. திருக்குமார்	மல்லாகம்	2000. 00
ம. சுதர்சன்	கோண்டாவில்	5000. 00
க. சொக்கலிங்கம்	இணுவில்	2000. 00
பொ. குகனேஸ்வரன்	கொக்குவில்	10000. 00
மோ. திலகம்	கொக்குவில்	1000. 00

முட்டாளைச் சமாளிக்க சுருக்கமான வழி மௌனமாக இருப்பதுதான்.

நி. நிஷாந்	கொக்குவில்	1000. 00
சி. கேசவன்	நீர்வேலி	2000. 00
ஆ. செல்வநாயகி நினைவாக	பருத்தித்துறை	10000. 00
S. சுசீவன்	நெல்லியடி	2500. 00
M. மனோரஞ்சன்	நெல்லியடி	2500. 00
சரஸ்வதி மூலம் பா. செல்வகுமார்	பிரான்ஸ்	50000. 00
திரு செல்வரட்ணம் குடும்பம்	}	கொழும்பு
தாஸ்குமார் குடும்பம்		
சபாரட்ணம் நினைவாக		
ஜெ. மயூரன்	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
வே. சரஸ்வதி ஆசிரியர்	பருத்தித்துறை	5000. 00
த. தவம்	சண்டிக்குளி	5000. 00
அபிஷன் அக்ஷயன்	ஆணைக்கோட்டை	5000. 00
கு. சூரியகுமார்	திருகோணமலை	1000. 00
வி. பரினியா	கல்வியங்காடு	3000. 00
வ. கணேசலிங்கம்	ஆணைக்கோட்டை	5000. 00
மு. ஞானவேல்	சுழிபுரம்	5000. 00
தே. துளசிதாசன்	(ஆவரங்கால்) பிரான்ஸ்	5000. 00
மா. நாகலிங்கம்	அச்சுவேலி	1000. 00
திரு சண்முகநாதன் மூலம்	}	வல்வெட்டித்துறை
ம. அதீதன்		
அ. நர்த்தனா		
வி. ஆத்யாபிரபுத்தி	கண்டி	1000. 00
Dr கு. அகிலன்	யாழ்ப்பாணம்	(கொரோனா நிவாரணப்பணி) 10000. 00
தயாபரன் தர்சிகா	கொக்குவில்	10000. 00
நா. பகீரதன்	அவுஸ்திரேலியா	20000. 00
க. சுவேத்திகா	கந்தரோடை	மரக்கறி 1புட்டி அரிசி
திரு மகாலிங்கம் குடும்பம்	ரட்மலான	500. 00
திரு யோகேந்திரன் குடும்பம்	இராஜகிரி	500. 00
செ. சபாரத்தினம்	கோண்டாவில்	1மூடை அரிசி
N. ஸ்ரீராஜ்	லண்டன்	1000. 00
தயாபரன் சிந்துசா	சுழிபுரம்	10000. 00
வி. தயாநிதி	கிளிநொச்சி	1000. 00
தர்ஷன் கஸ்தூரி	திருநெல்வேலி	10000. 00
ந. தெய்வேந்திரம்	வல்வெட்டி	3000. 00
S. சுந்தரலிங்கம்	கரவெட்டி	5000. 00
கி. ரட்ணேஸ்வரி	காரைநகர்	2500. 00

(தொடரும்...)

மனிதனின் இயற்கையான குணம் சிறப்பாகச் சிந்திப்பதாகும்.

ஆனந்த சாகரம்

— திருமதி சிவனேஸ்வரி பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் —

ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாள்

நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே நறுந்தேன் கலந்தாற்போல்
சொற்பெருக்கும் செந்தமிழால் துதிபாடிப் போற்றிடுவோம்
கற்பகக் களிக்குன்றே கருணை மாமலைக் கணபதியே நின்
பொற்பதங்கள் ஏற்றியே புனிதா உமைச் சரணடைந்தோம்.

பரம கல்யாணி தன் பாலகனே குழந்தை ஸ்வாமியே
அரவணைத் துயிலும் அச்சுதன் மருகா
சரவணன் சோதரனே நின் பொற்பாதம்
சரணடைந்தேன் இப்பணி தொடர அற்புதம் காட்டு.

புகழோங்கு புலவர் பணிவிடைகளாற்றப்
புடையோங்கு பூத கணநாதர் போற்றி
மிகழோங்கு மறைமுனிவராசி சாற்ற
வரமோங்கு மடியார் கரமுடியிலேற்றத்
திகழோங்கு கற்பகப் பூமாரி தூற்றச்
செக மோங்கு சைவ நிலை யென்றதேற்ற
வகழோங்கு கூடத்துப் பதி வாழு மமல
மனோன்மணி யம்மே போற்றி.

இலங்கை மணித்தீவு, இந்து மகா சமுத்திரத்தின் முத்து எனப் பெயர் பெற்ற இயற்கை எழில் கொண்ட நாட்டினிலே மலைவளம், நீர்வளம், நிலவளம் அமைந்த சிவனொளி பாதமலை, கதிரைமலை போன்ற புண்ணிய மலைகளும், வற்றாத ஜீவநதிகளும், காலத்தால் அழியாத சிவாலயங்களும், கலியுகவரதன் கந்தனது ஆலயங்களும், மகாவிஷ்ணு ஆலயங்களும் அமையப்பெற்ற நாடு.

இத்தகைய பெருமை மிகுந்த இத்தீவின் சிரசென திகழ்வது யாழ்ப்பாணம். கந்தபராணக் கலாசாரம் அழியாது இன்னும் நிலைத்து நிற்கும் புண்ணிய பிரதேசம். சைவத்தையும் தமிழையும் போற்றி வளர்த்த நாவலர் தோன்றிய நன்னகரம். இங்கே பல வளங்களுடன், இயற்கை அழகும், வாணை நோக்கி வளர்ந்த பனை மரங்களும், பச்சைப் பச்சை என காட்சி அளிக்கும் வயல்வெளிகளும், சைவ நற்சிந்தனையும், தமிழ்ப் பண்பாடும் நிறைந்த மக்களைக் கொண்ட தொன்மை மிகு கிராமம் சங்கானை. திரு மிகுந்த இவ்விடத்தில் ஆனைமுகனுக்கும், ஆறுமுகனுக்கும், சிவன், மனோன்மணி அம்பாள், வைரவர் ஆலயங்களும் அமையப்பெற்ற பெருமைமிக்க ஊர்.

இடைவிடாத முயற்சியும், எப்போதும் மலர்ந்த முகமும் அறிவின் அறிகுறிகள்.

இத்தகைய திருப்பதியிலே கூடத்தம் பதியில் திருக்கோயில் கொண்டு ஸ்ரீ மனோன் மணி அம்பிகை அருளாட்சி புரிகின்றார்.

வியாச முனிவரின் பாரதக் கதையினைக் கேட்டு மகிழ்ந்த விநாயகப் பெருமான், தனது வலது கொம்பினை ஒடித்து, எழுத்தாணியாகக் கொண்டு, அக்கதையினை மேரு மலையில் பொறித்த விநாயகப் பெருமானின் திருவடிகளைத் தியானித்து வணங்கி “ஆனந்த சாகரம்” எனும் அம்பிகையின் பெருமைகளை எழுத முனைகிறேன்.

பிறவி அறுத்து வீடுபேறருளும் சிவப் பரம்பொருளின் வேறுபாடற்ற வாழ் பாகமாகத் தன்னையே தன் தவ வலிமையினால் ஆக்கிக் கொண்ட உமையம்மை அன்றோ சங்கானைப் பதியினிலே மனோன்மணி அம்பாளாக விளங்குகின்றார்.

“முன்னைப் பழம் பொருட்கு” முன்னாய் விளங்குபவளும், ஞான ரூபமாகக் காட்சி தருபவளும், சக்தி ரூபமாகவும், நியம ரூபமாகவும் அமைபவளும், கடவுளராலும், தேவர்களாலும் போற்றப்படும் முழு முதலே, அடியார்களுக்கு அற்புதங்கள் புரிகின்ற மனோன்மணி அம்பிகை என அழைக்கப்படும் அண்டங்களின் பெரும் செல்வமாகிய திரிபுர சுந்தரியாம்.

அறுபத்துநான்கு கலை ஞானங்களையும் வேண்டுவோர்க்கு வேண்டியபடி அருள்பவரும், கருணைக்கடல் போல் விளங்குபவரும், உயிர்களுக்கு உயிராய் விளங்குபவரும், ஆன்ம நாயகியும், அடியார்களுக்கு அமிர்தம் போன்றவரும் முழுமுதலாகிய திரிபுவன சுந்தரியே. அவரது கடைக்கண் நோக்கினால் ஆன்மக்களின் பாசங்களை நீக்கித் தமது திருவடிப் பேறாகிய முத்தியினை அருளும் பரம்பொருள்.

வடிவேல் முருகப் பெருமானையும், குழந்தை ஸ்வாமியாகிய விக்வினேஸ்வரப்

பெருமானையும் எழுந்தருளச் செய்து பராசக்தியாகிய பார்வதி அம்மையே மனோன்மணி எனும் நாமம்பூண்டு, அடியார் கவலை யொழித்து தாயினைப்போல் தாங்குகின்றார்.

தான் பெற்ற பிள்ளை எத்தகைய தவறு செய்தாலும் பெற்ற அன்னை அப் பிள்ளையைப் புறம் போக்காது காத்தருள்வாள். அவளுக்கு அப் பிள்ளையை தள்ளி விடுதல் பெருமை தராது. உலகமும் ஏற்காது. அகில உயிர்களுக்கும் அன்னையாகிய ஸ்ரீ மாதாவும், மக்கள் உய்தி அடைய வேண்டும் எனும் பெருங்கருணையினால் மண்ணுலகு கடைத்தேற மனோன்மணியாய் எழுந்தருளி உள்ளார். யாமிழைத்த குற்றங்கள் அனைத்தையும் பொறுத்தருளி திருவடிப் பேற்றினைத் தந்தருள்வார்.

அகிலாண்டகோடியெலாம் ஈன்ற அன்னையாய், மீண்டும் கன்னியென மறைகள் போற்றி விளங்கும் அன்னை பராசக்தி, ஜீவ ராசிகள் அனைத்தையும் ஈன்று காத்து அருள் புரிபவள். அவளின் கருணை வடிவங்கள் பல இப்பராசக்தியே காசியில் விசாலாட்சியாகவும், காஞ்சியில் காமாட்சியாகவும், மதுரையில் மீனாட்சியாகவும் ஆட்சி செய்கின்றாள். சக்தியின் உதவியில்லாமல் சிவத்தை அடையமுடியாது. அம்பிகையின் கடைக்கண் பார்வை இருந்தால்தான் முத்திப்பேற்றினை அடையமுடியும். அம்பிகையின் கடைக்கண் பார்வை பட்டமாத்திரத்தில் நம் பாவங்கள் அழிந்துபோகும். “விழிக்கே அருளுண்டு அபிராமவல்லிக்கு” என்கிறார் அபிராமிப்பட்டர். அவள் அருள் பெறுவதற்குத் தூய பக்தி ஒன்றே தேவை.

அம்பிகையின் அருள் பெற்றதனால் ஆடு, மாடு மேய்க்கும் இடையனாக இருந்தவன் மகாகவி காளிதாசனாக மாறினான். ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரும் அம்பிகையின்

தன் துன்பத்திலும் பிறர் நலனை நினைப்பவரே உயர்ந்த மனிதர்.

அருள் பெற்ற சிறந்த உபாசகராகத் திகழ்ந்தார். பூமாலையாலும், பாமாலையாலும் அவளை அழகு செய்து அருள்பெற்றோர் அநேகர். குமரகுருபரர் அன்னை மீனாட்சியை மலைவல்லி, கற்பூரவல்லி, அபிராமவல்லி,

மாணிக்கவல்லி, மரகதவல்லி, அபிடேக வல்லி என்றெல்லாம் ஆராதிக்கிறார். “பிறவிப் பிணிக் கோர் மருந்தே” என்று பிறவிப் பிணிக்கு இறையருள் அன்றி வேறு மருந்தில்லை.

சங்கானைப் பதியினில் தெய்வீக மணங்கமழும் தேவி மனோன்மணியே
ஓங்கார வடிவான திருவளர்ச்செல்வியே உமாமகேஸ்வரியே
மங்காப்புகழ் கொண்ட மாயவன் தங்கையே எமை வாழ்விக்க வந்த அம்மா
நீங்காத பிணிதுன்பமதை மாற்றிடும் பூங்கோதையே நின் தாழ் சரணம் அம்மா.

அன்னையின் அருள்வாக்கிற்கு அர்த்தம் தந்த குமாரசாமி ஐயா

2013ஆம் ஆண்டு ஒருநாள் ஏறாலைக்கு எனது நண்பி ஒருவரைச் சந்திப்பதற்காகச் சென்றுகொண்டிருந்தவேளை கனயாவோடை நாகுடி அம்பாளின் ஆலயத்தில் மிக அற்புதமான பஜனையுடன் தாயார் முலஸ்தானத்திற்கு கற்பூர தீபம் ஏற்றிய நிலையைக் கண்ட என் மனம் என்னையும் அறியாமல் தாயைக் கண்ட கன்றுபோல் ஆலயத்திற்குள் நுழைந்தபோது அம்மன் தாயார் அருள் நிலையில் அடியவருக்கு அருள்பாலித்துக் கொண்டிருந்தவேளை “உனக்கு அருள் உண்டு வந்து போ” என விழிப்பிரசாதம் தந்து அனுப்பினாள். எனக்குள் ஒரு வினா. விநாயகப் பெருமானையும் சந்தி வேலவனையும் மனதார வழிபட்டு வருகின்ற நான் எப்படி இவ்வாலயத்திற்கு வருவது. ஏதாவது ஒரு தெய்வ வழிபாடுதான் பொருத்தமானது என எண்ணிய எனக்கு ஞானசிக்ஷை மலர் என் நினைவில் மலர், அம் மலரை எடுத்து எழுமாற்றாக ஒரு பக்கத்தைப் புரட்ட அதில் குமாரசாமி ஐயாவின் கட்டுரை. அவரை அதிகம் எனக்கு அறிமுகம் இல்லாதாரியினும் எனக்கு அவரை நன்கு பிடித்திருந்தது. அவரது பேச்சும், அவர் அனைவரையும் கைகாப்பி வழிபடுவது அவர்மீது பக்தியுடன் கூடிய அன்பாக மாறியது. எனக்கு ஏற்பட்ட துன்பமான சம்பவங்களில் ஆறுதல்கூறி என்னை ஆற்றப்படுத்தியவர். அந்தவகையில் அவரது கட்டுரையைத் தொட்கிறேன். கன்னாகத்தில் இருந்து சந்தியான் ஆச்சிரம சுவாமிகளுடன் கதிர்காமம் போகப் புறப்பட்டதாகவும் அந்த சூழ்நிலையில் வாகன ஓட்டங்கள் குறைவாக இருந்தமையால் வல்லைவெளி வரை ஒரு பஸ்சில் பயணித்தபோது அவர்கள் வல்லைச் சந்தியில் இறக்கிவிடவும் கடினார்த்தைப் பார்த்து பார்த்து தலையில் பலாப்பழத்துடன் வேகமாக நடந்து சென்று கொண்டிருக்க அருகில் ஒரு கஜன் வான் நின்றதும் அம்மன் தாயாரின் குரல் “ஏறங்கோ ஐயா சந்தியில் இறக்கிவிடுவதாகக் கூற, அவர் தன்னை ஏற்றிச்சென்று சந்தியான் ஆச்சிரம சுவாமிகளுடன் கதிர்காமம் அனுப்பி வைத்தார் என்ற கட்டுரை எனக்கு ஏற்பட்ட கேள்விக்கு நல்ல பதிலாக அமைந்தது. அன்றிலிருந்து அன்னையின் ஆசீர்வாதம் எனக்கு நிறைவாக கிடைக்கின்றது. மகான்கள் ஞானிகள் சித்தர்கள் எம்மையும் அறியாமல் எம்மை ஆட்கொள்கின்ற விதம் அற்புதமானவை. ஐயாவின் சொற்பொழிவுகள் கேட்கின்ற போதெல்லாம் அவரும் அழுவார். அடியவர்களாகிய நாமும் அழுதுவிடுவோம். அடியார் கூட்டம் ஒன்று கூடும்போது ஆனந்தக் கண்ணீர் வருகின்றது. இவ்வாறு பல சமயக்கருத்துக்களை மக்களிடையே பரப்பி இறையடி சேர்ந்த குமாரசாமி ஐயாவிற்கு இக்கட்டுரை சமர்ப்பணம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

-திருமதி வ. தவேந்திரநாதன்-

அன்பின் வழியாகச் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் மகிழ்ச்சியே.

பரந்தாமனின் பாசமிகு நண்பன்

—திரு ஆர்.வீ. கந்தசுவாமி அவர்கள்—

அந்தணர் குலத்தில் உதித்த சுதாமன் என்னும் முனிவருடன் சின்னக் கண்ணனாக இருந்த கிருஷ்ணர் சாந்திபினி முனிவரின் ஆச்சிரமத்தில் குருகுலவாசம் செய்த காலத்தில் அவரது பிரிய பாசத்திற்கு உரிய நண்பனாக இருந்தவர் சுதாமன்.

குருகுல வாசத்தின்போது வறுமை காரணமாக கிழிந்த துணிகளை இணைத்து தைத்து அணிபவர். அதனால் மற்ற மாணவர்களால் கேலியாக அழைத்த பெயர்தான் குசேலன் என்று கூறுவர். குசேலன் என்றால் வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டவர் என்றும் பொருள் படும்.

குருகுல வாசம் முடிந்ததும் தாம் செய்யும் தவத்திற்கு உதவும் பொருட்டு சுதாமன் சுசீலை என்னும் பெண்ணைக் கரம் பிடித்தான். பதினாறாம் பெற்று பெருவாழ்வு வாழ்க என்று எல்லோரும் வாழ்த்தினாலும் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது சந்தானப்பேறு மட்டும்தான்.

எட்டு லட்சுமிகளில் சந்தான லட்சுமி மட்டுமே அவர்கள்மேல் பார்வையைப் பதித்த தால் மக்கள் செல்வமே அவர்கள் வீட்டில் நிறைந்து வழிந்தது. இப்படியே ஒவ்வொரு மைந்தனாக இருபத்தேழு மைந்தரைப் பெற்றாள் சுசீலை. பல புத்திரர்களைப் பெற்றமையால் அவர்களை வறுமை பற்றிக்கொண்டது. அதனால் முனிவர் மனம் சலித்தார்.

இப்படி வரும் நாளில் தமக்குத் தரும் உணவு போதாமையால் பிள்ளைகளும் பசியால் வருத்தமுற்றனர். இவ்வாறு பசிக் கொடுமையால் கலகம் விளைவிக்கும் மைந்தர்களை நோக்கி சுசீலை இரங்கி அவர்களைத்

தன் கையால் தூக்கி மடித்து இருத்தி, அவர்கள் கண்ணீரைத் துடைத்து முதுகு முதலிய வற்றைத் தடவி முத்தமிட்டு ஆற்றுவாள். முனிவர் வீட்டில் எறும்புகளுக்குத்தானும் உணவு கிடையாது. சிறுவர்களுக்கு அன்னையின் பாலன்றி வேறு பாலைக் கண்டிருக்கவும் மாட்டார்கள்.

ஒரு நாள் சுசீலை தன் கணவனை நோக்கி, “எனது பிராண நாயகரே! எம் புதல்வர்கள் பசிப்பிணியால் வருந்துகிறார்கள். அவர்கள் பசிதீர் உணவு கொடுப்பது உங்கள் கடனன்றோ? வறுமைக் கடலைக் கடக்க ஒரு வழி சொல்கின்றேன். முன்பு உங்களோடு குருகுலத்தில் கிருஷ்ணன் கூடக் கற்றவர் என்று சொல்லுகின்றார்கள். நீர் அவரிடம் சென்றால் அவர் உம்மைக் கண்டவுடனே வேண்டிய பொருட்கள் எல்லாம் தந்துதவ்வார். சிறிதும் ஐயமின்றி அவரிடம் செல்லுதிர் ஒன்றும் தராயினும் அவரைக் காண்பதே ஒரு பெரும் பாக்கியமாம் முத்தியும் சித்திக்கும்” என்றாள் சுசீலை.

அருள் வேண்டித் துதிக்கவேண்டிய பகவானிடம் பொருள் கேட்பது நியாயம் ஆகுமா எனக் கேட்டார் சுதாமன். நீங்கள் எதுவும் கேட்கவேண்டாம்; துவாரகை சென்று அவரைப் பாருங்கள் அவரே எல்லாம் புரிந்து கொள்வார்.

மனைவியின் சொல்லை மறுக்க முடியாமல் புறப்பட ஒருப்பட்டார் சுதாமன். சுசீலை தெய்வம், குரு, அரசன் என்னும் இவர்கள் முன் செல்வோர் அவர்களுடைய அருளைப்பெற தம்மால் இயன்ற ஒன்றைக் கொண்டு போய்க் கொடுத்துக் காண்பது

எல்லாம் இழந்தாலும் கலங்காதே. வெறும் பாத்திரம்தான் நிரப்பப்படும்.

வழக்கம். நானும் செல்லும்போது கண்ண பிரானுக்கு யாதும் கையுறை கொண்டுபோதல் வேண்டும் எனக் கூறினார்.

தான் உண்ணாமல் சேகரித்து வைத்த அவலை கந்தைத் துணி ஒன்றில் முடிந்து முனிவரிடம் கொடுத்தாள் சுசீலை. கணவர் வாய் திறந்து கேட்காவிட்டாலும் அந்த அவல் தங்கள் அவலத்தைக் கிருஷ்ணனுக்கு எடுத்துக்காட்டும் என நம்பினாள் சுசீலை.

மனைவி கொடுத்த அவலோடு மாத வனைப் பார்க்க ஆவலோடு புறப்பட்டார் சுதாமன். அவர் புறப்பட்ட நேரம் உச்சி வெயிலாகும். சாலை ஓரம் இரு மருங்கிலும் மரங்கள் செழித்து வளர்ந்து நிழல்பரவி இருந்தது. ஆனால் குசேலன் நிழலில் நடக்கவில்லை. உள்ளங்கால் சுடச்சுட உச்சி வெயிலில் வீதியில் நடந்து சென்றார். காரணம் சிறு பூச்சி, புழுக்கள் எல்லாம் வெயில் சூட்டிற்குப் பயந்து நிழலில் ஒதுங்கியிருக்கும் நாம் அங்கே நடந்தால் நம்முடைய காஸ்பட்டு இறந்துவிடும் என நினைத்து நிழலில் நடக்காமல் நடுச் சாலையில் நடந்தார் குசேலர்.

பசிவாட்ட நாக்கு வறள, மேனி வியர்க்க துவாரகை வாசலை அடைந்தார் குசேலர். அவருடைய பரதேசிக் கோலத்தைக் கண்ணுற்ற வாயிற் பாதுகாவலர் பரந்தாமனைப் பார்க்க உள்ளே விட மறுத்தனர். மாடியில் இருந்த மதுகுதனன், தன் நண்பர் வந்திருப்பதைக் கண்டு ஓடோடி வந்து உள்ளுடன் வரவேற்று மாளிகைக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

தன்னைப் பார்க்க வரும்போது சின்ன உயிர்களை மதித்து அவற்றை மதிக்காமல் உச்சி வெயிலில் நடந்து வந்ததை தன் மனதில் உணர்ந்து மாயவன் மனம் நெகிழ்ந்தார். பூவுலகத்தையே தன் காலால் அளந்த புருஷோத்தமன் சுதாமனின் கால்களைப் பிடித்

தார். ருக்மணியை அழைத்து தன் நண்பனுக்கு வியர்க்கின்றது விசிறி விடு என்றார் மாதவன் மணவாட்டி மறுக்காமல் செய்தாள்.

உலக நாயகனின் உபசரணைகளை ஏற்ற குசேலர் தன்னுடைய குறைகள் எதையும் சொல்லவே இல்லை.

தன் நண்பனின் வறுமையைப் போக்கி வளமாக்கத் திருவுளம் கொண்டான் பரந்தாமன். குசேலர் கொண்டு வந்த அவல் முடிச்சை உரிமையோடு ஒவ்வொரு முடிச்சாக அவிழ்த்து அவலை ஆவலோடு எடுத்து அச்சுதன் உண்ண ஆரம்பித்தபோதே குசேலரின் வறுமை நீங்கியது. மூன்றாவது பிடி அவலை அவர் எடுத்த போது அவர் கையைப் பிடித்தார் ருக்மணி, உடனே நிறுத்தினார் பரந்தாமன்.

கண்ணன் தங்கள் பழைய நட்பை ரூபகப்படுத்தி பிரிந்தவர் கூடினால் பேசவும் வேண்டுமா எனப் பாராட்டினார். விருந்து சாப்பிட்டுவிட்டு போகவேண்டும் என்று குசேலரிடம் வேண்டினார். கிருஷ்ணர் விருந்து உபசாரம் முடிவுற்று விடைபெற்று வீடு திரும்பினார் குசேலர்.

வீட்டை நோக்கிச் சென்றவருக்கு ஒரு பெரும் சந்தேகம் ஏற்பட்டது. எமது கிராமத்தின் நடுவே ஒரு சிறிய குடிசைதானே இருந்தது. தற்போது பெரிய மாளிகை இருக்கின்றதே இது எந்தக் கிராமமாக இருக்கும் என யோசித்தார். அதே நேரத்தில் ஒரு பெண்மணி மிக்க அலங்காரங்களோடு குசேலரை வரவேற்றாள். ஆச்சரியத்தோடு உற்று நோக்கிய குசேலர் வந்தவள் தனது மனைவி சுசீலை எனப் புரிந்துகொண்டார்.

எப்படி இவ்விதமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன என யோசித்த குசேலருக்குச் சகலமும் புரிந்தது. ஆனந்தக் கண்ணன் அவலைத் தின்ன ஆரம்பித்ததும் தங்களின் வறுமையை நீக்க மிகுதி ஏழு லக்ஷமிகளும் வைகுந்தத்தில்

துன்பமும் ஏழ்மையும் போதிப்பதுபோல் வேறு ஒன்றும் போதிக்க முடியாது.

இருந்து வந்து விட்டார்கள் என்பது புரிந்தது. அகலுகிலேன் என்று திருமாலின் திருமார்பில் வசிக்கும் மகாலட்சுமி தானும் அங்கிருந்து செல்ல வேண்டுமோ என்று பயந்துதான் பரந்தாமனை அவலைத் தின்னவிடாமல் தடுத்தாள் என்பதையும் உணர்ந்தார் குசேலர். தங்கள் குடும்பத்தின் வறுமையை நீக்கிய கோபாலனுக்கு மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்தார் குசேலர்.

தாள் என்பதையும் உணர்ந்தார் குசேலர். தங்கள் குடும்பத்தின் வறுமையை நீக்கிய கோபாலனுக்கு மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்தார் குசேலர்.

இறை தத்துவம்

சிறை வாழ்வை மீட்பதற்கு
இறை நாமம் சொல்ல வந்தேன்
குறை வில்லா அருள் வழங்கிக் காத்திடுவாய்
கறைக் கண்டன் மைந்தனே கணபதியே.

சித்தமலம் அறுவிக்கும் சிவநாமம் சொல்லவந்தேன் - என்
சித்தத்தில் உறைந்திடுவாய் சீதக் கணபதியே
புத்தியைத் தெளிவாக்கிச் சித்தி எமக்கருள
சித்தி புத்தியுடன் வீற்றிருக்கும் சித்தி விநாயகனே
முத்திக்கு வித்தான மூலமுதற் பொருளே
பக்தியுடன் நிற்பாதம் சரண்புகுந்தேன் அரவணைப்பாய்

ஒங்காரத்துள்ளே உலகு அடக்கமெனும்
உண்மையை உணர்த்துவதற்கு
ஒங்கார வடிவாகத் தோன்றினையோ எம் இறைவா
பிரணவத்துள்ளே பிராணன் அடக்கமென்னும்
பேருண்மை உணர்த்த வெண்ணிப்
பிரணவ ரூபமாய் எழுந்தருளி வந்தாயோ
பூரணத்துவத்தைப் புரியவைக்க நீயும்
மோதகத்தைக் கையிலேந்தி மோனத்திருந்தாயோ

சிவசக்தி பிரிந்துவிட்டால் பிரபஞ்ச இயக்கமில்லை என்றுணர்த்த
சிவசக்தி சொரூபமாய்க் காட்சித்தான் எம்மீசன்
பிரபஞ்ச இயக்கத்தின் தத்துவத்தை உணர்த்த வெண்ணிச்
சிவலிங்க ரூபத்தைச் சித்தரித்தான் எம்மிறைவன்

மனமதில் மகிழ்ந்தாடும் நடராசன்
தினம் தினம் செய்யும் லீலைகள் எத்தனையோ
அவனாடும் நர்த்தனங்கள் அத்தனைக்கும் அர்த்தமுண்டு
அவனின்றி அவனியிலே அணுவும் அசையாதே.

வினையெல்லாம் வேறுபாடு வந்திட்ட வேலவனே
வெற்றித் திருமகனாய் எம் வினைகளை விரைந்தோட்ட
நெற்றிக் கண்ணிலிருந்தும் உனைத் தோற்றுவித்தான் எம்மீசன்
அகங்காரத்தைச் சங்காரம் செய்ய அன்னை தந்தாள் வெற்றிவேல்

யாமிருக்கப் பயமேன் என்றுரைத்து அணைப்பவனே
யாமுன்னைப் புரிந்து கொண்டால் எமக்கேது பயம்
சீரான பாதையிலே எமை நேராக இட்டுச்செல்ல
குருவடிவாகி வந்த குமரா உந்திருவடியே தஞ்சமப்பா.

ஒடும் மேகங்களிலே காடு மலைகளிலே
நீலக்கடலினிலே நெடுவான விசும்பினிலே
வாச மலர்களிலே வீசும் தென்றலிலே
பச்சை மரங்களிலே பால்வண்ண நிலவினிலே
பார்க்குமிடமெங்கும் பரந்தாமன் திருவுருவம்
நீக்கமற நிறைந்து நிற்பதே விஷ்ணுவத்தின் விளக்கமாம்.

இறைவா உன் வில்வரூபத்துள் நான் அடக்கம் - என்
இதயக் கோயிலிலே நீயடக்கம்
அண்ட சராசரத்துள் நான் அடக்கம்
அணுவாகி எனையாட்டுவிக்க என்னுள்ளே நீயடக்கம்

இப்பேருண்மை அறிந்துகொண்டால் - எமக்கு
இப்புவியில் அதுவே பேரின்பம்
சாந்தியைத்தேடி நாம் சந்ததமும் அலையாமல்
சாந்த சொரூபியாய் எம்முள்ளே வீற்றிருக்கும் சாதாசிவனை.

அன்பு, அகிம்சை, சத்தியம், பொறுமை, பணிவு எனும்
இன்ப மலர்கொண்டு இதழுடனே அர்ச்சித்தால்
சாந்தி சமாதானம் இங்கே சாஸ்வதமாம்
சந்ததி சீர்பெறச் சந்தோஷ வாழ்வு வாழ்ந்திடலாம்.

-திருமதி பரமேஸ்வரி நடராஜா-

எதையும் செய்யாதிருப்பதைவிட ஏதாவது ஒன்றை செய்துகொண்டிருப்பது மேல்.

பொருள் :

குறள் வகு

மற்றுந் தொடர்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க் குடம்பு மிகை.

பிறப்பறுக்கக் கருதினவருக்கு அதற்குத் துணையாகிய உடம்பும் வேண்டாத பொருளாகும்; அப்படியாயின் உடம்பினால் அனுபவிக்கப்படும் பொருள்களின் தொடர்பு எதற்கு? (345)

யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த உலகம் புகும்.

பொருள் :

தானல்லாத உடம்பைத் தான் என்றும், தன்னுடையதல்லாத பொருளைத் தன்னுடையதென்றும் நினைத்து மயங்காதவன் வானவருலகுக்கு அப்பாற்பட்ட வீட்டு உலகத்தை அடைவான்.

(346)

நஞ்சிந்தனை

மறப்பேகோ குருநாதன் தன்னை

குருதரிசனம்

வெண்பா

வண்டுபண் செய்யும் வளம்பெருகு நல்லூரில்
மிண்டு மனத்தவரை மேனிலைக்குக் - கொண்டுவுரும்
தேரடியிற் றேசிகனைக் கண்டு தெரிசித்தேன்
தீரடாபற் றென்றான் சிரித்து. 03

கன்னலொடு செந்நெல் கதலிபலா மாவர்க்கந்
துன்னுநல்லூர்ச் சாமி திருமுன்றில் - மன்னுசீர்த்
தேரடியிற் றேசிகனைக் கண்டு தெரிசித்தேன்
சீரடியார் கும்புந்துநின்றார் தேர். 04

அயலறியா வந்தணர்க ளான்றநல் லூர்ப்பதியிற்
கயற்கணார் காமவலை சேரா - வியல்புடைய
செல்லப் பன்னெனுஞ் சிவகுருவை நான்கண்டேன்
நல்லதப்பா வென்றான் நயந்து 05

ஒன்றோ விரண்டோ வொருமுன்றோ வென்றெவரும்
அன்றுதொட் டின்றுவரை யாராய - ஒன்றுக்கும்
எட்டாமல் நின்றா னெழிற்குருவாய் நல்லூரிற்
பட்டமளித் தானெனக்குப் பார் 06

பதிவு இல: QD/126/NEWS/2022

ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதி ஆலய முகப்புத் தோற்றம்

